Rok V. Warszawa, dnia 30 kwietnia 1928 r. Zeszyt 4.

PRENUMERATA wynosi: w kraju — półrocznie zł 12.— (z przesyłką zł 12,90 gr), rocznie zł 24.— (z przesyłką zł 25,80 gr); zagranicą — półrocznie zł 18.—, rocznie zł 36.—. CENA OGŁOSZEŃ na 2, 3 i 4 str. okładki 35 gr od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej. KONTO czekowe w P. K. O. Nr. 30.009. REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Elektoralna 2, III p., telef. 412-65. Godziny przyjęć: $8\frac{1}{2}$ — 15.

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

CZĘŚĆ II.

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY.

33.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 marca 1928 r.

o postępowaniu administracyjnem.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

I. Postanowienie ogólne.

Art. 1. Postanowienia rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie do postępowania we wszystkich sprawach z zakresu prawa administracyjnego, załatwianych przez władze i urzędy administracji państwowej i samorządu terytorjalnego, o ile rozporządzenie to nie przewiduje wyjątków.

II. Właściwość.

Art. 2. 1. Właściwość władz rzeczową i miejscową ustala się na podstawie przepisów o ich zakresie działania, a następnie na podstawie innych przepisów.

2. Władza powinna z urzędu przestrzegać swej właściwości rzeczowej i miejscowej.

3. Jeżeli wniesiono podanie do władzy niewłaściwej winna ona niezwłocznie podanie to skierować do władzy jej zdaniem właściwej z równoczesnem zawiadomieniem o tem wnoszącego, lub zwrócić mu podanie ze wskazaniem tej władzy.

Art. 3. 1. Jeżeli obowiązujące przepisy nie określają właściwości miejscowej, wówczas ustala się tę właściwość:

a) w sprawach dotyczących nieruchomości—podług miejsca położenia nieruchomości;

b) w sprawach dotyczących prowadzenia przedsiębiorstwa lub jego zakładu — podług miejsca, w którem przedsiębiorstwo lub zakład są, mają być, albo były prowadzone;

c) w innych sprawach — podług miejsca faktycznego zamieszkania w kraju strony lub jednej ze stron, a mianowicie strony obowiązanej; jeżeli żadna ze stron zamieszkania w kraju nie posiada, podług miejsca pobytu jednej z nich; jeżeli strony przebywają zagranicą, podług ostatniego wiadomego miejsca zamieszkania jednej ze stron w kraju; wreszcie — podług miejsca, w którem wynikła sprawa.

2. Jeżeli jednak w sposób wskazany właściwość miejscowa ustalić się nie da, wówczas władzę miejscowo-właściwą wyznacza naczelna władza rzeczowo-właściwa.

Art. 4. Jeżeli właściwości rzeczowej w sposób, przewidziany w art. 2 ust. 1 ustalić się nie da, albo jeżeli obowiązujące przepisy przewidują właściwość władz już nieistniejących, a nie można ustalić, kto przejął ich uprawnienia, wówczas właściwą jest w I instancji powiatowa władza administracji ogólnej, w II instancji — wojewódzka władza administracji ogólnej.

Art. 5. 1. Spory o właściwość rzeczową lub miejscową między władzami administracyjnemi, mającemi wspólną władzę przełożoną, rozstrzyga najbliższa wspólna ich władza przełożona.

2. Spory o właściwość między władzami mającemi różne władze przełożone rozstrzyga: między władzami powiatowemi właściwy miejscowo wojewoda, po uprzedniem porozumieniu się z kierownikiem zain-

teresowanej władzy II instancji; między władzami wojewódzkiemi — minister Spraw Wewnętrznych po uprzedniem porozumieniu się z zainteresowanym ministrem; między ministrami — Rada Ministrów.

3. Ten sam tryb postępowania ma zastosowanie w wypadkach, w których uzasadniona jest właściwość dwóch lub więcej władz.

4. Przepisy artykułu niniejszego mają zastosowanie do sporów o właściwość między władzami samorządu terytorjalnego, lub też temi władzami a władzami administracyjnemi państwowemi, z tą zmianą, że, o ile chodzi o spory władz samorządowych między sobą w sprawach własnego zakresu działania, decyzja należy do właściwych władz nadzorczych nad samorządem; w innych wypadkach rozstrzyga starosta, wojewoda względnie Minister Spraw Wewnętrznych.

5. Przepisy poszczególnych ustaw, przewidujące załatwianie spraw przez władze w porozumieniu ze sobą, pozostają nienaruszone.

Art. 6. Gdy między władzami toczy się spór o właściwość, lub gdy uzasadniona jest właściwość kilku władz, a zwłoka w załatwieniu grozi niebezpieczeństwem, wówczas każda z władz winna przedsięwziąć w obrębie swego zakresu działania konieczne czynności, zawiadamiając o tem inne władze.

III. Wyłączanie urzędników administracyjnych.

Art. 7. 1. Urzędnik powinien się wyłączyć:

a) w sprawie, w której sam jest stroną, albo pozostaje do strony w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziaływa na jego osobiste prawa i obowiązki;

b) w sprawie żony, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia włącznie, rodzeństwa i ich dzieci;

c) w sprawie swych rodziców przybranych, dzieci przysposobionych oraz osób, będących pod jego opieką lub kuratelą;

d) w sprawie, w której był lub jest pełnomocnikiem jednej ze stron;

e) w postępowaniu odwoławczem, jeżeli brał udział w niższej instancji w wydaniu zaskarżonej decyzji;

f) w sprawie, z powodu której wdrożono przeciw niemu dochodzenie wstępne, postępowanie dyscyplinarne lub karno-sądowe.

2. Przełożony może wyłączyć podwładnego urzędnika, jeżeli uzna to za potrzebne ze względu na interes publiczny.

Art. 8. W wypadkach wyłączenia urzędnik powinien być bezzwłocznie zastąpiony przez innego, a do tego czasu ma przedsiębrać tylko te czynności, które nie cierpią zwłoki.

IV. Osoby interesowane i ich pełnomocnicy.

Art. 9. 1. Osobą interesowaną jest każdy, kto żąda czynności władzy, do kogo czynność władzy się odnosi, lub też czyjego interesu czynność władzy choćby pośrednio dotyczy.

2. Osoby interesowane, które uczestniczą w sprawie na podstawie roszczenia prawnego lub prawnie chronionego interesu, są stronami.

3. Wszystkie przepisy dotyczące osób interesowanych odnoszą się również do ich prawnych zastępców.

Art. 10. Zdolność prawną i zdolność do działań prawnych osób interesowanych ocenia władza według prawa cywilnego, o ile przepisy administracyjne w poszczególnych wypadkach nie stanowią inaczej.

Art. 11. Osoba interesowana może do zastąpienia siebie upoważnić pełnomocnika, o ile nie jest wymagane jej osobiste działanie.

Art. 12. 1. Pełnomocnikiem może być osoba własnowolna, o ile poszczególne przepisy prawne nie stanowią inaczej.

2. Oprócz pełnomocnictw, sporządzonych lub poświadczonych w urzędach i przez notarjuszów, są dopuszczalne również pełnomocnictwa prywatne, o ile ich wiarogodność nie budzi wątpliwości.

3. Pełnomocnictwa mogą być sporządzone oddzielnie, albo zawarte w protokółach, adnotacjach, podaniach i t. p.

4. Poza tem władza w sprawach mniejszej wagi może nie żądać pełnomocnictwa, jeżeli zastępcami osób interesowanych są członkowie rodziny, osoby należące do wspólnego gospodarstwa domowego lub ich pracownicy, a władza nie ma wątpliwości co do istnienia i zakresu uprawnienia do zastępstwa.

5. Władza nie dopuści pełnomocnika, który trudni się zawodowo zastępstwem stron, nie mając odpowiednich uprawnień.

Art. 13. Dla osób nieobecnych lub niezdolnych do działań prawnych, a nie mających zastępcy prawnego, może władza wystąpić do sądu z wnioskiem o wyznaczenie takiego zastępcy.

Art. 14. 1. Osoby interesowane i ich pełnomocnicy mają prawo w godzinach do tego przeznaczonych dowiadywać się o biegu spraw.

2. Strona lub też należycie upoważniony jej pełnomocnik może na podstawie zezwolenia władzy i w obecności urzędnika, wyznaczonego przez naczelnika urzędu, przeglądać akta administracyjne, które zdaniem władzy zawierają dane niezbędne dla strony celem uzasadnienia jej praw i interesów.

3. Władza może na prośbę strony zezwolić na wydanie odpisów z dokumentów, o ile to ze względu na interes publiczny jest dopuszczalne.

4. Od zarządzeń, wydanych w myśl artykułu niniejszego, nie przysługuje żaden środek prawny oddzielnie od odwołania co do istoty sprawy.

5. Uprawnienia, przewidziane w ust. 1 — 3, nie mogą być wykonywane ze szkodą dla tajemnicy urzędowej.

V. Wnoszenie podań.

Art. 15. 1. Prośby, odwołania, skargi, zażalenia i t. p. podania mogą być wnoszone do władz pisemnie lub telegraficznie, a także zgłaszane ustnie do protokółu, o ile specjalne przepisy i rodzaj sprawy nie stoją temu na przeszkodzie.

2. W razie zwrócenia się telegraficznego bez poświadczenia podpisu, władza ma prawo, gdy zachodzi wątpliwość, żądać od osoby interesowanej pisemnego potwierdzenia telegramu. W wypadku potwierdzenia uważa się, że podanie zostało wniesione ważnie w terminie pierwotnym.

Art. 16. 1. Podanie powinno zawierać:

a) wskazanie władzy do której jest skierowane,
b) wskazanie zarządzenia lub orzeczenia, którego wydania albo uchylenia petent się domaga,
c) datę,
d) podpis,

a gdy podanie jest pierwszem w sprawie — winno zawierać nadto:

e) adres petenta.

2. Za nieumiejącego lub niemogącego się podpisać podanie podpisuje inna osoba przez niego uproszona swojem nazwiskiem czytelnie, wskazując swoje miejsce zamieszkania i zaznaczając przed podpisem, że podpis ten uskutecznia zamiast interesowanego na jego prośbę.

3. Podania bez podpisu lub też z podpisem, wykonanym sposobem mechanicznym, władza może nie przyjąć, o ile ma wątpliwości, czy podanie zostało wniesione z wolą osoby interesowanej. W razie potrzeby władza wyznacza stosowny termin dla potwierdzenia podania. W wypadku potwierdzenia uważa się, że podanie zostało wniesione ważnie w terminie pierwotnym.

4. Podobnie władza może postąpić również w wypadkach, gdy podanie ma inne braki formalne, jak np. jest nieczytelne, w treści swej niezrozumiałe, napisane z pogwałceniem przepisów o języku podań i t. p.

Art. 17. Jeżeli podanie, wniesione przez jedną lub więcej osób, dotyczy kilku spraw, z których każda powinna być załatwiana oddzielnie, władza uczyni przedmiotem swego załatwienia jedną z nich jej zdaniem

najważniejszą z pośród tych, do których załatwienia jest właściwą, zawiadamiając o tem wnoszącego.

Art. 18. Na żądanie osoby interesowanej władza obowiązana jest potwierdzić odbiór podania.

VI. Protokóły i adnotacje w aktach.

Art. 19. 1. Protokóły w postępowaniu administracyjnem sporządza władza, gdy uzna to za potrzebne.

2. Należy sporządzić protokół:

a) o przyjęciu zgłaszanych ustnie podań;

b) o przesłuchaniu osób interesowanych, świadków i biegłych;

c) o oględzinach i ekspertyzach, gdy dokonane są z udziałem władz;

d) o ustnem ogłoszeniu decyzji;

e) o rozprawie ustnej.

Art. 20. 1. Protokół sporządza się tak, aby z niego widoczne było, kto, kiedy, gdzie i jakich czynności urzędowych dokonał, kto był przy tem obecny w charakterze władz współdziałających, osób interesowanych, ich pełnomocników, świadków i biegłych, co i w jaki sposób zapomocą dokonanych czynności ustalono i jakie zarzuty lub uwagi zgłosiły obecne przy czynności osoby.

2. Jeżeli przesłuchani świadkowie i biegli zeznawali pod przysięgą, w protokóle przesłuchania należy to zaznaczyć. O ile zeznania różnią się między sobą, każde zeznanie zapisuje się oddzielnie w miarę możności własnemi słowami osoby zeznającej bez zmian, opuszczeń i dodatków.

3. Osobom piśmiennym władza może zezwolić: na zapisywanie do protokółu swych zeznań, lub też w miejsce zeznania ustnego, gdy przesłuchanie ma się odbywać bez przysięgi, — na dostarczenie zeznania na piśmie. W tym wypadku zeznanie musi być napisane w całości własnoręcznie przez zeznającego.

4. Jeżeli przesłuchanie dokonane zostało za pośrednictwem tłumacza, należy zapisać również do protokółu, w jakim języku zeznanie złożono, i kto był tłumaczem.

5. Protokół przesłuchania powinien być odczytany zeznającej osobie i przedstawiony jej do podpisu niezwłocznie po złożeniu zeznania. Wszelkie inne protokóły odczytuje się wszystkim osobom obecnym, biorącym udział w czynności urzędowej, które następnie winny protokół podpisać. Jeżeli ktokolwiek nie chce lub nie może podpisać protokółu, wówczas przyczynę tego zaznacza się w protokóle.

6. Skrobania w protokółach są wzbronione, poprawki i uzupełnienia można robić, lecz tak, aby wyrazy skreślone były jeszcze czytelne, a przytem, aby poprawki były stwierdzone w protokóle przed jego podpisaniem.

Art. 21. Spostrzeżenia, otrzymane wiadomości i zarządzenia, które mają znaczenie dla sprawy, a nie stanowią podstawy do sporządzenia protokółu, urzędnik dokonywujący czynności powinien utrwalać w formie adnotacji w aktach przez siebie podpisanej.

VII. Wezwania i doręczenia.

Art. 22. 1. Władza ma prawo, w wypadkach zaś gdy poszczególne przepisy to przewidują, — ma obowiązek wzywać osoby, od których potrzebuje wyjaśnień lub których udział w czynnościach władzy jest potrzebny, do złożenia tych wyjaśnień bądź osobiście w urzędzie, bądź pisemnie, bądź przez osoby inne, — jak również do udziału w czynnościach władzy.

2. Wezwanie powinno być opatrzone podpisem urzędnika władzy wzywającej.

3. W wezwaniu należy wskazać:

a) imię, nazwisko i adres wezwanego,

b) w jakiej sprawie i w jakim charakterze go się wzywa,

c) nazwę i adres władzy wzywającej,

d) czy wezwany ma się stawić osobiście, czy może złożyć wyjaśnienie na piśmie, czy też może przysłać zamiast siebie pełnomocnika,

e) wyznaczyć odpowiedni termin, w ciągu którego powyższe żądanie władzy ma być spełnione, albo też wskazać ściśle dzień, godzinę i miejsce stawiennictwa wezwanego lub pełnomocnika,

f) wskazać czy zadośćuczynienie wezwaniu jest obowiązkowe, a w razie twierdzącym — podać skutki prawne niezastosowania się do wezwania.

Art. 23. Wezwania i inne pisma urzędowe władza doręcza za pokwitowaniem bądź bezpośrednio w urzędzie, bądź poza nim, przytem bądź przez własnych funkcjonarjuszów, bądź przez pocztę, bądź przez inne organa władzy lub wreszcie przez urzędy gminne (magistraty).

Art. 24. 1. Jeżeli pismo nie zostało odbiorcy doręczone bezpośrednio w urzędzie, i o ile w danej sprawie nie obowiązuje doręczenie pisma pod wskazanym przez odbiorcę adresem, doręcza się je bądź w mieszkaniu odbiorcy, bądź w miejscu, gdzie znajduje się zarząd nieruchomości, nieruchomość lub przedsiębiorstwo odbiorcy, lub gdzie odbiorca wykonywa swoją pracę zawodową.

2. Do rąk odbiorcy w razie koniecznej potrzeby pismo może być doręczone w każdem miejscu.

3. Jeżeli nie może być zastosowane doręczenie w żadnem z miejsc powyższych, a nie ustanawia się zastępcy prawnego, wówczas można pismo pozostawić w urzędzie wysyłającym, a adresata zawiadomić o tem przez obwieszczenie, wywieszone na widocznem miejscu w urzędzie wysyłającym, oraz przez dwukrotne ogłoszenie w gazecie rządowej w odstępach co najmniej siedmiodniowych. W tym wypadku doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia.

Art. 25. 1. Pismo doręcza się odbiorcy o ile możności do rąk własnych.

2. W razie nieobecności odbiorcy pismo doręcza się dorosłemu domownikowi, zarządcy nieruchomości lub przedsiębiorstwa odbiorcy, jego pracownikowi, rządcy lub dozorcy domu, a w ostateczności — temu z sąsiadów odbiorcy, który się zobowiąże do doręczenia pisma.

Art. 26. 1. Jeżeli doręczenie nie może być dokonane do rąk własnych odbiorcy z powodu jego nieobecności, lub też do rąk osób, wymienionych w art. 25 ust. 2 z powodu nieobecności ich w miejscu doręczenia lub z powodu odmowy przyjęcia, — wówczas pismo należy złożyć we właściwym ze względu na miejsce doręczenia urzędzie gminnym (magistracie), a pismo, nadesłane pocztą, — w najbliższym urzędzie pocztowym, wywieszając o tem ogłoszenie:

a) we wskazanych wyżej urzędach odpowiednio, a prócz tego

b) na drzwiach mieszkania odbiorcy lub też na drzwiach lokalu, w którym znajduje się zarząd jego nieruchomości lub przedsiębiorstwa, albo w którym odbiorca pracuje, albo na bramie jego nieruchomości.

2. Wykonanie tych czynności uważa się za doręczenie.

Art. 27. Jeżeli przyjęcia odmawia sam odbiorca, wówczas pismo z odpowiednią adnotacją zwraca się urzędowi wysyłającemu. W tym wypadku doręczenie uważa się za dokonane w chwili odmowy przyjęcia.

Art. 28. 1. Niezależnie od potwierdzenia osoby lub urzędu, którym pismo przeznaczone dla odbiorcy zostawiono, organ doręczający oznacza na egzemplarzu pokwitowania czas, miejsce i sposób doręczenia, poczem pokwitowanie to niezwłocznie dostarcza władzy wysyłającej.

2. Pismo, złożone w urzędzie gminnym (magistracie) lub pocztowym, pozostaje tam dla odbiorcy przez dni 30, poczem zwraca się władzy wysyłającej z zaznaczeniem o niezgłoszeniu się odbiorcy w powyższym terminie po odbiór pisma.

Art. 29. Jeżeli doręczenie zostało dokonane wadliwie, należy je powtórzyć i dokonać w sposób prawidłowy. Gdy jednak odbiorca pismo faktycznie otrzymał i data doręczenia da się niewątpliwie ustalić, to uważa się je za doręczone należycie w chwili faktycznego otrzymania go przez odbiorcę.

Art. 30. 1. Osoba interesowana, która w toku wiadomego jej postępowania zmienia miejsce zamieszkania, powinna o tem władzę zawiadomić.

2. W razie zaniedbania tego obowiązku, doręczenie pod poprzednim adresem w sposób, przewidziany w art. 26, ma skutek prawny.

Art. 31. W postępowaniu, wszczętem na skutek podania, podpisanego przez dwie lub więcej osób bez wskazania osoby, której należy doręczyć odpowiedź, wszelkie pisma doręcza się tylko jednej z podpisanych osób według uznania władzy, o ile nie określa tego inaczej inny przepis prawny.

Art. 32. 1. Osobiste stawiennictwo osób interesowanych przed władzą prowadzącą sprawę dla dania wyjaśnień może być wymagane tylko w wypadkach, gdy ze względu na wyjątkowo ważny interes publiczny władza uzna to za konieczne, a przytem:

a) w sprawach, załatwianych przez urzędy gminne (magistraty), gdy wezwany zamieszkuje lub przebywa w obrębie tejże gminy;

b) w sprawach, załatwianych przez władze powiatowe lub władze wyższe w obrębie tego powiatu, w którym mieszka lub przebywa wezwany, jednakże w razie wezwania z odległości ponad 15 km.—za wynagrodzeniem i za zwrotem kosztów jak świadkom (art. 106).

2. Gdy nie można zastosować przepisów ust. 1 lit. a) i b), władza może dokonać przesłuchania zapomocą równorzędnej lub niższej władzy miejsca zamieszkania lub też pobytu wezwanego, albo też wskazać, że wezwany może bądź przysłać pełnomocnika, bądź złożyć wyjaśnienie na piśmie.

3. Osoba interesowana nie ma prawa uchylać się od udzielenia na piśmie wyjaśnień, żądanych przez władze w interesie publicznym, z wyjątkiem wypadków, wskazanych w art. 59 i 60 co do świadków. Zamiast składania wyjaśnień na piśmie ma ona prawo dla ich złożenia stawić się osobiście w urzędzie wzywającym, albo w najbliższym rzeczowo właściwym urzędzie lub w urzędzie gminnym, albo przysłać pełnomocnika.

Art. 33. W razie obowiązku stawiennictwa osobistego, a niemożności uczynienia tego w terminie lub w dniu wyznaczonym, osoba interesowana powinna niemożność tę uzasadnić. Za ważne przyczyny niestawiennictwa uważa się przyczyny, wskazane w art. 58 co do świadków.

Art. 34. 1. Jeżeli ze względu na brak czasu lub z innych przyczyn wzywanie sposobami, wskazanemi w art. 23, byłoby szczególnie utrudnione, można wzywać telegraficznie, telefonicznie lub w sposób inny, najodpowiedniejszy ze względu na okoliczności.

2. Niestawiennictwo osób, wezwanych sposobami, wskazanemi w ust. 1, pociąga za sobą skutki niestawiennictwa o tyle tylko, o ile władza nie będzie miała wątpliwości, że wezwanie doszło zawczasu do wiadomości wezwanego.

Art. 35. Przepisy rozporządzenia niniejszego o sposobie wzywania i doręczeniach nie uchylają mocy przepisów innych ustaw, które przewidują uskutecznianie tych czynności innym trybem, jak np. podawanie czynności władzy i stron do wiadomości osób interesowanych oraz wzywanie i doręczanie w drodze ogłoszeń, wywieszenia list imiennych, wyłożenia akt w miejscach, dostępnych dla osób interesowanych i t. p.

VIII. Terminy.

Art. 36. Przy obliczaniu terminów, oznaczonych na dni, nie wlicza się dnia czynności lub zdarzenia, miarodajnych dla rozpoczęcia biegu terminu; ostatni z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.

Art. 37. Terminy, oznaczone na tygodnie, kończą się z upływem tego dnia w ostatnim tygodniu, który nazwą swą odpowiada dniu czynności lub zdarzenia, miarodajnych dla rozpoczęcia biegu terminu.

Art. 38. 1. Terminy, oznaczone na miesiące, kończą się z upływem tego dnia ostatniego miesiąca,

który ma tę samą datę, jak dzień czynności lub zdarzenia, miarodajnych dla rozpoczęcia biegu terminu.

2. Jeżeli koniec terminu, oznaczonego na miesiące, wypada w takim miesiącu, który odpowiedniej daty nie posiada, wówczas termin kończy się z upływem ostatniego dnia tego miesiąca.

Art. 39. Jeżeli koniec terminu przypada na niedzielę lub święto ustawowe, to za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni.

Art. 40. Termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem nadano pismo w polskim urzędzie pocztowym lub telegraficznym.

Art. 41. 1. Jeżeli strona udowodni, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy z powodu przeszkód nie do przezwyciężenia, może ona w terminie siedmiodniowym od ustania przeszkody prosić władzę o przywrócenie terminu.

2. Równocześnie należy dopełnić czynności, która miała być w terminie dopełniona.

3. Prośba o przywrócenie terminu może być wyłożona w piśmie stanowiącem dopełnienie czynności.

4. Przywrócenie terminu siedmiodniowego, przewidzianego w ust. 1 jest niedopuszczalne.

Art. 42. Prośbę o przywrócenie terminu dla odwołania rozstrzyga ostatecznie władza odwoławcza, w innych wypadkach — władza, wobec której czynność miała być dopełniona.

Art. 43. Prośba o przywrócenie terminu nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej decyzji władzy, jednakże władza może wstrzymać wykonanie, gdy uzna to za uzasadnione.

IX. Postępowanie wyjaśniające.

Art. 44. O ile poszczególne przepisy nie określają ściśle postępowania dla ustalenia okoliczności, mających być podstawą rozstrzygnięcia, ma władza z urzędu ustanawiać zakres postępowania wyjaśniającego i środków dowodowych, potrzebnych dla należytego ustalenia stanu sprawy, kierując się przytem względami celowości, szybkości, prostoty i zaoszczędzenia kosztów.

Art. 45. 1. Poza wypadkami, w których obowiązujące przepisy prawne nakazują przeprowadzanie rozprawy, władza może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w formie rozprawy ustnej, o ile w ten sposób da się osiągnąć znaczne przyśpieszenie i uproszczenie postępowania.

2. W szczególności władza może zarządzić z urzędu lub na wniosek rozprawę ustną:

a) o ile chodzi o uzgodnienie sprzecznych interesów stron;

b) o ile chodzi o rozpatrzenie sprawy przy udziale większej liczby osób interesowanych reprezentantów różnych działów administracji albo przy udziale świadków lub biegłych;

c) o ile badanie wyjaśniające ma być przeprowadzone poza siedzibą urzędu przez osobno delegowanego w tym celu urzędnika.

Art. 46. 1. O terminie rozprawy ustnej należy zawiadomić strony, świadków i biegłych oraz zainteresowane władze i urzędy bezpośrednio, inne zaś osoby interesowane przez publiczne ogłoszenia w sposób, w danej miejscowości praktykowany.

2. W zawiadomieniu lub w ogłoszeniu o rozprawie ustnej należy:

a) określić dokładnie przedmiot, miejsce i czas rozprawy;

b) oznajmić, że interesowani mogą bądź stawić się osobiście, bądź złożyć na piśmie swe żądania, wnioski i zarzuty, najpóźniej do dnia poprzedzającego dzień rozprawy;

c) zwrócić uwagę na przepis ust. 2 art. 47.

Art. 47. 1. Urzędnik prowadzący rozprawę obowiązany jest, mając zawsze na uwadze interes publiczny, dążyć do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy oraz możliwego uzgodnienia sprzecznych interesów stron, przyczem powinien dać możność osobom interesowanym zapoznania się ze sprawą, a także złożenia potrzebnych oświadczeń.

2. Władza może nie przyjąć w dalszem postępowaniu przed tą instancją żądań, wniosków i zarzutów, które nie zostały zgłoszone ani w terminie, przewidzianym w art. 46 ust. 2 lit. b), ani ustnie podczas rozprawy, jeżeli żądania, wnioski lub zarzuty przy należytej staranności zgłaszającego mogłyby być zgłoszone w terminach wyżej wskazanych, a zwłaszcza jeżeli władza dojdzie do wniosku, że zgłoszenia te zmierzają do przewlekania sprawy. Odmienne postanowienia poszczególnych ustaw pozostają w mocy.

Art. 48. Urzędnik prowadzący rozprawę ustali jej przebieg i wynik w protokóle, dołączając doń oświadczenia, złożone na piśmie.

X. Dowody.

Art. 49. Jako środek dowodowy w postępowaniu administracyjnem służy wszystko, co może się przyczynić do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem.

Art. 50. O tem, czy dana okoliczność ma być przyjęta za udowodnioną, decyduje władza na podstawie swobodnej oceny wyników postępowania wyjaśniającego.

A. Dowód z dokumentów.

Art. 51. 1. Siłę dowodową dokumentów ocenia władza w granicach postanowień rozporządzenia niniejszego i innych przepisów prawnych.

2. Jeżeli zdaniem władzy istnieje uzasadnione podejrzenie, że przedstawiony dokument jest nieprawdziwy, może ona, zależnie od znaczenia dokumentu dla sprawy, albo bieg postępowania administracyjnego w całości lub w części wstrzymać do czasu wyjaśnienia prawdziwości dokumentu, albo też postępowanie dalej prowadzić.

Art. 52. 1. Dokumenty publiczne, wystawione w przepisanej formie, stanowią zupełny dowód na to, co wedle nich urzędownie zostało stwierdzone, oświadczone lub zarządzone.

2. Dokumentem publicznym w rozumieniu artykułu niniejszego jest dokument, uznany za publiczny przez obowiązujące przepisy, albo wystawiony przez władzę publiczną w granicach jej kompetencji, albo przez osobę zaufania publicznego.

3. Dokumenty, wystawione jako publiczne przez władze obce, traktuje się według swobodnej oceny przy zastosowaniu obowiązujących przepisów prawnych.

Art. 53. Dokumenty prywatne, bądź podpisane przez wystawcę, bądź zaopatrzone znakiem ręcznym należycie uwierzytelnionym, stanowią zupełny dowód na to, że zawarte w nich oświadczenia pochodzą od wystawcy.

Art. 54. Moc dowodową ksiąg handlowych, dzienników agentów handlowych i t. d. ocenia się według obowiązujących w tym względzie przepisów.

Art. 55. Dopuszczalny jest dowód nieprawdziwości, zarówno dokumentów publicznych, jako też prywatnych.

Art. 56. Jeżeli osoba interesowana powołuje się na okoliczności, które można ustalić na podstawie akt urzędowych, będących w posiadaniu władz lub urzędów polskich, i przytem wskazuje tę władzę lub urząd, wówczas władza akta te sprowadzi lub dokona w nich potrzebnych oględzin na miejscu.

B. Dowód ze świadków, biegłych i oględzin.

Art. 57. 1. Władza bada świadków bądź z własnej inicjatywy, bądź na wniosek stron. Świadkowie, badani na wniosek stron, mogą być bądź wzywani przez władzę, bądź sprowadzani za zgodą władzy przez same strony.

2. Władza może zamiast badania świadków ograniczyć się do żądania od nich zeznań na piśmie pod warunkami, wskazanemi w ust. 3 art. 20.

3. Jeśli stawiennictwo świadka jest utrudnione bądź z powodu znacznej odległości jego miejsca zamieszkania od miejsca stawiennictwa, bądź z powodu choroby, władza może wzamian wzywania go bądź

zażądać zeznań na piśmie, bądź zbadać świadka sama lub przez równorzędny albo niższy urząd w miejscu, znajdującem się wpobliżu zamieszkania świadka, a świadka, który z powodu choroby nie może stawić się przed władzą lub urzędem, — zbadać na miejscu.

4. Niewykonanie żądania władzy co do stawiennictwa lub złożenia zeznań na piśmie świadek winien usprawiedliwić.

Art. 58. 1. Władza może uznać ważne przeszkody uniemożliwiające świadkowi stawienie się w terminie wyznaczonym oraz usprawiedliwiające nieprzedstawienie w terminie wyznaczonym zeznań na piśmie.

2. W szczególności, za przyczyny usprawiedliwiające niestawiennictwo świadka uważa się chorobę świadka, jako też śmierć rodziców, męża, żony lub dzieci, przerwanie komunikacji, pozbawienie wolności i zbyt późne otrzymanie wezwania.

Art. 59. Nie mogą być badani w charakterze świadków:

a) osoby niezdolne do udzielania swoich spostrzeżeń oraz osoby, które były niezdolne do spostrzeżenia faktu, mającego być udowodnionym.

b) duchowni co do tego, co im powierzono na spowiedzi lub pod tajemnicą duchowną,

c) wojskowi, funkcjonarjusze państwowi, oraz pracownicy komunalni, co do znanych im tajemnic urzędowych, chyba że uzyskają zezwolenie na złożenie zeznań od swego przełożonego.

Art. 60. Nikt nie może odmówić zeznań w charakterze świadka, jednak świadek może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby spowodować karno-sądową odpowiedzialność, albo narazić na hańbę, albo wyrządzić bezpośrednio znaczną stratę majątkową w stosunku do samego świadka, jego małżonka, jego krewnego lub powinowatego linji wstępnej lub zstępnej, krewnego w linji bocznej do trzeciego a powinowatego do drugiego stopnia, dziecka przysposobionego, rodziców przybranych oraz osoby, nad którą świadek sprawuje opiekę lub kuratelę, albo spowodować naruszenie prawnie uznanej tajemnicy zawodowej.

Art. 61. 1. Przed badaniem, lub żądając złożenia zeznań na piśmie, władza uprzedzi świadka o grożącej mu odpowiedzialności za fałszywe zeznanie.

2. W razie konieczności przesłuchania świadka pod przysięgą władza zwraca się o zaprzysiężenie świadka do najbliższego sądu pokoju (powiatowego). Pozostają w mocy przepisy szczególne, przewidujące zaprzysięganie świadków przez władze administracyjne.

3. Świadkowie, od których przysięgi się nie odbiera, składają przed władzą administracyjną wzamian przysięgi przyrzeczenie zeznania prawdy według sumienia po uprzedzeniu ich, że przyrzeczenie to ma moc przysięgi.

4. Od przysięgi są zwolnieni duchowni wszystkich prawnie uznanych wyznań; osoby należące do wyznań nieuznających przysięgi; nieletni do lat 14; zstępni, gdy mają świadczyć w sprawie wstępnych i odwrotnie; małżonek, gdy ma świadczyć w sprawie współmałżonka; bracia i siostry w sprawach rodzeństwa; funkcjonarjusze publiczni, którzy złożyli przysięgę służbową, o ile zeznania ich dotyczą faktów wiadomych im z tytułu pełnienia obowiązków służbowych.

Art. 62. 1. Wzywanie i badanie biegłych dokonywa się na tych samych zasadach co wzywanie i badanie świadków.

2. Przepisy dotyczące stałych znawców pozostają w mocy.

Art. 63. Biegłego, przedstawionego przez stronę, władza nie przyjmie, a wezwanego wyłączy, gdy powstaje uzasadniona wątpliwość co do jego bezstronności.

Art. 64. 1. Żądania świadków i biegłych o przyznanie wynagrodzenia za stratę czasu i zwrot kosztów podróży winny być zgłoszone pod rygorem utraty roszczenia przed zakończeniem rozpoznania sprawy.

2. O przyznaniu wynagrodzenia dla świadków i biegłych oraz jego

wysokości, jak również o przyznaniu kosztów podróży, decyduje władza rozpoznająca sprawę. Od decyzji w tym przedmiocie niema odwołania.

Art. 65. Władza może z urzędu albo na wniosek strony zarządzić oględziny na miejscu z udziałem lub bez udziału biegłych.

Art. 66. Strony, o ile zjawią się w czasie badania świadków, biegłych lub w czasie oględzin, winny być dopuszczone do uczestniczenia w tych czynnościach, o ile interes publiczny nie stoi temu na przeszkodzie.

Art. 67. Za niewłaściwe zachowanie się w czasie rozprawy lub innych czynności urzędowych strony, świadkowie i biegli mogą być wydaleni z miejsca rozprawy lub z powyższych czynności przez kierującego urzędnika.

XI. Załatwianie spraw.

Art. 68. 1. Sprawy należy załatwiać bez niepotrzebnej zwłoki i przytem tak, aby nie cierpiał ani interes publiczny ani uprawnione interesy osób prywatnych.

2. Sprawy, które nie wymagają zbierania przedwstępnych informacyj, dochodzeń, opinij i t. p., winny być z reguły załatwiane niezwłocznie, o ile możności w formie ustnej i bezpośredniej, zarówno w stosunku do osób, które zgłaszają się w urzędzie, jako też przy sposobności wyjazdów służbowych poza siedzibą urzędu. Przytem władza w miarę potrzeby ma utrwalać istotną część czynności urzędowej w protokóle lub w formie adnotacji na akcie.

3. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej i doręczać stronom odpowiednie pisma, jeżeli tego przepisy bądź wprost bądź pośrednio wymagają, albo jeżeli to wyraźnie leży w interesie strony.

4. Załatwiając sprawę pisemnie należy to czynić z możliwym pośpiechem, w każdym razie tak, aby sprawa została przez władzę administracji ogólnej w zakresie administracji spraw wewnętrznych zakończona najpóźniej w ciągu 3 miesięcy, a jeżeli sprawa ma być w myśl obowiązujących przepisów załatwiona po porozumieniu się z inną władzą, — najpóźniej w ciągu 5 miesięcy, o ile poszczególne przepisy nie ustalają terminów innych.

5. Do wszystkich spraw, załatwianych przez inne władze i w innym zakresie, niż wymienione w ustępie powyższym, terminy 3 i 5 miesięcy przedłuża się do 6 miesięcy.

Art. 69. 1. Do terminów, wskazanych w ust. 4 i 5 art. 68 nie wlicza się:

a) terminów specjalnych, przewidzianych w poszczególnych przepisach prawnych dla dopełnienia warunków, przez te przepisy wymaganych;

b) okresów zwłoki, spowodowanych bądź wyraźną winą osób interesowanych, bądź okolicznościami, niezależnemi od władzy decydującej.

2. Terminy, wskazane w ust. 4 i 5 art. 68, nie mają również zastosowania w wypadkach wstrzymania postępowania administracyjnego (art. 74).

Art. 70. 1. O ile w terminie, wskazanym w ust. 4 i 5 art. 68, sprawa nie zostanie całkowicie załatwiona, a poszczególne przepisy prawne nie przewidują skutków szczególnych na wypadek braku decyzji władzy w ciągu pewnego okresu czasu, strona ma prawo żądać przekazania sprawy do instancji wyższej celem jej załatwienia.

2. Podanie strony władza winna przekazać do instancji wyższej najdalej w ciągu trzech dni, bądź z aktami sprawy, bądź z wyjaśnieniem, że sprawa nie mogła być w terminie załatwiona z powodu okoliczności, przewidzianych w art. 69.

3. Władza wyższa, która załatwia sprawę za władzę niższą, działa w charakterze tej instancji, za którą spełnia tę czynność. Od takich orzeczeń, wydanych za władzę niższą, odwołanie, jeśli jest dopuszczalne, rozstrzyga władza instancyjnie wyższa od władzy rozstrzygającej.

Art. 71. Jeżeli niema podstawy prawnej lub faktycznej do merytorycznego załatwienia sprawy, będącej przedmiotem podania, władza pozostawia je bez załatwienia, a sprawę wszczętą już umarza, czyniąc odpowiednią adnotację na akcie i w miarę okoliczności zawiadamiając petenta.

XII. Decyzje.

Art. 72. 1. W toku postępowania władza wydaje decyzje (orzeczenia i zarządzenia) tak często, jak tego zajdzie potrzeba.

2. Decyzje dzielą się na główne i incydentalne. Decyzje główne sprawę, będącą przedmiotem postępowania, załatwiają co do jej istoty, względnie sprawę kończą w danej instancji. Decyzje incydentalne rozstrzygają inne kwestje, wynikające w toku postępowania.

Art. 73. 1. Decyzja, od której nie służy odwołanie lub skarga w toku instancyj administracyjnych, jest ostateczna.

2. Decyzja, której nie można zaskarżyć również do sądów administracyjnych, jest prawomocna.

Art. 74. 1. Gdy dla wydania decyzji konieczne jest rozstrzygnięcie pytania wstępnego, podlegającego kompetencji innych władz administracyjnych lub sądu, władza rozstrzygająca wyda decyzję tymczasową, uwarunkowaną późniejszem rozstrzygnięciem pytania wstępnego, jeśli zaś taka decyzja jest niemożliwa, władza rozstrzygnie sprawę, opierając się na własnej ocenie pytań wstępnych.

2. Władza powinna wstrzymać postępowanie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia pytania wstępnego, jeśli ono jest już przedmiotem sprawy we właściwym urzędzie lub sądzie, a natychmiastowe wydanie decyzji nie jest konieczne ze względu na interes publiczny i mogłoby w razie odmiennego rozstrzygnięcia pytania wstępnego spowodować niepowetowane szkody dla strony lub niemożność przywrócenia stanu poprzedniego.

3. Władza obowiązana jest wstrzymać postępowanie w wypadkach, wyraźnie wskazanych przez prawo.

Art. 75. 1. Każda decyzja powinna zawierać powołanie się na podstawę prawną, datę, osnowę decyzji, oznaczenie jej rodzaju, podpis władzy oraz wskazać, czy przysługuje od niej odwołanie czy skarga.

2. Jeśli decyzja jest w całości lub w części odmowna, powinna zawierać prawne i faktyczne uzasadnienie.

3. Jeśli decyzja jest pozostawiona całkowicie swobodnej ocenie władzy, wystarczy powołać się na podstawę prawną, w innych wypadkach swobodnej oceny wystarczy to jedynie wówczas, kiedy ważny interes państwowy przemawia przeciwko bliższemu uzasadnieniu.

Art. 76. 1. Objaśniając stronę o przysługującem jej prawie wniesienia odwołania lub skargi do władzy wyższej, należy wskazać tę władzę oraz termin i tryb zaskarżenia.

2. W decyzji głównej tej władzy, która jest dla sprawy ostateczna, należy wyraźnie w objaśnieniu zaznaczyć, że decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancyj, niezależnie od możliwych uprawnień do wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 77. 1. Jeśli władza błędnie objaśni stronę bądź co do terminu wniesienia odwołania lub skargi, bądź co do dalszego toku instancyj, wówczas objaśnienie takie nie może szkodzić stronie, która do niego się zastosowała. W tym wypadku:

a) odwołanie lub skarga, wniesione w terminie wyznaczonym, chociażby po upływie właściwego terminu ustawowego, uważa się za wniesione w terminie,

b) instancja niewłaściwa, która odwołanie lub skargę otrzymała, prześle je do instancji właściwej, która postąpi z niemi tak, jak gdyby były one od początku skierowane właściwie.

2. Jeśli władza wogóle zaniedba objaśnić stronę o przysługującem jej

prawie wniesienia odwołania lub skargi, strona może w ciągu 2 tygodni od chwili ogłoszenia lub doręczenia jej decyzji zażądać od władzy, która orzeczenie wydała, wydania lub też przesłania jej takiego objaśnienia. W tym wypadku termin dla wniesienia odwołania lub skargi liczy się od dnia otrzymania przez stronę objaśnienia.

Art. 78. 1. Decyzja główna powinna załatwiać sprawę, będącą przedmiotem rozpatrzenia, oraz wszystkie istotne wnioski osób interesowanych w możliwie najbardziej zwięzłem i wyraźnem ujęciu, powołując się na podstawę prawną.

2. Załatwienie winno z reguły następować w całości. Jeżeli jednak sprawa dopuszcza podział na kilka części, natenczas można, o ile jest to celowe, wydać decyzję o oddzielnych częściach, jeśli całość nie dojrzała jeszcze do rozstrzygnięcia.

Art. 79. Jeżeli decyzja ustanawia obowiązek pewnego świadczenia albo stworzenia pewnego określonego stanu, wówczas należy oznaczyć w decyzji odpowiedni termin dla wypełnienia nałożonego obowiązku.

Art. 80. 1. Decyzję, wydaną w obecności strony, ogłasza się jej ustnie. Jednakże strona może natychmiast zgłosić żądanie doręczenia decyzji na piśmie. W takim razie, jeżeli decyzja nie jest natychmiast wykonalna uważa się dzień doręczenia decyzji na piśmie za dzień jej doręczenia.

2. Decyzja główna, wydana w nieobecności strony, powinna być doręczona jej na piśmie. Potrzebę doręczenia na piśmie innych decyzyj, wydanych w podobnych warunkach, oceni władza.

3. Postanowienia artykułu niniejszego nie naruszają przepisów innych ustaw, które przewidują obowiązek doręczania decyzyj na piśmie.

Art. 81. Władza może każdego czasu przedsięwziąć z urzędu lub na wniosek osób interesowanych sprostowanie w swych decyzjach błędów pisarskich, rachunkowych oraz innych oczywistych omyłek.

XIII. Odwołania i skargi incydentalne.

Art. 82. Od decyzji głównej, wydanej w pierwszej instancji, służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji i przytem bezpośrednio wyższej, o ile poszczególne ustawy wydane po dniu 14 września 1923 r. nie stanowią odmiennie.

Art. 83. Odwołanie należy wnieść w ciągu 14 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji, o ile poszczególne ustawy nie przewidują terminów krótszych.

Art. 84. Decyzję incydentalną można zaskarżyć tylko łącznie z odwołaniem od decyzji głównej, z wyjątkiem wypadku, gdy decyzja incydentalna została wydana po wydaniu decyzji głównej oraz wypadków, przewidzianych w poszczególnych ustawach.

Art. 85. 1. Odwołanie nie wymaga szczegółowego uzasadnienia: wystarczy, jeśli z podania strony wynika, iż nie jest zadowolona z decyzji władzy i prosi o jej zmianę.

2. Władza nie weźmie pod rozwagę nowych okoliczności, przytoczonych w odwołaniu, jeśli:

a) okoliczności te powstały już po wydaniu decyzji w I instancji,

b) obowiązujące przepisy stanowią w konkretnym wypadku obowiązek podania wszystkich żądań i wniosków stron w postępowaniu przed niższą instancją,

c) przytoczone przez stronę nowe okoliczności nie należące do tych, które władza ma z urzędu uwzględniać, pozostają w sprzeczności ze stanowiskiem poprzednio przez stronę zajętem, a strona nie usprawiedliwi tej sprzeczności,

d) nowe twierdzenia mają oczywiście na celu przewleczenie sprawy,

e) strona występuje z wnioskami, które prowadzą do zupełnie nowej pod względem prawnym sprawy, względnie dotyczą zupełnie innego żądania,

aniżeli to o którem poprzednia instancja rozstrzygała.

Art. 86. Instancja odwoławcza orzeka ostatecznie o niedopuszczalności odwołania lub też o uchybieniu terminu dla odwołania.

Art. 87. 1. Przed upływem terminu dla odwołania decyzja nie ulega wykonaniu.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

3. Wyjątek od zasad powyższych stanowią decyzje:

a) których natychmiastowa wykonalność jest przewidziana w ustawie,

b) zgodne z żądaniem wszystkich stron,

c) co do których strony zrzekły się prawa wniesienia odwołania.

4. Poza tem władza może postanowić, że decyzja ulega natychmiastowemu wykonaniu, jeśli jest to wskazane w interesie publicznym lub w wyjątkowo ważnym interesie strony. W tym ostatnim wypadku władza może zażądać od strony odpowiedniego zabezpieczenia.

Art. 88. Decyzję co do natychmiastowej wykonalności władza może wydać zarówno łącznie z rozstrzygnięciem sprawy, jak i oddzielnie w razie późniejszego ustalenia jej potrzeby.

Art. 89. 1. Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem tej władzy, która decyzję wydała.

2. Władza, która decyzję wydała, obowiązana jest otrzymane odwołanie w ciągu siedmiu dni po upływie terminu odwołania przesłać wraz z aktami sprawy do rozpoznania instancji wyższej, powiadamiając inne strony o wniesieniu odwołania.

Art. 90. 1. Jeśli jednak władza, która decyzję wydała, uzna, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie, może sama zmienić swoją decyzję, o ile w decyzji tej nie nabyły praw osoby inne.

2. To samo stosuje się, gdy na decyzję władzy wniesiono skargę do sądu administracyjnego.

Art. 91. Jeśli odwołanie strony jednej może wpłynąć na rozstrzygnięcie w stosunku do innych, wówczas władza odwoławcza wyznaczy im stosowny termin do zapoznania się z odwołaniem (art. 14) i wypowiedzenia się co do niego.

Art. 92. Potrzebne uzupełnienie postępowania wyjaśniającego może władza odwoławcza zarządzić z urzędu lub na wniosek stron; może je przeprowadzić sama lub przez władzę niższej instancji.

Art. 93. Jeśli odwołania nie należy odrzucić, jako spóźnionego lub niedopuszczalnego, władza odwoławcza wyda orzeczenie w sprawie, nie będąc związana ani zakresem żądań odwołania, ani ustaleniami instancji niższej.

Art. 94. Przepisy, zawarte w art. 72 — 81, mają podobne zastosowanie również do decyzji władzy odwoławczej z tą zmianą, że przy decyzjach zatwierdzających rozstrzygnięcie niższej instancji może wystarczyć wskazanie na uzasadnienie zaskarżonej decyzji.

XIV. Wznowienie postępowania, uchylenie oraz zmiana decyzji z urzędu.

Art. 95. W sprawie zakończonej decyzją, od której nie służy środek prawny, może nastąpić wznowienie postępowania:

a) jeżeli decyzja została spowodowana przez sfałszowanie lub przedstawienie sfałszowanego dokumentu, przez fałszywe świadectwo, przekupstwo lub inny czyn karalny sądownie;

b) jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne, które istniały już przy wydaniu decyzji lub nowe środki dowodowe, o ile okoliczności te i środki w toku postępowania nie były znane władzy rozstrzygającej, i nie mogły być wówczas powołane przez stronę zainteresowaną we wznowieniu bez winy tej strony;

c) jeżeli władza administracyjna lub sądowa, właściwa dla rozstrzygnięcia pytania wstępnego (art. 74) zadecydowała o niem w istotnych punktach

odmiennie od oceny pytania, przyjętej za podstawę orzeczenia.

Art. 96. 1. Podanie o wznowienie postępowania należy wnieść do tej władzy, która wydała decyzję w I-ej instancji, w ciągu dwu tygodni od dnia, w którym strona domagająca się wznowienia otrzymała w sposób, dający się udowodnić, wiadomość o przyczynie uzasadniającej wznowienie.

2. Wznowienie postępowania może zarządzić władza również z urzędu.

3. W obu wypadkach wznowienie postępowania może nastąpić z powodu przyczyn, wskazanych w lit. a) art. 95, w każdym czasie; z powodu przyczyn zaś, wskazanych w lit. b) i c) tegoż artykułu, przed upływem trzech lat od dnia uprawomocnienia się decyzji.

Art. 97. 1. O wznowieniu postępowania rozstrzyga władza, która w sprawie wydała decyzję w ostatniej instancji.

2. W decyzji o wznowieniu postępowania władza powinna orzec, o ile nie może wydać nowej decyzji na podstawie aktów, jakiemi rozporządza, w jakim zakresie i w której instancji ma nastąpić wznowienie postępowania, przyczem w czasie ponownego postępowania nie ma prawa powtarzać tych poprzednich dochodzeń, które nie dotyczą przyczyny wznowienia.

Art. 98. 1. Przeciwko odrzuceniu podania o wznowienie postępowania można wnieść odwołanie do władzy przełożonej w ciągu 14 dni od zawiadomienia o odmowie.

2. Przeciwko decyzji wznawiającej postępowanie niema osobnego odwołania.

Art. 99. Decyzje, na mocy których strony lub osoby inne nie nabyły żadnych praw, mogą być uchylane i zmieniane z urzędu w każdym czasie tak przez władzę, która decyzję wydała, jak w trybie nadzoru przez władzę przełożoną.

Art. 100. Prawomocne decyzje, na mocy których strony lub osoby inne nabyły już prawa, mogą być uchylane lub zmieniane przez władzę, która je wydała, za zgodą tych stron lub osób, o ile temu nie sprzeciwiają się ustawy.

Art. 101. 1. Władza nadzorcza może w trybie nadzoru uchylić z urzędu bądź z własnej inicjatywy, bądź na skutek zażalenia, jako nieważną każdą decyzję, która:

a) wydana została przez władzę oczywiście niewłaściwą;
b) wydana została bez jakiejkolwiek podstawy prawnej;
c) wywołałaby w razie wykonania przestępstwo sądowo-karalne;
d) jest oczywiście i niewątpliwie niewykonalna;
e) zawiera wadę powodującą nieważność tej decyzji na mocy wyraźnego przepisu prawa.

2. Uchylenie decyzji z powodów, wskazanych w lit. a) artykułu niniejszego, może nastąpić tylko przed upływem lat 3 od daty jej uprawomocnienia się.

Art. 102. 1. Przedmiotowo właściwa władza naczelna może z urzędu uchylić lub zmienić w koniecznym zakresie każdą decyzję prawomocną, o ile niepodobna w inny sposób usunąć stanu zagrażającego życiu lub zdrowiu ludzkiemu, albo odwrócić ciężkich szkód dla gospodarstwa społecznego.

2. Strony, dotknięte w swoich prawach przez taką decyzję, mogą żądać od Skarbu Państwa odszkodowania na drodze sądowej.

Art. 103. Niewykorzystanie przez władzę uprawnień, wynikających z art. 101 i 102, nie może być przedmiotem skargi i nie stwarza podstawy do jakichkolwiek roszczeń.

Art. 104. Zastrzeżone w poszczególnych przepisach prawnych kompetencje władz co do cofania lub ograniczenia udzielonych koncesyj, zezwoleń, upoważnień i innych nadawanych przez władzę uprawnień, pozostają nienaruszone.

XV. Opłaty i koszta.

Art. 105. 1. Stronę obciążają te koszta postępowania administracyjnego: a) które wynikły z winy strony, b) które zostały poniesione w in-

teresie lub na prośbę strony, a nie wynikają z ustawowego obowiązku władzy.

2. Do kosztów postępowania administracyjnego zalicza się koszta podróży i wynagrodzenia świadków i biegłych oraz koszta oględzin na miejscu, jako też koszta doręczania stronom pism urzędowych przez urzędy gminne (magistraty).

3. Władza może uznać także inne usprawiedliwione warunkami koszta postępowania, a w szczególności koszta sporządzenia próśb i wynagrodzenia adwokata.

Art. 106. 1. Władza przyznaje świadkom i biegłym, nie będącym funkcjonarjuszami państwowymi lub samorządowymi, wynagrodzenie w wysokości przeciętnego zarobku dziennego osoby wzywanej, nie wyżej jednak norm diet, ustalonych dla V stopnia służbowego funkcjonarjuszów państwowych, oraz zwrot rzeczywistych kosztów podróży.

2. Funkcjonarjusze państwowi i samorządowi otrzymują diety w wysokości należnych im diet oraz koszta podróży w wysokości, przewidzianej dla ich podróży służbowych.

3. Jeśli biegły dla wydania opinji musiał dokonać specjalnej pracy i żąda za nią większego wynagrodzenia, władza winna żądanie biegłego wraz ze swą opinją przesłać władzy wyższej do zatwierdzenia. Ograniczenie takie nie stosuje się do władz II instancji i centralnych, które w tej mierze decydują same.

4. Wynagrodzenie świadkom i biegłym wypłaca się bezzwłocznie po spełnieniu czynności, do której świadek lub biegły został powołany.

5. Od decyzji władz o wynagrodzeniu świadków i biegłych, zwrotu kosztów podróży oraz kosztów, przewidzianych w art. 105 ust. 3, niema odwołania.

Art. 107. 1. Jeżeli strona nie wniesie opłat i należności, które zgodnie z istniejącemi przepisami winny być uiszczone zgóry, władza wyznaczy jej termin od 7 do 14 dni celem wniesienia należnej sumy. Jeżeli w terminie tym należne sumy nie zostaną uiszczone, pismo wraz z załącznikami podlega zwrotowi lub czynność, uzależniona od opłaty, będzie zaniechana.

2. Władza ma jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia opłaty:

a) jeżeli za niezwłocznem załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes strony;

b) jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin prekluzyjny;

c) jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała zagranicą bez pośrednictwa konsulatu polskiego.

3. Wszelkie opłaty, należności w sprawie oraz koszta postępowania administracyjnego, o ile w wyznaczonym przez władzę terminie nie zostaną przez stronę uiszczone, będą ściągnięte przymusowo w drodze administracyjnej wraz z kosztami egzekucyjnemi.

4. W wypadku, przewidzianym w lit. c) ust. 2 artykułu niniejszego, władza przesyła odpowiedź na podanie właściwemu konsulatowi polskiemu, który ją doręczy stronie za uprzedniem pobraniem opłaty konsularnej.

5. W razie stwierdzonego ubóstwa strony, władza władna jest częściowo lub całkowicie zwolnić ją od opłat należności oraz innych kosztów postępowania.

6. Skutki niewniesienia opłaty stemplowej, jako też sprawy zwolnienia od tej opłaty regulują przepisy o opłatach stemplowych.

XVI. Postanowienia egzekucyjne i karne.

Art. 108. 1. Strony, świadkowie i biegli, winni niestawiennictwa na wezwanie władz lub odmowy dania żądanych wyjaśnień lub zeznań na piśmie bez usprawiedliwionej przyczyny, ulegają w celu wymuszenia czynności karze do 50 zł. W razie ponownego niewykonania żądania władzy — ulegają karze do 100 zł. i mogą być sprowadzeni do urzędu przymusowo. Kara może być ściągnięta dopiero po upływie terminu, wskazanego w ust. 2.

2. Strony, świadkowie i biegli mogą w ciągu 14 dni od daty ogłoszenia im decyzji wymierzającej karę przedstawić władzy przyczyny niestawiennictwa. W razie uznania tych przyczyn za usprawiedliwione władza może uchylić nałożoną karę pieniężną.

Art. 109. 1. Za nieprzystojne zachowanie się w urzędzie, niezależnie od zastosowania postanowienia art. 67, jak również za wniesienie do urzędu podania, które zawiera wyrażenia nieprzystojne, lub jest utrzymane w tonie niewłaściwym i nieodpowiadającym godności urzędu, winni ulegają grzywnie do 100 zł.

2. W orzeczeniu należy oznaczyć na wypadek nieściągalności grzywny karę aresztu zastępczego według słusznego uznania władzy, jednak nie ponad dni 3.

3. Nałożenie kary nie wyklucza możności skierowania sprawy przeciwko winnemu na drogę sądową.

Art. 110. 1. Kary pieniężne na mocy art. 108 i grzywny na mocy art. 109 nakłada oraz przymusowe sprowadzenie na mocy art. 108 zarządza powiatowa władza administracji ogólnej na żądanie kierownika właściwego urzędu po zbadaniu prawności i celowości żądania, o ile ono nie pochodzi od wyższej instancji.

2. Na decyzję władzy o nałożeniu kary pieniężnej na mocy art. 108 służy odwołanie do wojewody (Komisarza Rządu). Odwołanie nie wstrzymuje wykonania.

3. Z powodu decyzji władzy o nałożeniu grzywny na mocy art. 109 można żądać skierowania sprawy do sądu według przepisów o postępowaniu karno-administracyjnem. Żądanie to nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

XVII. Postanowienia przejściowe i końcowe.

Art. 111. 1. O ile obowiązujące ustawy nie przewidują kar za fałszywe zeznanie, względnie za fałszywą przysięgę lub przyrzeczenie, albo zapewnienie zamiast przysięgi w postępowaniu administracyjnem, czyny powyższe ulegają karom, przewidzianym dla tych przestępstw w postępowaniu sądowem.

2. Złożenie przyrzeczenia uważa się za równoznaczne zapewnieniu w miejsce przysięgi na obszarze mocy obowiązującej kodeksu karnego z 1871 r.

Art. 112. Przepisów rozdziałów III — XVI nie rozciąga się na postępowanie:

a) w sprawach dotyczących administracji wojskowej, o ile postępowanie toczy się przed władzami wojskowemi;
b) w sprawach dotyczących państwowych podatków bezpośrednich i pośrednich, opłat stemplowych, oraz ceł i monopolów, zarówno w postępowaniu administracyjnem, jak i karnem;
c) w sprawach, załatwianych przez placówki dyplomatyczne i konsularne Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą oraz przez Komisarjat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku;
d) w sprawach, należących do właściwości władz górniczych.

Art. 113. O ile rozporządzenie niniejsze lub inne przepisy prawne nie stanowią inaczej, przepisy rozporządzenia niniejszego nie mają zastosowania do postępowania:

a) w sprawach karno-administracyjnych,
b) w sprawach dyscyplinarnych,
c) w sprawach sporno - administracyjnych w województwach: poznańskiem, pomorskiem i śląskiem,
d) w sprawach likwidacji majątków prywatnych niemieckich w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r.

Art. 114. Do postępowania w kolegjach, które współdziałają w poszczególnych działach administracji państwowej w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego z głosem stanowczym, przepisy rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie o tyle, o ile poszczególne ustawy regulujące tryb postępowania tych

kolegjów nie normują postępowania w sposób odmienny.

Art. 115. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają mocy prawnej przepisów o postępowaniu przed urzędami, komisjami, komitetami oraz innemi organami ziemskiemi, podległemi Ministrowi Reform Rolnych, a przewidzianemi w poszczególnych ustawach.

Art. 116. Do postępowania orzeczniczego w sprawach ubezpieczeń społecznych postanowienia rozporządzenia niniejszego będą miały zastosowanie tylko do czasu unormowania osobną ustawą orzecznictwa w tych sprawach, i o tyle tylko, o ile w myśl przepisów obowiązujących w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego orzecznictwo to będzie należało do władz administracji ogólnej.

Art. 117. 1. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia rozciągać moc przepisów rozporządzenia niniejszego w odpowiednim zakresie na postępowanie w sprawach z pod jego działania wyżej wyłączonych, wprowadzając w niem odpowiednie zmiany, stosownie do charakteru załatwianych spraw i potrzeb odnośnych działów administracji, oraz wydając potrzebne przepisy przechodnie i wykonawcze.

2. W szczególności, rozporządzenie Rady Ministrów przystosuje zasady rozporządzenia niniejszego do postępowania w sprawach, objętych lit. c) art. 112. Przepisy ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944) pozostaną niezmienione.

3. Minister Spraw Wewnętrznych jest upoważniony do występowania z inicjatywą wobec poszczególnych ministrów i Rady Ministrów w sprawie rozporządzeń, o których mowa w powyższych ustępach.

Art. 118. Do czasu wejścia w życie kodeksu postępowania karnego organa gminne obowiązane są do doręczania pism sądowych w dotychczasowym zakresie z tą zmianą, iż obowiązek ten dotyczy również gmin miejskich.

Art. 119. Uchyla się wszystkie dotychczasowe przepisy w przedmiotach, objętych rozporządzeniem niniejszem, w szczególności: uchyla się ustawę z dnia 1 sierpnia 1923 r. w sprawie środków prawnych od orzeczeń władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 712) i ustawę z dnia 31 lipca 1924 r. o środkach prawnych przeciw orzeczeniom i zarządzeniom władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 748).

Art. 120. W ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się następujące zmiany:

art. 38 ust. 3 i art. 48 ust. 5 otrzymują brzmienie następujące:

„Poza tem mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) oraz przepisy ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 600) z późniejszemi zmianami".

Art. 121. 1. Sprawy, będące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w toku postępowania, niezakończone w danej instancji, winny być załatwione w tejże instancji przy zastosowaniu dotychczas obowiązujących przepisów.

2. W dalszem postępowaniu, prowadzonem w toku instancyj, należy do spraw tych pod względem rodzaju postępowania, właściwości władz i dopuszczalności środków prawnych stosować przepisy rozporządzenia niniejszego.

3. Jeżeli orzeczenie względnie zarządzenie, wydane w danej instancji, zostały doręczone przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, a środek prawny do dalszej instancji nie został jeszcze wniesiony, — należy postępować tak, jak gdyby orzeczenie względnie zarządzenie danej instancji zostały wydane i doręczone w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. 122. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministro-

wi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 123. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 lipca 1928 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: (—) *J. Piłsudski*

Minister: (—) *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *Sławoj-Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: (—) *August Zaleski*

Minister Skarbu: (—) *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: (—) *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: (—) *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: (—) *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: (—) *Romocki*

Minister Robót Publicznych: (—) *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: (—) *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: (—) *Witold Staniewicz*

Minister Poczt i Telegrafów: (—) *Bogusław Miedzińsk'*

(Dz. U. R. P. Nr. 36 z 1928 r., poz. 341).

34.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 21 kwietnia 1928 r.

WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

o sposobie uiszczania opłat, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na mocy art. 78, 164 i 217 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszelkie opłaty, przewidziane w powyższem rozporządzeniu, uiszczać należy na rachunek Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej w Pocztowej Kasie Oszczędności na konto czekowe Nr. 30.577.

§ 2. Na blankiecie nadawczym należy wyraźnie wskazać tytuł uskutecznianej wpłaty i wymienić:

a) przy uiszczaniu opłat za zgłoszenia wynalazków, wzorów i znaków towarowych — przedmiot zgłoszenia;

b) przy uiszczaniu opłat, odpowiadających kosztom druku opisów patentowych lub kosztom druku ogłoszenia o rejestracji znaków towarowych, tudzież opłat za pierwsze dziesięciolecie ochrony znaków towarowych i za klasy towarów — numer zgłoszenia;

c) przy uiszczaniu opłat rocznych za patenty, ryczałtowych za patenty dodatkowe, okresowych za ochronę wzorów, opłat za drugie lub dalsze dziesięciolecie ochrony znaków towarowych, jak również grzywien za zwłokę — numer rejestru oraz rok lub okres, za który uiszcza się opłatę;

d) przy uiszczaniu opłat za wnioski do wydziałów zgłoszeń o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw używaczy, tudzież za wyciągi z rejestrów — numer rejestru;

e) przy uiszczaniu opłat za skargi i wnioski do wydziału spraw spornych, za odwołania do wydziału odwoławczego, tudzież za wnioski do wydziału kontroli wykonywania wynalazków — przedmiot skargi, wniosku lub odwołania.

§ 3. Właściele kont czekowych w Pocztowej Kasie Oszczędności mogą przekazywać opłaty (§ 1) czekiem przelewowym, dołączając do niego blankiet nadawczy, wypełniony według wskazówek, zawartych w § 2.

§ 4. Opłaty, dotyczące każdej poszczególnej sprawy, należy uiszczać oddzielnym blankietem nadawczym względnie przelewać czekiem przelewowym (§ 3).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384).

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*

Minister Skarbu: (—) *G. Czechowicz*

(Dz. U. R. P. 1928 r., Nr. 50, poz. 486).

35.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 kwietnia 1928 r.

o ustanowieniu klas towarów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych.

Na mocy art. 160 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się w zastosowaniu do wzorów zdobniczych następujące klasy towarów:

Klasa 1. Wyroby z kamieni naturalnych, soli kamiennej, gipsu, alabastru i innych tego rodzaju minerałów, wyroby z kamieni sztucznych oraz lodu. Cegły i dachówki bez polewy, ozdoby budowlane.

Klasa 2. Wyroby ceramiczne (oprócz urządzeń kąpielowych, klozetowych, zlewów i filtrów): z glinki, terakoty, fajansu, porcelany, majolikowe i t. p.; cegły i dachówki polewane (kafle); wyroby ze szkła.

Klasa 3. Wyroby z metali szlachetnych, drogich kamieni i korali; biżuterja prawdziwa i jej imitacje, wyroby platerowane, przybory kościelne (oprócz ubiorów).

Klasa 4. Maszyny i ich części, dźwigi i windy, tabor kolejowy, parowozy, kotły parowe, zbiorniki i beczki metalowe, narzędzia rolnicze, kasy ogniotrwałe, budki transformatorowe oraz części instalacyj elektrycznych (oprócz wymienionych w innych klasach).

Klasa 5. Środki lokomocji oprócz kolejowej (samochody, rowery, wozy, powozy, sanie, aparaty lotnicze, statki wodne i t. p.), ich części (oprócz opon i kiszek gumowych) i przybory. Wózki dla dzieci i chorych.

Klasa 6. Sprzęty i naczynia domowe i kuchenne (oprócz wyrobów należących do kl. 2, 3 i 10), meble metalowe, wyroby emaljowane, urządzenia wodociągowe, kąpielowe i klozetowe, zlewy, filtry i gaśnice, aparaty i przyrządy do wentylacji, oświetlenia, gotowania, ogrzewania, chłodzenia i suszenia, przyrządy do tępienia szkodników.

Klasa 7. Narzędzia i przybory rzemieślnicze i rękodzielnicze, przyrządy do polerowania, szlifowania i czyszczenia, maszyny do szycia; wyroby kowalskie, ślusarskie i blacharskie (oprócz należących do kl. 4, 5, 6 i 8), wyroby nożownicze, broń biała i palna; wszelkie wyroby z metali nieszlachetnych nie wymienione w innych klasach.

Klasa 8. Zegary, instrumenty i przyrządy naukowe, optyczne, fotograficzne, lekarskie, ortopedyczne i t. p., ich części i przybory; aparaty telefoniczne, telegraficzne i radjotelegraficzne, radjofoniczne i telewizyjne, gramofony, kinematografy, ich części i przybory; automaty, przyrządy miernicze, wagi i odważniki.

Klasa 9. Instrumenty muzyczne, ich części i przybory. Gry i zabawki.

Klasa 10. Wyroby stolarskie, bednarskie, koszykarskie i szczotkarskie, wyroby z trzciny i słomy, meble wszelkiego rodzaju (oprócz metalowych); wszelkie wyroby z drzewa nie wymienione w innych klasach.

Klasa 11. Wyroby z kauczuku, gumy i gutaperki oraz materjałów pochodnych; opony i kiszki do kół, kalosze, cerata, linoleum, tkaniny gu-

mowane, nieprzemakalne i gazoszczelne oraz wyroby z nich.

Klasa 12. Wyroby tokarskie i snycerskie, wyroby z kości, celuloidu, bursztynu, masy perłowej, rogu, szyldkretu i t. p.; przybory toaletowe, grzebienie, gąbki, lustra.

Klasa 13. Wyroby siodlarskie, rymarskie, galanterja skórzana; wszelkie artykuły podróżne, gimnastyczne i sportowe.

Klasa 14. Cygara, gilzy i bibułka do papierosów, przybory dla palących (z wyjątkiem skórzanych), zapalniczki i zapałki.

Klasa 15. Tkaniny wszelkiego rodzaju (oprócz wymienionych w kl. 11) namioty, kilimy, dywany, chodniki, firanki, wyroby tapicerskie, bielizna stołowa i pościelowa, wyroby powroźnicze, nici, worki.

Klasa 16. Odzież i okrycia głowy wszelkiego rodzaju, ubiory kościelne; obuwie (oprócz kaloszy); bielizna osobista, gorsety; stroje, koronki, hafty, wyroby szmuklerskie, pasmanterja, szych, wachlarze, pióra ozdobne, kwiaty sztuczne; maski ozdobne oraz ozdoby kotyljonowe i t. p.; parasole i laski; rękawiczki, guziki, szpilki i spinki.

Klasa 17. Wyroby z papieru, kartonu, tektury, masy papierowej, pergaminu; tapety, druki, mapy, książki, oprawy, ramy, fotografje; ozdoby choinkowe, przybory i materjały pisarskie, rysunkowe, kancelaryjne, przybory pomocnicze do nauki szkolnej, przybory do malowania i rzeźbienia, wypalania i wypiłowywania oraz do robót podobnych; czcionki.

Klasa 18. Figurki, posążki, popiersia, medaljony i t. p.

Klasa 19. Przedmioty wykonane z wszelkiego rodzaju produktów spożywczych.

Klasa 20. Mydła do prania i toaletowe, świece; przedmioty wykonane z wszelkiego rodzaju materjałów, nie wymienionych w innych klasach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384).

Z tą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 kwietnia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia klas towarów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 347).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski*

(Dz. U. R. P., 1928 r., Nr. 50, poz. 488).

36.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 kwietnia 1928 r.

o ustanowieniu klas towarów w zastosowaniu do znaków towarowych.

Na mocy art. 194 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się w zastosowaniu do znaków towarowych następujące klasy towarów:

Klasa 1. Surowce mineralne (węgiel, rudy, ropa naftowa, sól, torf, azbest i t. p.), o ile nie są wymienione w innych klasach; wszelkie materjały budowlane (oprócz wymienionych w kl. 2, 3 i 14); kamień sztuczny, koks, gips, kreda, asfalt, lód.

Klasa 2. Metale nieszlachetne surowe i półfabrykaty (w sztabach, płytach, blachach i t. p.), szyny, rury metalowe, liny druciane, kable, materjały budowlane żelazne, beczki metalowe, szmelc.

Klasa 3. Drzewo materjałowe i opałowe, węgiel drzewny, nasiona, rośliny, szczepy, pasza, środki do tuczenia bydła, trzody i ptactwa, zboże wszelkiego rodzaju, otręby, bawełna surowa, słód, len, konopie.

Klasa 4. Żywe i spreparowane zwierzęta, ptaki, owady i t. p. Skóry niewyprawione i wyprawione, futra w błamach, sierść, włosień, szczecina, pierze, puch, wełna surowa, kości, kiszki, rogi.

Klasa 5. Maszyny i ich części, dźwigi, windy, tabor kolejowy, parowozy, kotły parowe, zbiorniki, przyrządy wiertnicze, kasy ogniotrwałe. Maszyny i narzędzia rolnicze.

Klasa 6. Środki lokomocji oprócz kolejowej (samochody, rowery, wozy, powozy, sanie, aparaty lotnicze, statki wodne i t. p.), ich części (z wyjątkiem opon i kiszek gumowych oraz żagli) i przybory. Wózki dla dzieci i chorych.

Klasa 7. Sprzęty i naczynia domowe i kuchenne (oprócz szklanych i ceramicznych), meble metalowe, wyroby emaljowane, urządzenia wodociągowe, kąpielowe i klozetowe, filtry i gaśnice, aparaty i przyrządy do wentylacji, oświetlenia, gotowania, ogrzewania, chłodzenia i wypalania w drzewie; odkurzacze; narzędzia i przybory rzemieślnicze i rękodzielnicze; maszyny do szycia. Wyroby kowalskie, ślusarskie, kotlarskie, blacharskie i nożownicze; broń biała i palna, naboje; wszelkie wyroby metalowe (oprócz wymienionych w kl. 2, 5, 6, 8 i 9).

Klasa 8. Metale szlachetne i wyroby z nich, wyroby platerowane; biżuterja i kamienie drogie oraz ich imitacja, wyroby z koralu, przybory kościelne (oprócz ubiorów).

Klasa 9. Instrumenty i przyrządy naukowe, optyczne, fotograficzne, lekarskie, ortopedyczne i t. p., ich części i przybory; aparaty telefoniczne, telegraficzne i radjotelegraficzne, gramofony, kinematografy, ich części i przybory (igły, płyty, filmy i t. p.); maszyny do pisania i rachowania, przyrządy do powielania, drukarki biurowe; przyrządy miernicze, wagi, odważniki, automaty, zegary.

Klasa 10. Przetwory ropy naftowej (nafta, benzyna, parafina i t. p.), smary, oleje i tłuszcze niejadalne, gliceryna; produkty chemiczne dla celów technicznych, rolniczych, naukowych i pokrewnych; masa drzewna (celuloza); esencja octowa; nawozy sztuczne; mydła techniczne i do prania; świece, materjały wybuchowe, ognie sztuczne, zapałki, lonty.

Klasa 11. Farby (z wyjątkiem malarskich i drukarskich), metale płatkowe, barwniki, lakiery, laki, garbniki, pokosty, żywica, smoła, terpentyna, wosk (naturalny i sztuczny), pasty do obuwia, kleje, środki do prania (oprócz mydła), krochmal, środki apreturowe, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania, czyszczenia i przeciw rdzy; środki do tępienia pasożytów i szkodników.

Klasa 12. Środki lecznicze, higjeniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne, odżywcze, ekstrakty słodowe; preparaty farmaceutyczne, materjały apteczne i opatrunkowe, prezerwatywy. Perfumerja, kosmetyki i inne środki toaletowe, gąbki, wykałaczki.

Klasa 13. Tytoń, wyroby tytoniowe, gilzy i bibułka do papierosów, artykuły dla palących (z wyjątkiem skórzanych).

Klasa 14. Kauczuk, guma, gutaperka i wyroby z nich, opony i kiszki do kół; materjały uszczelniające i izolacyjne, korek i wyroby z niego, papa dachowa, wyroby azbestowe, cerata, linoleum, tkaniny gumowane nieprzemakalne i gazoszczelne; kalosze.

Klasa 15. Wyroby bednarskie, stolarskie, koszykarskie i szczotkarskie; pudełka i futerały (oprócz tekturowych), wyroby ze słomy i trzciny; meble wszelkiego rodzaju (oprócz metalowych).

Klasa 16. Wyroby tokarskie i snycerskie; manekiny, wyroby z kości, celuloidu, bursztynu, masy perłowej, rogu, kazeiny, szyldkretu i t. p., grzebienie, przybory toaletowe, wyroby fryzjerskie.

Klasa 17. Wyroby siodlarskie, rymarskie, pasy napędne, galanterja

skórzana, przybory szewckie, wszelkie artykuły podróżne, gimnastyczne i sportowe.

Klasa 18. Przędza i tkaniny wszelkiego rodzaju oprócz wymienionych w kl. 14 i 19; jedwab sztuczny, namioty, kilimy, dywany, chodniki, firanki, wyroby tapicerskie, trawa morska i inne włókna roślinne, wata; bielizna stołowa i pościelowa; wyroby powroźnicze, żagle, worki, nici, knoty.

Klasa 19. Odzież i okrycia głowy wszelkiego rodzaju; wyroby dziane i pończosznicze; ubiory kościelne; obuwie (oprócz kaloszy); bielizna osobista, gorsety i fiszbiny; stroje, koronki, hafty, wyroby szmuklerskie, pasmanterja, szych, wachlarze, pióra ozdobne, kwiaty sztuczne; parasolki i laski, guziki, rękawiczki, igły (oprócz gramofonowych), szpilki i t. p.

Klasa 20. Wyroby ze szkła, lustra; wyroby z porcelany, fajansu i t. p., ceramika, polewy.

Klasa 21. Papier, karton, tektura, pergamin i wyroby z nich; tapety, druki, nuty, mapy, książki, oprawy, ramy, fotografje; przybory i materjały pisarskie, rysunkowe i kancelaryjne, segregatory, guma do wycierania, pluskiewki, przybory pomocnicze do nauki szkolnej; dzieła sztuki, farby malarskie, przybory do malowania i rzeźbienia, plastelina, kreda do pisania, kredki kolorowe, farby drukarskie i czcionki, atrament.

Klasa 22. Instrumenty muzyczne, ich części i przybory, gry, zabawki, ozdoby choinkowe.

Klasa 23. Napoje zawierające alkohol; miód do picia, wina owocowe.

Klasa 24. Napoje bezalkoholowe, wody mineralne (naturalne i sztuczne), kumys i kefir, soki owocowe, esencje i pastylki do przyrządzania napojów.

Klasa 25. Artykuły spożywcze wszelkiego rodzaju, pieczywo, towary kolonjalne, cukier, miód naturalny i sztuczny, ocet spożywczy, oleje i tłuszcze jadalne, drożdże, proszki i dodatki do pieczenia ciast, żelatyna.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384).

Z tą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 kwietnia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia klas towarów w zastosowaniu do znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 348).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski*

(Dz. U. R. P., 1928 r., Nr. 50, poz. 487 i 488).

37.

OBWIESZCZENIE URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

o przepisach, obowiązujących przy zgłaszaniu wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Zgodnie z postanowieniami zawartemi w art. 36 ust. 4, art. 121 ust. 6 i art. 194, ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384), zgłaszający wynalazki, wzory lub znaki towarowe winni stosować się do następujących przepisów szczegółowych co do podań i załączników:

CZĘŚĆ I.

Przepisy, dotyczące zgłaszania wynalazków do opatentowania.

§ 1. Zgłoszenie wynalazku, wnoszone do Urzędu Patentowego Rz. P., składać się winno z podania, zawie-

rającego wniosek o udzielenie patentu, a sporządzonego zgodnie z § 2, tudzież z załączników, wymienionych w § 3.

Jeżeli zgłaszający chce korzystać z prawa pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia wynalazku do opatentowania lub wzoru użytkowego do zarejestrowania w jednem z państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej *), natenczas podanie winno zawierać również wniosek o przyznanie tego prawa. Wniosek ten można zgłosić także podaniem dodatkowem, lecz nie później niż w trzy miesiące od wniesienia podania o udzielenie patentu.

Jeżeli zgłaszający pragnie korzystać z ulg, przewidzianych w art. 3 ust. 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384), w związku z wystawieniem wynalazku na wystawie publicznej w Polsce lub zagranicą, wówczas podanie winno zawierać wniosek o przyznanie tych ulg.

Podanie i załączniki powinny być sporządzone w języku polskim; załączniki, które mogą być sporządzone również w innym języku, wymienione są w § 3 d, f, g.

Każdy wynalazek należy zgłosić osobno; można jednak łączyć kilka wynalazków w jednem zgłoszeniu, jeżeli łączy je jedna myśl przewodnia.

Podanie o udzielenie patentu, jak również podania wnoszone w jego uzupełnieniu, tudzież załączniki powyższych podań, oprócz pełnomocnictwa, wolne są od opłaty stemplowej.

§ 2. W podaniu należy wymienić:

a) imię i nazwisko zgłaszającego, jeżeli jest nim osoba fizyczna, względnie nazwę zgłaszającego, jeżeli jest nim osoba prawna; jeżeli zgłaszających jest więcej niż jedna osoba fizyczna lub prawna, należy wymienić każdego z nich.

Nie powinno nastręczać żadnych trudności stwierdzenie, czy zgłaszającym jest osoba fizyczna, czy też prawna, tudzież odróżnienie imion od nazwisk; pożądanem jest wymienienie zawodu zgłaszającego, o ile nim jest osoba fizyczna;

b) adres zupełny zgłaszającego (o wszelkiej zmianie adresu należy niezwłocznie zawiadamiać Urząd Patentowy Rz. P.);

c) oznaczenie wynalazku, określające zwięźle pod względem technicznym przedmiot zgłoszenia. Oznaczenie to nie powinno zawierać żadnych nazw fantazyjnych, nazwiska wynalazcy i tym podobnych określeń, nie wyrażających bezpośrednio lub pośrednio w sposób dla każdego zrozumiały żadnego znamienia tej grupy przedmiotów, do której należy przedmiot zgłoszony do opatentowania;

d) numer patentu głównego lub numer zgłoszenia głównego, jeżeli zgłoszenie dotyczy patentu dodatkowego;

e) imię, nazwisko i adres zupełny pełnomocnika, jeżeli zgłaszający go wyznacza; zgłaszający, który mieszka lub ma siedzibę zagranicą, jest obowiązany wyznaczyć pełnomocnika.

Pełnomocnikiem może być tylko adwokat lub rzecznik patentowy, zamieszkały na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

f) jeżeli zgłaszających jest dwie lub więcej osób (fizycznych lub prawnych), a pełnomocnika nie wyznaczono, wówczas tę z tych osób, do której mają być przesyłane pisma Urzędu w sprawie danego zgłoszenia;

g) pierwotne zgłoszenie zagraniczne, które winno być oznaczone w sposób niewątpliwy, w szczególności przez podanie jego daty i kraju, w którym nastąpiło, względnie dalszych szczegółów, potrzebnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia— jeżeli postawiono wniosek o przyznanie prawa pierwszeństwa;

h) wystawę i kraj, w którym wynalazek wystawiono, tudzież datę wystawienia — jeżeli postawiono wnio-

*) Tekst obecnie obowiązującej konwencji Związku ogłoszony jest w Nr. 8 Dziennika Ustaw Rz. P. z 1922 r. pod pozycją 58.

sek o przyznanie ulg, wymienionych w § 1 ust. 3;

i) datę uiszczenia na rachunek Urzędu Patentowego Rz. P. w Pocztowej Kasie Oszczędności na konto czekowe Nr. 30.577 opłaty za zgłoszenie wynalazku w kwocie 35 zł. oraz miejsce wpłaty;

k) załączniki składane przy podaniu.

Podanie winno być podpisane przez zgłaszającego (każdego ze zgłaszających, jeżeli ich jest kilku) lub przez wyznaczonego pełnomocnika. Jeżeli zgłaszającym jest osoba prawna, podanie (o ile nie jest podpisane przez pełnomocnika) winno być zaopatrzone w prawidłowy podpis firmowy przez osoby, uprawnione do podpisywania w imieniu zgłaszającego.

§ 3. Do podania należy dołączyć*):

a) opis w dwóch identycznych egzemplarzach;

b) w razie potrzeby rysunki w dwóch egzemplarzach;

c) w razie potrzeby próbki i modele, opakowane należycie, w jednym egzemplarzu;

d) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie prawa pierwszeństwa ze zgłoszenia dokonanego zagranicą, kopję pierwotnego zgłoszenia zagranicznego (opis, rysunki i t. d.), której zgodność z oryginałem stwierdziła — z podaniem daty i kraju, w którym zgłoszenie pierwotne nastąpiło— właściwa władza zagraniczna;

e) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie ulg w związku z wystawieniem wynalazku na wystawie publicznej w Polsce, zaświadczenie dyrekcji tej wystawy, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia;

f) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie ulg w związku z wystawieniem wynalazku na wystawie publicznej zagranicą, zaświadczenie dyrekcji tej wystawy, stwierdzające osobę wystawcy, przedmiot oraz datę i miejsce wystawienia. Umieszczone na tem zaświadczeniu podpisy osób, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w imieniu dyrekcji wystawy, winny być uwierzytelnione zgodnie z przepisami, obowiązującemi w danym kraju. Zgodność sposobu uwierzytelnienia podpisów z prawem danego kraju winna być na zaświadczeniu stwierdzona przez Konsula polskiego.

Dokumenty, dotyczące prawa pierwszeństwa, tudzież uzyskania ulg w związku z wystawieniem wynalazku na wystawie publicznej zagranicą, mogą być zredagowane — poza językiem polskim — w języku angielskim, francuskim lub niemieckim. Nie wymaga się również tłumaczenia na język polski dowodów, zredagowanych w innych językach, o ile dołączony jest do nich uwierzytelniony przekład na jeden z trzech wymienionych wyżej języków obcych;

g) w razie, jeżeli dowód pierwszeństwa opiewa nie na imię zgłaszającego, dokument, sporządzony w języku polskim, angielskim, francuskim lub niemieckim, stwierdzający tożsamość osoby zgłaszającej (fizycznej lub prawnej) z osobą, której przysługuje prawo pierwszeństwa, względnie dokument, stwierdzający, że zgłaszający ma prawo zgłosić dany wynalazek w Polsce, korzystając równocześnie z prawa pierwszeństwa. W drugim przypadku na dokumencie tym, o ile nie jest on dokumentem publicznym, podpis prawozbywcy winien być sądownie lub notarjalnie uwierzytelniony, jeżeli dokument sporządzony jest w Polsce; gdy zaś dokument taki sporządzony jest zagranicą, natenczas winien on odpowiadać przepisom, obowiązującym w danym kraju, względnie zawartym w odnośnych traktatach. W razach wątpliwych Urząd Patentowy Rz. P. może zażądać stwierdzenia przez Konsula polskiego zgodności dokumentu z prawem danego kraju;

h) pełnomocnictwo, jeżeli zgłaszający wyznaczył pełnomocnika; pełnomocnictwo to winno zawierać upoważnienie co najmniej do odbioru wszelkich pism od władz i od osób interesowanych, w szczególności tak-

*) Dokumenty, wymienione w p. d, e, f ust. 1, g mogą być złożone także później, w terminie przez Urząd Patentowy wyznaczonym.

że do odbioru skarg, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384).

Podpis zgłaszającego na pełnomocnictwie winien odpowiadać przepisom, dotyczącym podpisu na podaniu (patrz § 2, ustęp ostatni).

Poświadczenie podpisu na pełnomocnictwie nie jest wymagane.

Pełnomocnictwa podlegają opłacie stemplowej w wysokości zł. 3, wolne są natomiast od opłaty stemplowej pełnomocnictwa, udzielone przez pełnomocnika dalszemu pełnomocnikowi (substytucja).

§ 4. Opis powinien czynić zadość następującym wymaganiom:

a) powinien być sporządzony na białym, trwałym i nieprzeświecającym papierze, na którym można wyraźnie pisać piórem;

b) wymiary arkusza powinny być zawarte w następujących granicach: wysokość od 29 do 34 cm, szerokość od 20 do 22 cm. Szczególnie zaleca się normalny format, przyjęty w Polsce, a mianowicie 297 mm × 210 mm.

Jeżeli opis składa się z większej ilości arkuszy, to należy połączyć je w zeszyt w ten sposób, aby czytanie zeszytu nie nastręczało trudności, tudzież aby możliwem było wyjmowanie poszczególnych arkuszy;

c) opis może być napisany ręcznie lub na maszynie, może być litografowany, drukowany i t. d. Pismo powinno być czytelne, atrament lub farba winny być ciemne i nie ulegać zmianie;

d) pisać można tylko po jednej stronie arkusza. Z lewej strony arkusza należy zostawiać margines szerokości 4 cm, na pierwszej zaś stronie opisu u góry wolne miejsce wielkości około 8 cm. Między wierszami należy zostawiać odstęp nie mniejszy niż 6 mm. Stronice opisu należy ponumerować;

e) w tekście opisu nie powinno być miejsc zamazanych lub poprawionych niewyraźnie;

f) opis nie może zawierać żadnych rysunków w tekście;

g) w nagłówku opisu należy wymienić imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego (względnie zgłaszających), miejscowość oraz kraj, w którym zamieszkuje lub posiada siedzibę, jak również oznaczenie wynalazku (§ 2 c). Oba egzemplarze opisu powinny być podpisane przez zgłaszającego (zgłaszających) lub przez jego pełnomocnika;

h) opis powinien być o tyle jasny, dokładny i szczegółowy, żeby każdy znawca mógł według niego stosować wynalazek w przemyśle.

Zaleca się rozpoczynać opis od wskazania celu wynalazku, lub zadania, które wynalazek rozwiązuje. Jeżeli wynalazek dotyczy ulepszenia rzeczy znanej, należy wyraźnie podkreślić, co mianowicie jest rzeczą znaną, a co jest nowością, zgłaszaną do opatentowania. Dla wytłumaczenia istoty wynalazku należy w opisie objaśnić dołączone rysunki, powołując się na numery figur i umieszczone na figurach znaki, podać przykłady wykonania wynalazku, wyjaśnić sposób jego działania i t. d.

Na końcu opisu należy podać „zastrzeżenia patentowe“, to znaczy wyszczególnić w jednym lub kilku punktach cechy znamienne wynalazku. W zastrzeżeniach patentowych winna być jasno i niewątpliwie sformułowana istota wynalazku, co do której zgłaszający rości sobie prawo wyłączności patentowej.

Jeżeli zgłaszający powołuje się na pierwszeństwo z dwóch lub więcej pierwotnych zgłoszeń zagranicznych, zastrzeżenia patentowe winny być zredagowane tak, aby każdemu z zastrzeżeń zgłoszonych w Polsce odpowiadało tylko jedno zgłoszenie pierwotne;

i) opis powinien być zredagowany zwięźle i poprawnym językiem. Należy unikać niepotrzebnych powtarzań i ograniczać się jedynie do tego, co jest niezbędne do objaśnienia wynalazku i uzasadnienia zastrzeżeń patentowych;

k) wagi i miary należy podawać według systemu metrycznego, temperatury według podziałki stustopniowej, jednostki elektryczne, cięża-

ry atomowe, znaki i wzory chemiczne według przepisów, przyjętych w stosunkach międzynarodowych.

§ 5. Rysunki powinny czynić zadość następującym wymaganiom:

a) jeden egzemplarz rysunków winien być wykonany na papierze białym, mocnym, gładkim i niebłyszczącym (na kartonie), drugi ma być ścisłem odtworzeniem pierwszego, wykonanem na trwałym papierze przezroczystym lub kalce płóciennej;

b) arkusz winien mieć 33 cm wysokości i 21 cm, a w wyjątkowych wypadkach 42 cm szerokości. W razie potrzeby rysunki mogą być wykonane na większej ilości arkuszy wskazanego formatu. Arkusze należy ponumerować;

c) wszystkie figury jednego arkusza winny się mieścić wewnątrz prostokąta wysokości 29 cm i szerokości 17 cm, względnie 38 cm, to znaczy wewnątrz ramki, przeprowadzonej w odległości 2 cm od brzegu arkusza.

Między figurami należy zostawiać odstępy, jednak bez niepotrzebnej straty miejsca. Figury należy umieszczać w ten sposób, ażeby rysunek, jak również litery, cyfry i numery figur mogły być odczytywane przy pionowem położeniu tego boku arkusza, którego długość wynosi 33 cm.

Figury powinny mieć kolejną numerację przez wszystkie arkusze. Przyjęta jest następująca forma oznaczania figur: Fig. 1, Fig. 2 i t. d.

Na każdym arkuszu umieszcza się zewnątrz ramki kolejny numer arkusza, nazwisko lub nazwę zgłaszającego oraz podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika;

d) skalę rysunku wybiera się zależnie od stopnia zawiłości figur; w każdym razie rysunki powinny być wykonane w ten sposób, żeby na reprodukcji fotograficznej, wykonanej w zmniejszeniu linjowem do dwóch trzecich, można było bez trudu rozróżnić wszystkie szczegóły;

e) rysunki winny być wykonane we wszystkich swych częściach linjami zupełnie czarnemi i trwałemi i nadawać się do wyraźnego odtwarzania drogą fotograficzną. Cieniowanie, o ile jest niezbędne, należy wykonywać jedynie zapomocą kreskowania. Na egzemplarzu kartonowym niedozwala się malować rysunków farbami i wogóle stosować innych barw prócz zupełnie czarnej;

f) poszczególne części figur oznacza się prostemi, wyraźnemi i czytelnemi literami lub cyframi; wszystkie te znaki muszą się ściśle zgadzać ze znakami opisu. Części, powtarzające się na różnych figurach, winny mieć wszędzie ten sam znak. Dla części różnych nie wolno używać jednakowego znaku, choćby te części mieściły się na różnych arkuszach. Należy unikać dodawania kresek, gwiazdek, krzyżyków i t. p. wskaźników do liter i cyfr, użytych jako znaki.

Rysunki nie powiny zawierać żadnego tekstu objaśniającego. W razie nieuniknionej potrzeby dozwala się umieszczenie na rysunku krótkiego napisu objaśniającego, w rodzaju „para“, „woda“ i t. p., w języku polskim. Na rysunku nie podaje się ani wymiarów, ani skali;

g) na egzemplarzu kartonowym przekroje należy oznaczać zapomocą kreskowania ukośnego lub, przy niewielkich wymiarach powierzchni przekroju, zapomocą zalania czarnym tuszem, lecz w ten sposób, by rozpoznawanie znaków nie nastręczało trudności;

h) rysunki nie mogą być zwinięte, zgięte lub złamane, ani też posiadać zmarszczek, utrudniających reprodukcję fotograficzną.

CZĘŚĆ II.

Przepisy, dotyczące zgłaszania wzorów użytkowych i zdobniczych do zarejestrowania.

§ 6. Zgłoszenie wzoru użytkowego lub zdobniczego, wnoszone do Urzędu Patentowego Rz. P., składać się winno ze sporządzonego zgodnie z § 7 podania, zawierającego wniosek o zarejestrowanie wzoru z zaznaczeniem, czy zgłoszenie dotyczy wzoru użytkowego, czy zdobniczego, tudzież z załączników, wymienionych w § 8.

Jeżeli zgłaszający chce korzystać z prawa pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia wzoru do rejestracji lub opatentowania w jednem z państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej *), natenczas podanie winno zawierać również wniosek o przyznanie tego prawa. Wniosek ten można zgłosić także podaniem dodatkowem, lecz nie później niż w trzy miesiące od wniesienia podania o zarejestrowanie wzoru.

Jeżeli zgłaszający pragnie korzystać z ulg, przewidzianych w art. 90 ust. 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384), w związku z wystawieniem wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub zagranicą, wówczas podanie winno zawierać wniosek o przyznanie tych ulg.

Podanie i załączniki powinny być sporządzone w języku polskim; załączniki, które mogą być sporządzone również w innym języku, wymienione są w § 8c, e, f.

Każdy wzór użytkowy należy zgłosić osobno; można jednak jednem zgłoszeniem objąć odmiany, nie odbiegające od istotnych znamion zgłaszanego wzoru.

Wzorów zdobniczych objąć można jednem zgłoszeniem najwyżej 10, ale tylko dla przedmiotów tego samego rodzaju.

Podanie o zarejestrowanie wzoru, jak również podania wnoszone w jego uzupełnieniu, tudzież załączniki powyższych podań, oprócz pełnomocnictwa, wolne są od opłaty stemplowej.

§ 7. W podaniu należy wymienić:

a) imię i nazwisko zgłaszającego, jeżeli jest nim osoba fizyczna, względnie nazwę zgłaszającego, jeżeli jest nim osoba prawna; jeżeli zgłaszających jest więcej niż jedna osoba fizyczna lub prawna, należy wymienić każdego z nich.

Nie powinno nastręczać żadnych trudności stwierdzenie, czy zgłaszającym jest osoba fizyczna, czy też prawna, tudzież odróżnienie imion od nazwisk; pożądanem jest wymienienie zawodu zgłaszającego, o ile jest nim osoba fizyczna

b) adres zupełny zgłaszającego (o wszelkiej zmianie adresu należy niezwłocznie zawiadamiać Urząd Patentowy Rz. P.)

c) oznaczenie wzoru, określające zwięźle pod względem technicznym przedmiot zgłoszenia. Oznaczenie to nie powino zawierać żadnych nazw fantazyjnych, nazwiska twórcy pomysłu i tym podobnych określeń, nie wyrażających bezpośrednio lub pośrednio w sposób dla każdego zrozumiały żadnego znamienia tej grupy przedmiotów, do której należy przedmiot zgłoszony jako wzór.

d) imię, nazwisko i adres zupełny pełnomocnika, jeżeli zgłaszający go wyznacza, zgłaszający, który mieszka lub ma siedzibę zagranicą, jest obowiązany wyznaczyć pełnomocnika.

Pełnomocnikiem może być tylko adwokat lub rzecznik patentowy, zamieszkały na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

e) jeżeli zgłaszających jest dwie lub więcej osób (fizycznych lub prawnych), a pełnomocnika nie wyznaczono, wówczas tę z tych osób, do której mają być przesyłane pisma Urzędu w sprawie danego zgłoszenia;

f) pierwotne zgłoszenie zagraniczne, które winno być oznaczone w sposób niewątpliwy, w szczególności przez podanie jego daty i kraju, w którym nastąpiło, względnie dalszych szczegółów, potrzebnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia— jeżeli postawiono wniosek o przyznanie prawa pierwszeństwa;

g) wystawę i kraj, w którym wzór wystawiono, tudzież datę wystawienia — jeżeli postawiono wniosek o przyznanie ulg, wymienionych w § 6 ust. 3;

h) datę uiszczenia na rachunek Urzędu Patentowego Rz. P. w Pocztowej Kasie Oszczędności na konto czekowe Nr. 30.577 opłaty za zgłoszenie wzoru użytkowego, lub łączne zgłoszenie wzorów zdobniczych, do dziesięciu w kwocie 15 zł. oraz miej-

---

*) Patrz uwagę do § 1 ust. 2.

sce wpłaty. Przy zgłaszaniu wzorów zdobniczych, odnoszących się do kilku klas towarowych *), należy uiścić opłatę tylokrotnie, ile klas towarowych objętych jest zgłoszeniem;

i) załączniki składane przy podaniu.

Podanie winno być podpisane przez zgłaszającego (każdego ze zgłaszających, jeżeli ich jest kilku), lub przez wyznaczonego pełnomocnika.

Jeżeli zgłaszającym jest osoba prawna, podanie (o ile nie jest podpisane przez pełnomocnika) winno być zaopatrzone w prawidłowy podpis firmowy przez osoby, uprawnione do podpisywania w imieniu zgłaszającego.

§ 8. Do podania należy dołączyć **):

a) przy zgłaszaniu wzoru użytkowego — opis w dwóch identycznych egzemplarzach.

Przy zgłaszaniu wzorów zdobniczych opis z reguły nie jest potrzebny. Jeżeli jednak wzory oryginalne różnią się (co do barwy lub materjału) od załączonych do podania rysunków lub modeli, należy dołączyć opis, określający odnośną różnicę w sposób wyraźny i niewątpliwy; również, jeżeli załączone do podania wzory, względnie ich rysunki lub modele, zaopatrzone są w jakiegokolwiek rodzaju oznaczenia (napisy, obrazki i t. p.), nie podlegające ochronie przez zarejestrowanie wzoru, wówczas należy zaznaczyć w krótkim opisie, iż te oznaczenia nie stanowią znamion zgłoszonych wzorów;

b) przy zgłaszaniu wzoru użytkowego — rysunki lub modele, względnie próbki, w dwóch egzemplarzach. Przedkładanie rysunków lub modeli jest zbędne tylko w przypadkach wyjątkowych, gdy opis wzoru użytkowego w zupełności wystarcza do jego jasnego uzmysłowienia.

*) Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.4 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 488) o ustanowieniu klas towarów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych jest zamieszczone w niniejszym zeszycie „Wiadomości Urzędu Patentowego" pod pozycją 35.

**) Dokumenty, wymienione w p. c, d, e ust. 1, f, mogą być złożone tamże później, w terminie przez Urząd Patentowy wyznaczonym.

Przy zgłaszaniu wzorów zdobniczych należy dołączyć po dwa egzemplarze samego wzoru lub też jego dokładnego odtworzenia (np. rysunku, fotografji);

c) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie prawa pierwszeństwa ze zgłoszenia dokonanego zagranicą, kopję pierwotnego zgłoszenia zagranicznego (opis, rysunki i t. d.), której zgodność z oryginałem stwierdziła— z podaniem daty i kraju, w którym zgłoszenie pierwotne nastąpiło—właściwa władza zagraniczna. Zamiast kopji opisu i rysunku zgłoszenia zagranicznego można złożyć model, próbkę, egzemplarz samego wzoru lub dokładne jego odtworzenie (np. przez fotografję) wraz z zaświadczeniem właściwej władzy zagranicznej, stwierdzającem zgodność wzoru zgłoszonego z wzorem złożonym zagranicą;

d) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie ulg w związku z wystawieniem wzoru na wystawie publicznej w Polsce, zaświadczenie dyrekcji tej wystawy, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia;

e) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie ulg w związku z wystawieniem wzoru na wystawie publicznej zagranicą, zaświadczenie dyrekcji tej wystawy, stwierdzające osobę wystawcy, przedmiot oraz datę i miejsce wystawienia. Umieszczone na tem zaświadczeniu podpisy osób, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w imieniu dyrekcji wystawy, winny być uwierzytelnione zgodnie z przepisami, obowiązującemi w danym kraju. Zgodność sposobu uwierzytelnienia podpisów z prawem danego kraju winna być na zaświadczeniu stwierdzona przez Konsula polskiego.

Dokumenty, dotyczące prawa pierwszeństwa, tudzież uzyskania ulgi w związku z wystawieniem wzoru na wystawie publicznej zagranicą, mogą być zredagowane — poza językiem polskim — w języku angielskim, francuskim lub niemieckim. Nie wymaga się również tłumaczenia na język polski dowodów, zredagowanych w innych językach, o ile do-

łączony jest do nich uwierzytelniony przekład na jeden z trzech wymienionych wyżej języków obcych;

f) w razie, jeżeli dowód pierwszeństwa opiewa nie na imię zgłaszającego, dokument sporządzony w języku polskim, angielskim, francuskim lub niemieckim, stwierdzający tożsamość osoby zgłaszającej (fizycznej lub prawnej) z osobą, której przysługuje prawo pierwszeństwa, względnie dokument stwierdzający, że zgłaszający ma prawo zgłosić dany wzór w Polsce, korzystając równocześnie z prawa pierwszeństwa. W drugim przypadku na dokumencie tym, o ile nie jest on dokumentem publicznym, podpis prawozbywcy winien być sądownie lub notarjalnie uwierzytelniony, jeżeli dokument sporządzony jest w Polsce; gdy zaś dokument taki sporządzony jest zagranicą, natenczas winien on odpowiadać przepisom, obowiązującym w danym kraju, względnie zawartym w odnośnych traktatach. W razach wątpliwych Urząd Patentowy Rz. P. może zażądać stwierdzenia przez Konsula polskiego zgodności dokumentu z prawem danego kraju;

g) pełnomocnictwo, jeżeli zgłaszający wyznaczył pełnomocnika; pełnomocnictwo to winno zawierać upoważnienie co najmniej do odbioru wszelkich pism od władz i od osób interesowanych, w szczególności także do odbioru skarg, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384).

Podpis zgłaszającego na pełnomocnictwie winien odpowiadać przepisom, dotyczącym podpisu na podaniu (patrz § 7, ustęp ostatni).

Poświadczenie podpisu na pełnomocnictwie nie jest wymagane.

Pełnomocnictwa podlegają opłacie stemplowej w wysokości zł. 3, wolne są natomiast od opłaty stemplowej pełnomocnictwa, udzielone przez pełnomocnika dalszemu pełnomocnikowi (substytucja).

§ 9. Opis powinien czynić zadość następującym wymaganiom:

a) powinien być sporządzony na białym, trwałym i nieprzeświecającym papierze, na którym można wyraźnie pisać piórem;

b) wymiary arkusza powinny być zawarte w następujących granicach: wysokość od 29 cm do 34 cm, szerokość od 20 cm do 22 cm. Szczególnie zaleca się normalny format, przyjęty w Polsce, a mianowicie: 297 mm×210 mm.

Jeżeli opis składa się z większej ilości arkuszy, to należy połączyć je w zeszyt tak, aby czytanie zeszytu nie nastręczało trudności, tudzież aby możliwem było wyjmowanie poszczególnych arkuszy;

c) opis może być napisany ręcznie lub na maszynie, może być litografowany, drukowany i t. d. Pismo powinno być czytelne, atrament lub farba powinny być ciemne i nie ulegać zmianie;

d) pisać można tylko po jednej stronie arkusza. Z lewej strony arkusza należy zostawić margines szerokości 4 cm. Między wierszami należy zostawiać odstęp nie mniejszy niż 6 mm. Stronice opisu należy ponumerować;

e) w tekście opisu nie powinno być miejsc zamazanych lub poprawionych niewyraźnie;

f) opis nie może zawierać żadnych rysunków w tekście;

g) w nagłówku opisu należy wymienić imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego (względnie zgłaszających), miejscowość oraz kraj, w którym zamieszkuje lub posiada siedzibę, jak również oznaczenie wzoru (§ 7c). Oba egzemplarze opisu winny być podpisane przez zgłaszającego (zgłaszających) lub przez jego pełnomocnika;

h) opis powinien być o tyle jasny, dokładny i szczegółowy, aby każdy znawca mógł według niego (ewentualnie przy pomocy rysunku lub modelu) stosować wzór w przemyśle.

Zaleca się wyraźne wskazywanie, czem nowość postaci przedmiotu, stanowiącego zgłaszany wzór—o ile chodzi o wzory użytkowe—ma zdaniem zgłaszającego podnosić pożytek.

W opisie należy objaśnić dołączone rysunki lub modele, względnie

próbki, powołując się (przy rysunkach) na numery figur i umieszczone na figurach znaki;

i) na końcu opisu należy podać „zastrzeżenia ochronne“, to znaczy wyszczególnić w jednym lub kilku punktach znamiona istotne wzoru, które zgłaszający uważa za nowe. Zastrzeżenia te winny przedstawiać jasno i niewątpliwie sformułowaną istotę pomysłu, ujawnionego w zgłaszanym wzorze, co do którego zgłaszający rości sobie prawo wyłączności, i powinny być zgodne z pojęciem wzoru, a zatem wymieniane w nich znamiona mogą dotyczyć tylko: kształtu (konstrukcji), materjału, rysunku lub barwy przedmiotu, zgłoszonego do zarejestrowania jako wzór; nie mogą one natomiast dotyczyć: zalet, sposobu działania, użycia, wytwarzania i t. d.

Jeżeli zgłaszający powołuje się na pierwszeństwo z dwóch lub więcej pierwotnych zgłoszeń zagranicznych, zastrzeżenia ochronne winny być zredagowane tak, aby każdemu z zastrzeżeń zgłoszonych w Polsce odpowiadało tylko jedno zgłoszenie pierwotne.

Opis zastąpić można w całości lub w części powołaniem się na równocześnie przedłożone rysunki lub modele, względnie próbki; zastrzeżenia ochronne jednak — przy zgłaszaniu wzoru użytkowego — winny być zawsze załączone;

k) opis powinien być zredagowany zwięźle i poprawnym językiem. Należy unikać niepotrzebnych powtarzań i ograniczać się jedynie do tego, co jest potrzebne do objaśnienia pomysłu i uzasadnienia zastrzeżeń ochronnych;

l) miary i wagi należy podawać według systemu metrycznego, temperatury według podziałki stustopniowej, jednostki elektrotechniczne i inne według przepisów, przyjętych w stosunkach międzynarodowych.

§ 10. Rysunki powinny czynić zadość następującym wymaganiom:

a) jeden rysunek winien być ścisłem odtworzeniem drugiego; obydwa winny być wykonane na trwałym papierze lub kalce. Rysunki można zastąpić odbitkami świetlnemi lub fotografjami, naklejonemi trwale na arkusze papieru o niżej podanych wymiarach;

b) arkusz winien mieć 33 cm wysokości i 21 cm szerokości, a w wyjątkowych wypadkach 42 cm szerokości, lecz wtedy winien składać się we dwoje bez złamania (winien być dość miękki); arkusze należy ponumerować;

c) wszystkie figury jednego arkusza winny się mieścić wewnątrz prostokąta wysokości 29 cm i szerokości 17 cm, względnie 38 cm, to znaczy wewnątrz ramki, przeprowadzonej w odległości 2 cm od brzegu arkusza.

Między figurami należy zostawiać odstępy, jednak bez niepotrzebnej straty miejsca.

Figury powinny mieć kolejną numerację przez wszystkie arkusze.

Przyjęta jest następująca skrócona forma oznaczania figur: Fig. 1, Fig. 2 i t. d.

Na każdym arkuszu umieszcza się zewnątrz ramki kolejny numer arkusza, nazwisko lub nazwę zgłaszającego oraz podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika;

d) skalę rysunku wybiera się zależnie od stopnia zawiłości figur; w każdym razie rysunki winny być wykonane w ten sposób, aby można było rozróżnić na nich bez trudu wszystkie szczegóły;

e) rysunki winny być wykonane we wszystkich swych częściach linjami trwałemi i wyraźnemi; załączanie rysunków wykonanych ołówkiem nie jest dopuszczalne. Odbitki świetlne i fotografje winny być wyraźne, nierozmyte i utrwalone;

f) poszczególne części figur oznacza się prostemi, wyraźnemi i czytelnemi literami lub cyframi; wszystkie te znaki muszą się ściśle zgadzać ze znakami opisu. Części, powtarzające się na różnych figurach, winny mieć wszędzie ten sam znak. Dla części różnych nie wolno używać jednakowego znaku, choćby te części mieściły się na różnych arkuszach. Należy unikać dodawania kresek, gwiazdek,

krzyżyków i innych wskaźników do liter i cyfr, użytych jako znaki.

Rysunki nie powinny zawierać żadnego tekstu objaśniającego, z wyjątkiem krótkich napisów w rodzaju: „para“, „woda“, „poziom“ i podobnych w języku polskim. Na rysunku nie podaje się ani wymiarów, ani skali;

g) przekroje należy oznaczać kreskowaniem ukośnem lub przy niewielkich wymiarach powierzchni przekroju zapomocą zalania. Należy unikać malowania rysunków farbami.

§ 11. Modele, wzory oryginalne lub próbki winny być wykonane w sposób trwały i nie powinny ulegać zmianom z biegiem czasu; wielkość wzorów lub ich modeli nie powinna przekraczać 50 cm na długość, szerokość i wysokość.

CZĘŚĆ III.

Przepisy, dotyczące zgłaszania znaków towarowych do zarejestrowania.

§ 12. Zgłoszenie znaku towarowego, wnoszone do Urzędu Patentowego Rz. P., składać się winno z podania, zawierającego wniosek o zarejestrowanie znaku, a sporządzonego zgodnie z § 13, tudzież z załączników, wymienionych w § 14.

Jeżeli zgłaszający chce korzystać z prawa pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia znaku towarowego do zarejestrowania w jednem z państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej *), lub też wynikającego — w myśl art. 182 ust. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) — z umieszczenia znaku na towarze, wystawionym na wystawie publicznej w Polsce lub zagranicą, natenczas podanie winno zawierać również wniosek o przyznanie tego prawa.

*) Patrz uwagę do § 1 ust. 2.

Wniosek o przyznanie prawa pierwszeństwa na podstawie zgłoszenia zagranicznego można zgłosić także podaniem dodatkowem, lecz nie później niż w trzy miesiące od wniesienia podania o zarejestrowanie znaku towarowego.

Podanie i załączniki winny być sporządzone w języku polskim; załączniki, które mogą być sporządzone również w innym języku, wymienione są w § 14b, c, d ust. 3, e.

Każdy znak towarowy należy zgłosić osobno, przyczem zastrzec można nieistotne odmiany. Jeżeli znak towarowy składa się z kilku części, stanowiących jedną całość, które umieszczane są na towarze i opakowaniu razem, natenczas mogą one być przedmiotem jednego zgłoszenia; natomiast znak umieszczany na samym towarze i znak umieszczany na opakowaniu tegoż — o ile nie są identyczne — winny być zgłaszane oddzielnie.

Podanie o zarejestrowanie znaku towarowego, jak również podania wnoszone w jego uzupełnieniu, tudzież załączniki powyższych podań, oprócz pełnomocnictwa, wolne są od opłaty stemplowej.

§ 13. W podaniu należy wymienić:

a) imię i nazwisko zgłaszającego, jeżeli jest nim osoba fizyczna, względnie nazwę zgłaszającego, jeżeli jest nim osoba prawna; jeżeli zgłaszających jest więcej niż jedna osoba, należy wymienić każdego z nich.

Nie powinno nastręczać żadnych trudności stwierdzenie, czy zgłaszającym jest osoba fizyczna, czy też prawna, tudzież odróżnienie imion od nazwisk; pożądanem jest wymienienie zawodu zgłaszającego, jeżeli jest nim osoba fizyczna;

b) adres zupełny zgłaszającego (o wszelkiej zmianie adresu należy niezwłocznie zawiadamiać Urząd Patentowy Rz. P.); również należy podać siedzibę główną przedsiębiorstwa, tudzież siedziby zakładów ubocznych;

c) rodzaj i zakres działania przedsiębiorstwa (np. fabryka maszyn rolniczych, rafinerja cukru, wyrób i sprzedaż instrumentów muzycznych,

laboratorjum techno-chemiczne i t. p.), nazwę jego oraz czy jest przedsiębiorstwem przemysłowem, czy tylko handlowem. Określenia ogólnikowe, nie oznaczające zakresu działania przedsiębiorstwa lecz tylko jego rodzaj, nie są wystarczające.

W przypadku zgłoszenia znaku związkowego, t. j. znaku związku przedsiębiorców, przedsiębiorstwa nie wymienia się, natomiast należy wymienić osoby, uprawnione do zastępowania związku (wszelkie zmiany w reprezentacji związku należy podawać do wiadomości Urzędu Patentowego Rz. P.);

d) rodzaj towarów (dokładny wykaz), dla których zgłaszany znak jest przeznaczony, a jakie wchodzą w wymieniony w podaniu zakres działania przedsiębiorstwa.

Wykaz towarów winien być tak szczegółowy, aby można było ustalić, do jakich klas towarowych należy zaliczyć wymienione towary, nie może on zatem zawierać oznaczeń ogólnikowych, jak np. artykuły pierwszej potrzeby, środki chemiczne i t. p.;

e) klasę lub klasy towarów *), dla jakich znak zostaje zgłoszony;

f) jaki znak ma być przedmiotem ochrony: słowny, czy też obrazowy; jeżeli zgłaszany znak jest słowny — podać jego brzmienie, jeżeli zaś obrazowy — określić, co przedstawia;

g) imię, nazwisko i adres zupełny pełnomocnika, jeżeli zgłaszający go wyznacza; zgłaszający, który mieszka lub ma siedzibę zagranicą, jest obowiązany wyznaczyć pełnomocnika.

Pełnomocnikiem może być tylko adwokat lub rzecznik patentowy, zamieszkały na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

h) jeżeli zgłaszających jest dwie lub więcej osób, a pełnomocnika nie wyznaczono, wówczas tę z tych osób, do której mają być przesyłane pisma Urzędu w sprawie danego zgłoszenia;

i) w razie potrzeby sposób umieszczania znaku na towarze lub opakowaniu;

k) pierwotne zgłoszenie zagraniczne, które winno być oznaczone w sposób niewątpliwy, w szczególności przez podanie jego daty i kraju, w którym nastąpiło, lub też dalszych szczegółów, potrzebnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia, względnie wystawę i kraj, w którym wystawiono towar, zaopatrzony w zgłaszany znak, oraz datę wystawienia— jeżeli postawiono wniosek o przyznanie prawa pierwszeństwa;

l) datę uiszczenia na rachunek Urzędu Patentowego Rz. P. w Pocztowej Kasie Oszczędności na konto czekowe Nr. 30.577 opłaty za zgłoszenie znaku towarowego w kwocie 20 zł. oraz miejsce wpłaty. Przy zgłoszeniu znaku związkowego opłata ta wynosi 40 zł.;

m) załączniki składane przy podaniu.

Podanie winno być podpisane przez zgłaszającego (każdego ze zgłaszających, jeżeli ich jest kilku), lub przez wyznaczonego pełnomocnika. Jeżeli zgłaszającym jest osoba prawna, podanie (o ile nie jest podpisane przez pełnomocnika) winno być zaopatrzone w prawidłowy podpis firmowy przez osoby, uprawnione do podpisywania w imieniu zgłaszającego.

§ 14. Do podania należy dołączyć: *)

a) jeżeli zgłoszony znak jest obrazowy, co najmniej dziesięć identycznych (co do rozmiarów, treści napisów, kolorów i t. p.) rysunków (odbitek) tego znaku; wymienioną ilość rysunków należy dołączyć do podania i wtedy, gdy zgłoszony jest znak słowny, którego cechą znamienną jest również szczególny charakter napisu. Rysunki (odbitki) winny być wykonane wyraźnie i dokładnie na trwałym papierze sposobem mecha-

*) Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 487) o ustanowieniu klas towarów w zastosowaniu do znaków towarowych jest umieszczone w niniejszym zeszycie „Wiadomości Urzędu Patentowego“ pod pozycją 36.

*) Dokumenty, wymienione w p. c, d ust. 1 i 2, e mogą być złożone także później, w terminie przez Urząd Patentowy wyznaczonym.

nicznym lub ręcznym; rysunki wykonane ołówkiem nie mogą być załączane;

b) jeżeli znak towarowy ma być zarejestrowany dla przedsiębiorstwa, którego siedziba znajduje się tylko w państwie obcem, dowód, iż znak ten doznaje ochrony prawnej w temże państwie obcem na rzecz zgłaszającego;

c) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie prawa pierwszeństwa ze zgłoszenia dokonanego zagranicą, kopję pierwotnego zgłoszenia zagranicznego (wraz z odbitką znaku), której zgodność z oryginałem stwierdziła — z podaniem daty i kraju, w którym zgłoszenie pierwotne nastąpiło — właściwa władza zagraniczna. Zamiast kopji zgłoszenia zagranicznego można złożyć zaświadczenie właściwej władzy zagranicznej, stwierdzające wraz ze znakiem datę zgłoszenia pierwotnego, osobę zgłaszającego, przedsiębiorstwo i rodzaj towarów.

Jeżeli zgłaszający składa Urzędowi dowód rejestracji znaku, zawierający datę zgłoszenia, osobny odpis zgłoszenia pierwotnego lub wymienione wyżej zaświadczenie są zbędne;

d) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie prawa pierwszeństwa z wystawienia towaru, zaopatrzonego w zgłaszany znak, na wystawie publicznej w Polsce lub zagranicą, zaświadczenie dyrekcji tej wystawy, stwierdzające okoliczność, że dany znak umieszczony był na towarze, wystawionym na wystawie, osobę wystawcy, przedsiębiorstwo, rodzaj towaru oraz datę wystawienia.

Jeżeli wystawienie dokonane było zagranicą, wówczas umieszczone na tem zaświadczeniu podpisy osób, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w imieniu dyrekcji wystawy, winny być uwierzytelnione zgodnie z przepisami, obowiązującemi w danym kraju; zgodność sposobu uwierzytelnienia podpisów z prawem danego kraju winna być na zaświadczeniu stwierdzona przez Konsula polskiego.

Dokumenty, dotyczące prawa pierwszeństwa ze zgłoszenia dokonanego zagranicą oraz z wystawienia towaru, zaopatrzonego w zgłaszany znak, na wystawie publicznej zagranicą, mogą być zredagowane — poza językiem polskim — w języku angielskim, francuskim lub niemieckim.

Nie wymaga się również tłumaczenia na język polski dowodów, zredagowanych w innych językach, o ile dołączony jest do nich uwierzytelniony przekład na jeden z trzech wymienionych wyżej języków obcych;

e) w razie, jeżeli dowód pierwszeństwa opiewa nie na imię zgłaszającego, dokument (sporządzony w języku polskim, angielskim, francuskim lub niemieckim), stwierdzający tożsamość osoby zgłaszającej (fizycznej lub prawnej) z osobą, której przysługuje prawo pierwszeństwa, względnie dokument, stwierdzający, iż przedsiębiorstwo, dla którego zgłaszany jest znak, wraz z prawem do tego znaku przeszło na zgłaszającego. W drugim przypadku, na dokumencie tym, o ile nie jest on dokumentem publicznym, podpis prawozbywcy — gdy dokument sporządzony jest w Polsce — winien być sądownie lub notarjalnie uwierzytelniony; o ile dokument taki sporządzony został zagranicą, natenczas winien on odpowiadać przepisom, obowiązującym w danym kraju, względnie zawartym w odnośnych traktatach. W razach wątpliwych Urząd Patentowy Rz. P. może zażądać stwierdzenia przez Konsula polskiego zgodności dokumentu z prawem danego kraju;

f) pełnomocnictwo, jeżeli zgłaszający wyznaczył pełnomocnika; pełnomocnictwo to winno zawierać upoważnienie co najmniej do odbioru wszelkich pism od władz i od osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384).

Podpis zgłaszającego na pełnomocnictwie winien odpowiadać przepisom, dotyczącym podpisu na podaniu (patrz § 13, ustęp ostatni).

Poświadczenie podpisu na pełnomocnictwie nie jest wymagane.

Pełnomocnictwa podlegają opłacie stemplowej w wysokości zł. 3, wolne są natomiast od opłaty stemplowej pełnomocnictwa, udzielone przez pełnomocnika dalszemu pełnomocnikowi (substytucja);

g) jeżeli w zgłaszanym znaku towarowym znajdują się obce nazwiska, herby lub wizerunki — pozwolenie dotyczących osób.

Jeżeli część znaku towarowego stanowią herby, flagi i inne godła Państwa Polskiego, związków komunalnych i innych korporacyj publicznych w Polsce oraz polskie znaki i stemple urzędowe, kontrolne i gwarancyjne, należy dołączyć do podania zezwolenie właściwej władzy lub instytucji.

Jeżeli część znaku towarowego stanowią herby, flagi i inne godła państw, należących do międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej, oraz znaki i stemple urzędowe, kontrolne i gwarancyjne tych państw, należy dołączyć do podania zezwolenie właściwej władzy zagranicznej.

Zezwolenie właściwych władz lub instytucyj, wymagane przepisami zamieszczonemi w ustępie 2 i 3 co do znaków i stempli urzędowych, kontrolnych i gwarancyjnych, nie jest potrzebne, jeżeli chodzi o towary zupełnie innego rodzaju, aniżeli towary, dla których z urzędu takie oznaczenia zaprowadzono;

h) jeżeli w zgłaszanym znaku towarowym znajdują się medale lub inne odznaki honorowe—dowód uzyskania tychże;

i) przy zgłaszaniu znaku związkowego — statut związku (wszelkie zmiany w postanowieniach statutowych należy podawać do wiadomości Urzędu Patentowego Rz. P.).

§ 15. Klisza, niezbędna dla rejestracji znaku towarowego obrazowego albo słownego, którego cechą znamienną jest również szczególny charakter napisu, może być załączona do podania pierwotnego albo też później na skutek wezwania Urzędu Patentowego Rz. P.

Klisza winna nadawać się do odbicia w druku, być wykonaną z cynku, miedzi, drzewa lub innego odpowiedniego materjału i posiadać rozmiary powierzchni nie przekraczające 12 cm × 12 cm, a wysokości 2,3 cm, oraz odpowiadać jak najściślej odbitkom znaku w tej postaci, w jakiej znak ma być zarejestrowany.

Klisze znaków, stanowiących opakowanie (np. pudełko), o ile znaki te posiadają rysunki lub napisy na kilku bokach, winny dawać odbitkę, przedstawiającą opakowanie nie plastycznie, lecz wszystkie boki rozłożone w jednej płaszczyźnie.

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1928 r.

Prezes Urzędu Patentowego Rz. P.:

Czaykowski

38.

LISTA RZECZNIKÓW PATENTOWYCH.

1) Bolland Arnold Dr. techn., Kraków, ul. Siemiradzkiego 15.

2) Brokman Maurycy, Warszawa, ul. Senatorska 36, tel. 18-62.

3) Czempiński Klemens, Warszawa, ul. Krucza 43, tel. 226-70.

4) Kryzan Marjan Dr. Inż., Poznań, ul. Krasińskiego 9.

5) Myszczyński Ignacy, Warszawa, ul. Hoża 50, tel. 259-10.

6) Pawlikowski Stanisław Inż., Warszawa, ul. Marszałkowska 113, tel. 117-92.

7) Raczyński Czesław Inż. dypl., Warszawa, ul. Piękna 64, tel. 35-29.

8) Skrzypkowski Mieczysław, Warszawa, ul. Krucza 43, tel. 226-70.

9) Sokal Herman Inż., Warszawa, ul. Marszałkowska 94, tel. 107-20.

10) Suchowiak Wacław Prof. Inż., Lwów, ul. Piłsudskiego 8.

11) Winnicki Feliks Inż. dypl., Bydgoszcz, ul. Konarskiego 2.

12) Wolfowicz Aleksander Inż., Warszawa, ul. Wilcza 47-49, tel. 185-39.

13) Wyganowski Janusz Inż. dypl., Warszawa, ul. Ordynacka 6, tel. 161-50.

14) Zmigryder Mieczysław Inż., Warszawa, ul. Wilcza 47-49, tel. 185-39.

15) Zoch Marceli Inż. dypl., Poznań, ul. Przecznica 9.

KONGRESY I ZEBRANIA.

39.

KONGRES MIĘDZYNARODOWEGO STOWARZYSZENIA OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ.

Program.

Zgodnie z uchwałą, powziętą w roku ubiegłym na Kongresie w Genewie, tegoroczny Kongres Międzynarodowego Stowarzyszenia Ochrony Własności Przemysłowej odbędzie się w Rzymie w dniach od 29 maja do 1 czerwca. Program przewiduje:

WE WTOREK 29 MAJA:

14^{30}: *Posiedzenie Prezydjum.*

Rozdanie kart uczestnictwa i kart mieszkaniowych.

Wieczorem: zebranie ogólne uczestników Kongresu.

WE ŚRODĘ 30 MAJA:

9^{30}: *Posiedzenie inauguracyjne.*

1. Powitanie przez Prezesa, Ks. Ginori-Conti.

2. Powitanie przez Rząd włoski, ew. przez Władze miasta.

3. Omówienie wstępne spraw umieszczonych w programie obrad.

4. Wybór przewodniczących sekcyj i zorganizowanie Biura Kongresu.

15^{00}: *Pierwsze posiedzenie zwyczajne.*

Zastrzeżenie praw osób trzecich.

Zastąpienie umorzenia przez licencję przymusową w przypadku niewykonywania patentu.

Wznawianie patentów.

Ochrona tymczasowa na wystawach.

Międzynarodowa klasyfikacja towarów w zastosowaniu do znaków towarowych.

Wieczorem: przyjęcie przez Grupę włoską M. S. O. W. P.

WE CZWARTEK 31 MAJA:

9^{30}: *Drugie posiedzenie zwyczajne.*

Radjo.

Prawo autorskie do odkryć naukowych, stosowanych w przemyśle.

20^{30}: Bankiet.

W PIĄTEK 1 CZERWCA:

9^{30}: *Trzecie posiedzenie zwyczajne.*

Niezależność znaków towarowych od przedsiębiorstwa.

Przenoszenie praw do znaków.

Międzynarodowa klasyfikacja towarów i międzynarodowa numeracja patentów.

15^{00}: *Czwarte posiedzenie zwyczajne.*

Stosowanie „Porozumienia Madryckiego o zwalczaniu fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów" w poszczególnych państwach, należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej.

17^{00}: *Zebranie plenarne.*

1. Ustalenie terminu następnego Kongresu.
2. Wybór Prezesa.
3. Głosowanie ostateczne nad uchwałami sekcyj.

17^{30}: *Posiedzenie nowego Prezydjum.*

40.

BIBLJOGRAFJA.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ ITALIENNE POUR LES ÉTUDES DE DROIT INDUSTRIEL, tom V pod red. *Mario Ghiron'a* i przy współprac. *Luigi Sertorio, Giulio Bergmann'a* i *Valerio de Sanctis'a.* Str. 307. Rzym (48, Via Collina), 1928.

Stefan Czaykowski: SOURCES DE DROIT EXISTANT EN POLOGNE (Extr. du „Bulletin de la Société italienne pour les études de droit industriel"). Str. 12. Citta' di Castello, 1928.

Dr. Jur. E. Möhler: ENTWICKLUNG DES GEWERBLICHEN RECHTSSCHUTZES IN WÜRTTEMBERG. Str. 184, 25×17. Stuttgart. Nakł. Greinera i Pfeiffera, 1927.

Dr. Adolf Lehne: TEXTILCHEMISCHE ERFINDUNGEN. Berichte über neuere Deutsche Reichs-Patente aus dem Gebiete der Färberei, Bleicherei, Appretur, Mercerisation, Wäscherei usw., der chemischen Gewinnung der Gespinstfasern, des Karbonisierens sowie der Teerfarbstoffe. Zeszyt 1 (1.VII.1926 — 30.VI.1927). Str. 100. Nakł. A. Ziemsen, Wittenberg (Ber. Halle).

TECHNIK SANITARNY. Kwartalnik, poświęcony sprawom wodociągowo-kanalizacyjnym i urządzeń techniczno-zdrowotnych w Polsce. Rok 1 (1928), Nr 1 pod. red. *Inż. Ludwika Piekarskiego.* Str. 39. Red. i Adm. w Warszawie, ul. Karowa 31.

SCHAFFEN UND WETTBEWERB, Zeitschrift für Fragen des gewerblichen Rechtsschutzes, des Urheberrechtes und des unlauteren Wettbewerbes, organ grupy czesko-słowackiej Międzynarodowego Stowarzyszenia ochrony własności przemysłowej i grupy czesko-słowackiej Międzyn. Stow. liter. i artyst. Zeszyt 1, styczeń 1928. Red. i Adm. *Judr. Josef Lachout* i *Judr. Jan Löwenbach.* Praga XII, Nr 1721.

CZĘŚĆ II.

41.

PATENTY NA WYNALAZKI.

Udzielenie.

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Cyfry i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę i grupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „Pierwsz.", który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

$1a_5$ **8588.** Antoine France (Liége, Belgja). Urządzenie do płókania węgla. 18.5 1925. Pierwsz. 19.5 1924 (Belgja). Udzielono 16.3 1928.

$1a_6$ **8673.** Antoine France (Liége, Belgja). Przyrząd do opróżniania koryt w płóczkach węgla. 25.2. 1927. Pierwsz. 20.4 1926 (Belgja). Udzielono 31.3 1928.

$1a_7$ **8533.** The Dorr Company (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Urządzenie płóczkowe. 9.10 1926. Udzielono 1.3 1928.

$4g_{37}$ **8586.** Firma A. G. Prior (Glaris, Szwajcarja). Palnik kielichowy do płynnego paliwa. 27.4 1927. Pierwsz. 4.12 1926 (Niemcy). Udzielono 14.3 1928.

$5b_{35}$ **8632.** Nikodem Kostański (Brzezinka, Polska). Przyrząd umożliwiający umieszczanie przybitki w otworze strzałowym w pewnej odległości od materjału wybuchowego. 7.5 1927. Udzielono 27.3 1928.

$5b_{42}$ **8601.** Standard Oil Development Company (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób i urządzenie do wydobywania ropy naftowej. 19.5 1927. Udzielono 17.3 1928.

$5d_5$ **8626.** Kazimierz Stachiewicz (Brzezinka, Polska) i Józef Krzemień (Brzezinka, Polska). Urządzenie do otwierania drzwi zapomocą przejeżdżających wózków kopalnianych. 8.2 1927. Udzielono 27.3 1928.

$5d_{11}$ **8580.** Hermann Schweinitz (Bytom, Niemcy). Sposób przewozu materjałów pomocniczych w kopalni. 15.9 1927. Udzielono 13.3 1928.

$8d_1$ **8629.** Emil Eisenbeiss (Aarau, Szwajcarja). Sposób i urządzenie do wytwarzania samoczynnego pulsującego ruchu cieczy. 11.7 1927. Pierwsz. 22.7 1926 dla zastrz. 3 — 5 (Niemcy). Udzielono 27.3 1928.

$8i_5$ **8630.** Henkel & Cie. G. m. b. H. (Düsseldorf, Niemcy). Sposób utrwalania barw przy praniu tkanin zabarwionych. 9.8 1927. Pierwsz. 17.8 1926 (Niemcy). Udzielono 27.3 1928.

$8k_1$ **8666.** Arnold Print Works (Northadams, Massachusetts, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób obróbki materjałów celulozowych. 4.4 1927. Udzielono 31.3 1928.

$10a_{16}$ **8579.** Dr. C. Otto & Comp. Ges. mit beschränkter Haftung (Dahlhausen-Ruhr, Niemcy). Prowadnica do koksu. 3.2 1927. Pierwsz. 6.5 1926 (Niemcy). Udzielono 13.3 1928.

$10a_{26}$ **8646.** American Hydrocarbon Company Inc. (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Piec obrotowy o pierścieniowym przekroju do odgazowywania łupków bitumicznych, węgla lub podobnych materjałów stałych. 22.4 1927. Pierwsz. 4.5 1926 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 29.3 1928.

$11e_{28}$ **8548.** Rand Kardex Bureau, Inc. (Tonawanda, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Kartoteka. 27.5 1927. Udzielono 5.3 1928.

$12a_5$ **8599.** Theodor Popescu (Bukareszt, Rumunja), Alexander Pais (Bukareszt, Rumunja) i Constantin Pais (Bukareszt, Rumunja). Urządzenie grzejne w zastosowaniu do przeróbki substancyj łatwo palnych. 7.12 1926. Pierwsz. 23.12 1925 (Austrja). Udzielono 17.3 1928.

$12e_4$ **8565.** Gilchrist & Company (Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki). Urządzenie do mieszania płynu z dodanemi substancjami. 3.2

1926. Pierwsz. 13.2 1925 Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 12.3 1928.

$12g_1$ **8600.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób przeprowadzania reakcyj egzotermicznych metodą ciągłą. 6.5 1927. Pierwsz. 10.7 1926 (Niemcy). Udzielono 17.3 1928.

$12g_4$ **8571.** Walenty Dominik (Warszawa, Polska). Sposób ożywiania katalizatorów. 21.2 1927. Udzielono 12.3 1928.

$12g_4$ **8572.** Walenty Dominik (Warszawa, Polska). Sposób otrzymywania katalizatorów. 23.2 1927. Udzielono 12.3 1928.

$12g_4$ **8574.** Walenty Dominik (Warszawa, Polska). Sposób przygotowywania masy plastycznej do wyrobu katalizatorów zawierających żelazo. 2.6 1927. Udzielono 12.3 1928.

$12h_1$ **8624.** Siemens & Halske Aktien-Gesellschaft (Berlin-Siemensstadt, Niemcy). Sposób usuwania chlorjonów z ługów kruszcowych i podobnych rozczynów. 9.12 1926. Pierwsz. 31.12 1925 (Niemcy). Udzielono 26.3 1928.

$12i_{26}$ **8648.** Ivar Walfrid Cederberg (Berlin, Niemcy). Sposób otrzymywania tlenków azotu zapomocą katalitycznego utleniania amonjaku tlenem lub zawierającemi tlen mieszaninami. 18.5 1927. Udzielono 29.3 1928.

$12k_4$ **8594.** Les Nouvelles Industries Chimiques Société Anonyme (Anderlecht-Bruksela, Belgja). Sposób odzyskiwania azotu i acetonu z wywaru, melasu i pozostałości podobnych. 23.6 1927. Pierwsz. 21.9 1926 (Belgja). Udzielono 16.3 1928.

$12l_6$ **8587.** Walenty Dominik (Skierniewice, Polska). Metoda otrzymywania azotanów oraz suchej mieszaniny Cl_2 i $NOCl$ z chlorków metali i wodnych roztworów HNO_3. 11.3 1925. Udzielono 16.3 1928.

$12m_4$ **8609.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób otrzymywania bezwodnych chlorków metali lotnych przy temperaturze ich powstawania. 21.5 1927. Pierwsz. 13.8 1926 (Niemcy). Udzielono 22.3 1928.

$12o_1$ **8545.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób otrzymywania węglowodorów, szczególnie węglowodorów aromatycznych. 25.2 1927. Pierwsz. 26.2 1926 dla zastrz. 1; 22.3 1926 dla zastrz. 2, 3, 4; 14.6 1926 dla zastrz. 5; 24.11 1926 dla zastrz. 6, 7 (Niemcy). Udzielono 5.3 1928.

$12o_1$ **8546.** Fritz Hoffmann (Wrocław, Niemcy) i Michael Otto (Wrocław, Niemcy). Sposób polimeryzacji olefinów. 15.4 1927. Udzielono 5.3 1928.

$12o_{27}$ **8534.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób uszlachetniania substancyj węglowych, smoły, olejów mineralnych i tworzywa podobnego. 18.5 1927. Pierwsz. 1.6 1926 (Niemcy). Udzielono 1.3 1928.

$12o_{27}$ **8547.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób otrzymywania cennych produktów z substancyj węglowych, smoły, ropy naftowej i tworzywa podobnego. 18.5 1927. Pierwsz. 29.6 1926 (Niemcy). Udzielono 5.3 1928.

$12r_2$ **8570.** Société Anonyme des Produits Chimiques de Clamecy (Clamecy, Francja). Sposób całkowitej przeróbki octu drzewnego. 26.1 1927. Pierwsz. 22.4 1926 (Francja). Udzielono 12.3 1928.

$15d_{42}$ **8584.** Adrema Maschinenbauges. m. b. H. (Berlin, Niemcy). Maszyna do drukowania adresów lub podobnych napisów z urządzeniem drukującem, sterowanem przez płyty tłoczne. 22.3 1927. Pierwsz. 12.5 1926 (Niemcy). Udzielono 14.3 1928.

$15k_{10}$ **8645.** Hofbuchdruckerei von C. Dünnhaupt Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Dessau, Niemcy). Sposób wytwarzania podkładek do tłoczni drukarskich lub tym podobnych i maszyna do wykonywania tego sposobu. 19.4 1927. Udzielono 29.3 1928.

$15l_8$ **8583.** Adrema Maschinenbauges. m. b. H. (Berlin, Niemcy). Skrzynka zbiorcza na płyty tłoczne do drukowania adresów. 15.3 1927. Pierwsz. 1.4 1926 (Niemcy). Udzielono 14.3 1928.

16_{-1} **8560.** Antonio Gaillard (Barcelona, Hiszpanja). Sposób wzbogacania superfosfatów. 20.4 1927.

Pierwsz. 22.4 1926 (Hiszpanja). Udzielono 8.3 1928.

16-$_1$ **8561.** Antonio Gaillard (Barcelona, Hiszpanja). Sposób otrzymywania superfosfatów o niskiej procentowości wilgoci. 30.4 1927. Pierwsz. 25.10 1926 (Hiszpanja). Udzielono 8.3 1928.

17b$_6$ **8578.** Franz Gädeke (Wandsbek, Niemcy) i Wilhelm Henning (Hamburg, Niemcy). Przyrząd do oziębiania i zamrażania. 30.8 1927. Pierwsz. 1.9 1926 dla zastrz. 1 — 5 (Niemcy). Udzielono 12.3 1928.

17g$_3$ **8610.** Christian Wilhelm Paul Heylandt (Berlin, Niemcy). Sposób otrzymywania do bezpośredniego użytku gazów silnie sprężonych z niskowrzących płynnych gazów, jak wodór, powietrze, tlen, azot i t. d. 29.7 1927. Pierwsz. 28.8 1926 (Wielka Brytanja). Udzielono 22.3 1928.

18c$_2$ **8543.** Józef Folman (Sosnowiec, Polska). Przyrząd do hartowania haceli. 5.11 1926. Udzielono 5.3 1928.

20f$_{35}$ **8618.** Knorr-Bremse Aktiengesellschaft (Berlin, Niemcy). Zawór redukcyjny do hamulca próżniowo-powietrznego. Dodatkowy do patentu Nr 8108. 21.6 1921. Udzielono 24.3 1928.

21a$^4_{29}$ **8628.** Firma Telefal (Września, Polska). Nowy układ lamp odbiorczych dwusiatkowych. 5.7 1927. Udzielono 27.3 1928.

21a$^4_{29}$ **8633.** Dr. Erich F. Huth G. m. b. H. (Berlin, Niemcy). Urządzenie do chwytania tłumionych i nietłumionych drgań elektrycznych. 2.9 1921. Pierwsz. 12.3 1914 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 28.3 1928.

21b$_7$ **8567.** Philipp Burger (Berlin, Niemcy). Ogniwo galwaniczne z elektrodą, wytworzoną z dwutlenku manganu i z sadzy acetylenowej. 28.9 1926. Pierwsz. 30.9 1925 (Niemcy). Udzielono 12.3 1928.

21c$_7$ **8663.** Pirelli & C. (Medjolan, Włochy). Kable elektryczne wysokiego napięcia z wgłębieniami między izolacją i ołowianą osłoną. 12.5 1926. Pierwsz. 16.5 1925 (Włochy). Udzielono 31.3 1928.

21c$_{13}$ **8582.** Edward Waniek (Katowice, Polska). Przyrząd do przymocowywania przewodów elektrycznych do izolatorów. 9.7 1926. Udzielono 14.3 1928.

21c$_{18}$ **8659.** Philipp Betz (Bückeburg, Niemcy). Maszyna do wytwarzania elektrycznych rur izolacyjnych. 1.8 1927. Udzielono 30.3 1928.

21c$_{21}$ **8637.** Allgemeine Elektricitäts - Gesellschaft (Berlin - Niemcy). Układ kilku wymiennych zacisków łącznikowych do elektrycznych przewodów. 3.11 1925. Pierwsz. 8.11 1924 (Niemcy). Udzielono 28.3 1928.

21c$_{55}$ **8606.** The Roessler & Hasslacher Chemical Company (Perth Amboy, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób wyrobu przedmiotów formowanych z materjałów zawierających węgiel. 8.5 1926. Pierwsz. 9.5 1925 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 22.3 1928.

21c$_{62}$ **8652.** The Harland Engineering Company Limited (Londyn, Wielka Brytanja). Urządzenie do regulowania szybkości pewnej ilości silników elektrycznych. 25.2 1926. Pierwsz. 6.3 1925 (Wielka Brytanja). Udzielono 30.3 1928.

21c$_{63}$ **8641.** Naamlooze Vennootschap Machinerieën-en Apparaten Fabrieken (Utrecht, Niderlandy). Wyrównywacz działania sił do elektrycznych regulatorów napięcia. 20.1 1927. Udzielono 29.3 1928.

21c$_{64}$ **8589.** Antonin Junek (Praga-Vinohrady, Czechosłowacja). Regulatory o szybkiej regulacji do maszyn elektrycznych. 25.6 1925. Udzielono 16.3 1928.

21c$_{72}$ **8532.** Max Buchholz (Cassel, Niemcy). Urządzenie do szybkiego gaszenia iskier, powstających między przewodami wskutek przepięć albo tym podobnych zjawisk. 10.10 1925. Pierwsz. 11.10 1924 (Niemcy). Udzielono 1.3 1928.

21e$_{25}$ **8634.** Otto Titusz Bláthy (Budapeszt, Węgry). Urządzenie do nastawiania obracających się liczników elektrycznych według licznika normalnego. 7.3 1922. Udzielono 28.3 1928.

21e$_{27}$ **8635.** Otto Titusz Bláthy (Budapeszt, Węgry). Sposób nastawiania obracających się liczników elektrycznych. 7.3 1922. Udzielono 28.3 1928.

$21f_{37}$ **8537.** N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Maszyna do zginania haczyków i wpuszczania ich w pręciki szklane lamp elektrycznych lub tym podobnych przyrządów. 29.10 1924. Pierwsz. 5.12 1923 (Niderlandy). Udzielono 5.3 1928.

$21f_{40}$ **8605.** Polska Żarówka Osram Spółka Akcyjna (Warszawa, Polska). Żarówka elektryczna. 22.8 1925. Pierwsz. 18.3 1925 (Niemcy). Udzielono 22.3 1928.

$22f_{14}$ **8657.** Hydrocarbon Aktiengesellschaft für chemische Produkte (Berlin, Niemcy). Sposób przedmuchiwania cylindrów rozkładowych. 18.3 1927. Pierwsz. 20.3 1926 (Niemcy). Udzielono 30.3 1928.

$23b_1$ **8538.** Tadeusz Chmura (Kraków, Polska). Metoda destylacji. 1.12 1924. Udzielono 5.3 1928.

$23b_1$ **8664.** Fritz Hansgirg (Wiedeń, Austrja) i Siegmund Stransky (Wiedeń, Austrja). Sposób i urządzenie do rozkładania zapomocą destylacji pod ciśnieniem węglowodorów ziemnych i mineralnych albo ich destylatów. 13.12 1926. Pierwsz. 18.3 1926 dla zastrz. 1—6; 11.11 1926 dla zastrz. 7—10 (Austrja). Udzielono 31.3 1928.

$23b_1$ **8665.** Fritz Hansgirg (Wiedeń, Austrja) i Siegmund Stransky (Wiedeń, Austrja). Sposób oczyszczania nisko wrzących destylatów olejów ziemnych i mineralnych. 13.12 1926. Pierwsz. 18.3 1926 (Austrja). Udzielono 31.3 1928.

$23b_1$ **8667.** Simplex Refining Company (San Francisco, California, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób i urządzenie do podnoszenia oleju do komory próżniowej podczas rafinowania olejów mineralnych. 2.5 1927. Udzielono 31.3 1928.

$23b_1$ **8669.** Michał Walker (Niegłowice, Polska). Sposób przeróbki pozostałości ropnych zawierających parafinę lub bezparafinowych. 31.5 1927. Udzielono 31.3 1928.

$23b_4$ **8556.** Les Carburants Economiques Société Anonyme (Bruksela, Belgja). Ulepszone paliwo płynne. 19.11 1926. Pierwsz. 21.11 1925 (Belgja). Udzielono 8.3 1928.

$23e_1$ **8620.** Colloidal Products Company, Inc. (Baltimore, Maryland, Stany Zjednoczone Ameryki). Ulepszone sposoby wyrobu mydła. 23.11 1925. Pierwsz. 27.2 1925 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 24.3 1928.

$24a_6$ **8661.** Mikołaj Derewianko (Nowy Sącz, Polska). Komora spalania zwłaszcza do kotłów parowozowych. 16.6 1925. Udzielono 31.3 1928.

$24a_{21}$ **8531.** Jan Adamski (Katowice, Polska). Urządzenie do zużywania dymu, w szczególności w parowozach. 7.3 1927. Udzielono 1.3 1928.

$24e_{13}$ **8655.** Hugo Rehmann Hüttentechnisches Bureau (Düsseldorf, Niemcy). Mieszadło mechaniczne do generatorów gazowych. 22.11 1926. Pierwsz. 23.11 1925 (Niemcy). Udzielono 30.3 1928.

$24f_1$ **8603.** Łódzkie Towarzystwo Techniczno-Handlowe Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Łódź, Polska). Ruszt paleniskowy. 24.1 1927. Udzielono 20.3 1928.

$24f_{16}$ **8604.** Łódzkie Towarzystwo Techniczno-Handlowe Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Łódź, Polska). Ruszt łańcuchowy. 29.1 1927. Udzielono 20.3 1928.

$28b_{14}$ **8668.** Gustav Maletzki (Lipsk, Niemcy). Sposób i urządzenie do wytwarzania wzorów na futrach. 6.5 1927. Pierwsz. 15.7 1926 dla zastrz. 1—3 (Niemcy). Udzielono 31.3 1928.

$29a_2$ **8660.** Fabricord, Inc. (New York, N. Y. Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób wstępnego międlenia lnu, konopi i podobnych włókien, oraz maszyna do wykonywania tego sposobu. 7.9 1926. Pierwsz. 12.6 1926 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 30.3 1928.

$29a_6$ **8558.** Société pour la Fabrication de la Soie „Rhodiaseta" (Paryż, Francja). Urządzenie do wytwarzania sztucznego przędziwa z pochodnych błonnika. Dodatkowy do patentu Nr 5028. 8.3 1927. Pierwsz. 20.5 1926 (Francja). Udzielono 8.3 1928.

$32a_{15}$ **8675.** Hartford-Empire Company (Hartford, Connecticut, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób i urządzenie do wyrobu pustych przedmiotów szklanych. 27.5 1926. Udzielono 31.3 1928.

$34c_4$ **8592.** Wacław Wieczorkiewicz (Warszawa, Polska). Pas ochronny. 2.5 1927. Udzielono 16.3 1928.

$34c_{25}$ **8656.** Ladislaus Kurpiel (Praga, Czechosłowacja). Klucz do otwierania puszek. 4.3 1927. Pierwsz. 10.3 1926 (Czechosłowacja). Udzielono 30.3 1928.

$34l_1$ **8623.** Camille Charlier (Bruksela, Belgja) i Abraham Errera (Bruksela, Belgja). Garnek do gotowania z wewnętrznem zamknięciem. 4.12 1926. Pierwsz. 8.12 1925 dla zastrz. 1—3; 1.5 1926 dla zastrz. 4—7; 1.7 1926 dla zastrz. 8 (Belgja). Udzielono 26.3 1928.

$34l_{34}$ **8562.** C. W. Kühne G. m. b. H. (Gdańsk, Wolne Miasto Gdańsk). Naczynie do wydawania gęstych cieczy, np. musztardy. 13.5 1927. Pierwsz. 12.4 1927 (Wolne Miasto Gdańsk). Udzielono 8.3 1928.

$36a_2$ **8607.** Theodor Popescu (Bukareszt, Rumunja), Alexander Pais (Bukareszt, Rumunja) i Constantin Pais (Bukareszt, Rumunja). Urządzenie grzejne z ogrzewaczem napełnionym dowolnym środkiem. 18.11 1926. Pierwsz. 19.11 1925 dla zastrz. 1—8; 9.12 1925 dla zastrz. 9—11; 26.7 1926 dla zastrz. 12—15 (Austrja). Udzielono 22.3 1928.

$36c_{10}$ **8544.** Mieczysław Wójcicki (Lwów, Polska). Kocioł do centralnego ogrzewania. 19.2 1927. Udzielono 5.3 1928.

$37d_{28}$ **8559.** Società L'Invulnerabile (Bolonja, Włochy). Żaluzja bezpieczeństwa. 6.4 1927. Pierwsz. 9.4 1926 (Wielka Brytanja). Udzielono 8.3 1928.

$37e_{13}$ **8658.** Badische Maschinenfabrik & Eisengiesserei vormals G. Sebold und Sebold & Neff (Durlach, Niemcy). Sposób i urządzenie do przenoszenia i zgęszczania zaprawy wapiennej, piasku i podobnych materjałów. 12.4 1927. Udzielono 30.3 1928.

$38f_3$ **8612.** Antoni Lankoff (Lwów, Polska). Piła do wyrobu naczyń okrągłych z drzewa, zwłaszcza beczek. 24.12 1926. Udzielono 23.3 1928.

$38h_2$ **8650.** Aleksander Rączkowski (Poznań, Polska). Sposób wyrobów drewnianych pocisków do karabinów. 5.8 1925. Udzielono 29.3 1928.

$39b_1$ **8540.** The Anode Rubber Company Limited (Londyn, Wielka Brytanja). Sposób bezpośredniego wyrobu przedmiotów kauczukowych z mleka kauczukowego. 22.5 1926. Pierwsz. 30.5 1925 dla zastrz. 3 — 6 (Węgry). Udzielono 5.3 1928.

$40a_{15}$ **8642.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób odzyskiwania i oczyszczania metali lekkich. Dodatkowy do patentu Nr 5782. 16.3 1927. Udzielono 29.3 1928.

$40a_{34}$ **8541.** Śląskie Kopalnie i Cynkownie, Spółka Akcyjna (Katowice, Polska). Sposób wytwarzania z tlenku cynku surowego cynku hutniczego nadającego się do walcowania. 30.9 1926. Udzielono 5.3 1928.

$41d_2$ **8608.** Firma Brecht & Fugmann (Guben, Niemcy). Ubijarka powietrzna do stłaczania filcu. 7.12 1926. Pierwsz. 9.12 1925 (Niemcy). Udzielono 22.3 1928.

$42g_{17}$ **8568.** Allgemeine Elektricitäts-Gesellschaft (Berlin, Niemcy). Elektryczny gramofon. 1.12 1926. Pierwsz. 1.12 1925 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 12.3 1928.

$42n_9$ **8644.** Firma Heinrich Schmidt & Carl Günther (Lipsk, Niemcy). Plan orjentacyjny miast i różnych miejscowości. 8.4 1927. Pierwsz. 27.5 1926 (Niemcy). Udzielono 29.3 1928.

$43b_{21}$ **8622.** N. V. Internationale Automaten-Maatschappij (Haga, Niderlandy). Automat do sprzedaży drobnych przedmiotów. 13.10 1926. Pierwsz. 27.2 1926 dla zastrz 1; 6.3 1926 dla zastrz. 2 — 9; 26.3 1926 dla zastrz. 10, 11; 6.9 1926 dla zastrz. 12 — 15; 17.2 1926 dla zastrz. 16, 17 (Niemcy). Udzielono 26.3 1928.

$45a_5$ **8581.** Stanisław Woszczyński (Podanin, Polska). Spulchniacz leśny. 26.5 1926. Udzielono 14.3 1928.

$45b_{31}$ **8595.** Kjölstads Gjödselspreder A/S. (Oslo, Norwegja). Maszyna do rozsypywania sztucznego nawozu. 6.11 1922. Udzielono 17.3 1928.

$45b_{32}$ **8535.** Fritz Marks (Jasin, Polska). Urządzenie do regulowania ilości wysiewanego nawozu w zastosowaniu do siewników do nawozów

sztucznych z wałem, wykonanym z żelbetu. 9.9 1926. Udzielono 2.3 1928.

$45b_{34}$ **8619.** René Bergerioux (Reuilly, Francja). Siewnik do nawozów sztucznych, nasion i ziarn. 21.8 1925. Pierwsz. 19.12 1924 dla zastrz. 1—6 (Francja). Udzielono 24.3 1928.

$45b_{34}$ **8621.** René Bergerioux (Reuilly, Francja). Siewnik do nawozów sztucznych, nasion i ziarn. Dodatkowy do patentu Nr 8619. 16.3 1926. Pierwsz. 13.10 1925 dla zastrz. 3, 4; 30.11 1925 dla zastrz. 1, 2 (Francja). Udzielono 26.3 1928.

$45e_{38}$ **8597.** Société Bourgeois & Cie, Établissements Casiez-Bourgeois (Cambrai, Francja). Maszyna do krajania cykorji. 18.6 1925. Pierwsz. 19.6 1924 (Francja). Udzielono 17.3 1928.

$45f_{23}$ **8640.** Siemens-Schuckertwerke Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Berlin-Siemensstadt, Niemcy). Przyrząd do skrapiania. 6.11 1926. Pierwsz. 7.11 1925 dla zastrz. 1, 2, 4 — 6; 29.1 1926 dla zastrz. 3 (Niemcy). Udzielono 28.3 1928.

$45h_{20}$ **8539.** Stanisław Dworzak (Lwów, Polska). Ul leżący. 3.6 1925. Udzielono 5.3 1928.

$45k_2$ **8654.** Zygmunt Mamlok (Sosnowiec, Polska). Muchołapka. 9.11 1926. Udzielono 30.3 1928.

$45l_4$ **8602.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Środek do nasycania nasion. 24.5 1927. Pierwsz. 16.8 1926 (Niemcy). Udzielono 17.3 1928.

$47e_{19}$ **8662.** Aktiengesellschaft für Schmiertechnik (Lipsk, Niemcy). Przyrząd do smarowania gęstemi smarami. 10.5 1926. Pierwsz. 9.5 1925 (Niemcy). Udzielono 31.3 1928.

$47f_3$ **8638.** Mannesmannröhren-Werke (Düsseldorf, Niemcy). Rura, zaopatrzona w pierścieniowe opaski. 19.5 1926. Pierwsz. 17.12 1925 dla zastrz. 1, 2; 1.3 1926 dla zastrz. 3, 4 (Niemcy). Udzielono 28.3 1928.

$47g_5$ **8636.** Adolf Schultheis (Winterthur, Szwajcarja). Urządzenie do zamykania. 15.10 1925. Pierwsz. 30.10 1924 dla zastrz. 1 — 8 (Szwajcarja). Udzielono 28.3 1928.

$47h_5$ **8566.** Getriebebau - Gesellschaft m. b. H. (Drezno, Niemcy). Urządzenie do przenoszenia siły, składające się z zespołu mimośrodów, złożonych z przestawialnych części, umożliwiających zmianę mimośrodowości zespołu. 9.2 1926. Pierwsz. 10.2 1925 (Niemcy). Udzielono 12.3 1928.

$49b_5$ **8542.** Józef Folman (Sosnowiec, Polska). Urządzenie do samoczynnego albo nawpół samoczynnego frezowania (ostrzenia) stopek haceli. 5.11 1926. Udzielono 5.3 1928.

$49h_{37}$ **8591.** Maurice Claude (Boulogne sur Seine, Francja). Przyrząd do przecinania metali. 26.3 1927. Pierwsz. 26.3 1926 (Francja). Udzielono 16.3 1928.

$51c_6$ **8593.** Hans Westermann (Hamburg, Niemcy) i Philipp Hellmich (Hamburg, Niemcy). Kołek strunnikowy do instrumentów smyczkowych oraz szarpanych. 6.5 1927. Pierwsz. 8.10 1926 (Niemcy). Udzielono 16.3 1928.

$54h_2$ **8611.** Alexander Zsigmond (Wiedeń, Austrja). Urządzenie do reklamy świetlnej. 23.10 1926. Pierwsz. 9.7 1926 (Austrja). Udzielono 23.3 1928.

$54h_2$ **8631.** Victor Bridgman (Londyn, Wielka Brytanja). Urządzenie reklamowe. 22.9 1927. Pierwsz. 15.11 1926 (Wielka Brytanja). Udzielono 27.3 1928.

$55f_7$ **8627.** Paul Erkens (Düren, Niemcy). Płóczka przy maszynach do impregnowania materjałów. 11.5 1927. Udzielono 27.3 1928.

$59e_5$ **8639.** „Patiag"-Patentverwertungs-und Industrie - Aktiengesellschaft (Vaduz, Lichtenstein). Urządzenie do pompowania płynów lub gazów oraz do wytwarzania i przenoszenia siły przy pomocy płynów lub gazów. 25.9 1926. Pierwsz. 28.9 1925 (Austrja). Udzielono 28.3 1928.

$62b_4$ **8554.** Société Anonyme Nieuport-Astra (Issy - les - Moulineaux, Francja). Samolot półtorapłatowy. 17.6 1925. Pierwsz. 11.7 1924 (Francja). Udzielono 8.3 1928.

$62c_3$ **8552.** Société Anonyme Nieuport - Astra (Issy - les - Moulineaux, Francja). Sposób wyrobu śmigła metalowego o powierzchniach rozwijalnych. 7.11 1924. Pierwsz. 4.12 1923 (Francja). Udzielono 8.3 1928.

$62c_3$ **8553.** Jean Comte (Neuilly-sur-Seine, Francja). Śmigło metalo-

we i sposób jego wyrobu. 14.5 1925. Pierwsz. 15.5 1924 (Francja). Udzielono 8.3 1928.

$63e_{18}$ **8575.** Société en nom Collectif Hartley & Pons (Amiens, Francja). Wulkanizator do wulkanizowania lub odnawiania opon pneumatycznych. 11.6 1927. Pierwsz. 7.3 1927 (Francja). Udzielono 12.3 1928.

$64a_{72}$ **8564.** Alfred Hafermann (Berlin-Lichtenrade, Niemcy). Zamknięcie do butelek, zabezpieczające od ponownego ich napełniania. 27.7 1927. Pierwsz. 6.9 1926 dla zastrz. 1; 28.1 1927 dla zastrz. 2 (Niemcy). Udzielono 8.3 1928.

$68a_{37}$ **8585.** Jakob Bouillon (Kolonja, Niemcy). Elektryczne urządzenie alarmowe przy zamkach do drzwi i tym podobnych zamknięciach. 16.4 1927. Udzielono 14.3 1928.

$68a_{49}$ **8625.** Adolf Wodarra (Berlin-Lankwitz, Niemcy). Zatrzask do drzwi. 31.12 1926. Udzielono 26.3 1928.

$68d_{19}$ **8674.** Henryk Stuchlik (Michałkowice, Polska). Urządzenie zabezpieczające okno przed zamknięciem siłą wiatru lub przeciągu. 4.7 1927. Udzielono 31.3 1928.

$71a_{8}$ **8569.** Wally Urbanek urodzona Heip (Berlin-Friedenau, Niemcy). Kalosz z cholewką gumową. 5.1 1927. Pierwsz. 28.1 1926 (Niemcy). Udzielono 12.3 1928.

$71a_{22}$ **8555.** David Baird Macdonald (Blaby, Wielka Brytanja). Sposób i przyrządy do wyrabiania klejonych wkładek usztywniających do obuwia. 15.6 1926. Pierwsz. 18.6 1925 dla zastrz. 1—8; 3.2 1926 dla zastrz. 9—12 (Wielka Brytanja). Udzielono 8.3 1928.

$71a_{27}$ **8557.** John Crookshanks (Glasgow, Wielka Brytanja). Wymienny flek na obcas. 27.11 1926. Pierwsz. 1.12 1925 (Wielka Brytanja). Udzielono 8.3 1928.

$72d_{17}$ **8651.** Stanisław Szymański (Druskieniki, Polska). Granat ręczny dwudzielny. 3.12 1921. Udzielono 30.3 1928.

$72f_{14}$ **8616.** Rheinische Metallwaren-u. Maschinenfabrik (Düsseldorf-Derendorf, Niemcy). Przyrząd do celowania usuwający wpływ ukośnego położenia kół lub łoża. 10.7 1920. Pierwsz. 22.5 1918 (Niemcy). Udzielono 24.3 1928.

$72f_{14}$ **8617.** Rheinische Metallwaren-u. Maschinenfabrik (Düsseldorf-Derendorf, Niemcy). Przyrząd do celowania. Dodatkowy do patentu Nr 8616. 10.7 1920. Pierwsz. 6.6 1918 (Niemcy). Udzielono 24.3 1928.

$72h_{1}$ **8551.** Rudolf von Frommer (Budapeszt, Węgry). Samoczynna broń palna. 5.2 1924. Pierwsz. 10.2 1923 (Węgry). Udzielono 8.3 1928.

$76b_{9}$ **8549.** Textile et Filature, Société Anonyme (Bruksela, Belgja). Sposób przygotowywania do przędzenia włókien kapokowych lub podobnych i zgrzeblarka do wykonywania tego sposobu. 13.6 1927. Pierwsz. 14.6 1926 (Francja). Udzielono 5.3 1928.

$78e_{1}$ **8563.** Deutsche Montan-Gesellschaft m. b. H. (Brieg, Niemcy). Przybitka otworów strzałowych ze zwykłego lub sztucznego pyłu skalnego. 11.6 1927. Pierwsz. 11.6 1926 (Niemcy). Udzielono 8.3 1928.

$78e_{5}$ **8649.** Friedrich Curt Bunge (Mikołów, Polska) i Instytut badawczy dla chemji górniczej i materjałów wybuchowych (Mikołów, Polska). Sposób zwiększania zdolności detonacyjnej nabojów do rozsadzania. 10.5 1927. Udzielono 29.3 1928.

$80a_{10}$ **8643.** Rudolf Navet (Tubize, Belgja). Tłok prasowy do wyrobu cegieł, dachówek i podobnych przedmiotów. 22.2 1924. Pierwsz. 23.8 1923 (Belgja). Udzielono 29.3 1928.

$80a_{15}$ **8613.** Hugo Ackermann (Godesberg, Niemcy) i Scheidhauer & Giessing Aktiengesellschaft (Bonn, Niemcy). Prasa do wyrobu kamieni sztucznych. 14.2 1927. Pierwsz. 20.2 1926 dla zastrz. 1—3; 2.12 1926 dla zastrz. 4—6 (Niemcy). Udzielono 23.3 1928.

$80a_{15}$ **8614.** Hugo Ackermann (Godesberg, Niemcy) i Scheidhauer & Giessing Aktiengesellschaft (Bonn, Niemcy). Prasa do wyrobu sztucznych kamieni profilowanych. 12.3 1927. Pierwsz. 17.3 1926 dla zastrz. 1; 31.12 1926 dla zastrz. 2, 3 (Niemcy). Udzielono 23.3 1928.

$80a_{15}$ **8615.** Hugo Ackermann (Godesberg, Niemcy) i Scheidhauer & Giessing Aktiengesellschaft (Bonn, Niemcy). Prasa do wyrobu kamieni

sztucznych z urządzeniem zasypowem poruszanem mechanicznie. 16.3 1927. Pierwsz. 17.3 1926 (Niemcy). Udzielono 23.3 1928.

$80a_{35}$ **8550.** Johan van Item (Brema, Niemcy). Dźwignica do przenoszenia cegieł. 5.7 1927. Pierwsz. 30.11 1926 (Niemcy). Udzielono 5.3 1928.

$80b_{3}$ **8653.** Thomas Rigby (Londyn, Wielka Brytanja). Mokry sposób wytwarzania cementu w piecach obrotowych. 21.7 1926. Pierwsz. 25.7 1925 dla zastrz. 1—3, 7, 8, 10, 12, 14, 15; 12.8 1925 dla zastrz. 4 — 6, 9, 11, 13 (Wielka Brytanja). Udzielono 30.3 1928.

$80b_{18}$ **8590.** Karl Pauli Billner (Westminster, Wielka Brytanja). Sposób wyrobu porowatego materjału budowlanego. 23.3 1926. Pierwsz. 12.8 1925 (Czechosłowacja). Udzielono 16.3 1928.

$80b_{25}$ **8536.** Rütgerswerke-Aktiengesellschaft (Charlottenburg, Niemcy) i Leopold Kahl (Charlottenburg, Niemcy). Sposób otrzymywania nietrwałych emulsyj bitumicznych. 17.6 1927. Pierwsz. 13.8 1926 (Niemcy). Udzielono 2.3 1928.

$80c_{14}$ **8598.** Johan Sigismund Fasting (Valby, Danja). Obrotowy piec rurowy. 1.12 1926. Pierwsz. 7.12 1925 dla zastrz. 1—3 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 17.3 1928.

$81a_{1}$ **8647.** United Cigarette Machine Company Aktiengesellschaft (Drezno, Niemcy). Maszyna do drukowania i wybijania z przesuwanego paska kartonowego wycinków na pudełka. 11.5 1927. Pierwsz. 4.6 1926 dla zastrz. 5, 6 (Niemcy). Udzielono 29.3 1928.

$81a_{9}$ **8576.** United Cigarette Machine Company Aktiengesellschaft (Drezno, Niemcy). Urządzenie do składania, zamykania, oraz wsuwania szufladek do osłony pudełek lub paczek w maszynach do pakowania papierosów lub tym podobnych przedmiotów. 18.6 1927. Pierwsz. 27.11 1926 dla zastrz. 1, 2; 11.2 1927 dla zastrz. 3 (Niemcy). Udzielono 12.3 1928.

$81d_{5}$ **8670.** Schmidt & Melmer (Weidenau-Sieg, Niemcy). Płókarka do czyszczenia naczyń do śmieci. 4.7 1927. Udzielono 31.3 1928.

$81e_{141}$ **8577.** Towarzystwo dla Przemysłu Rolnego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Warszawa, Polska) i Kazimierz Szymański (Warszawa, Polska). Urządzenie do przetłaczania i przechowywania płynów, zwłaszcza płynów palnych. 27.6 1927. Udzielono 12.3 1928.

$84c_{2}$ **8671.** Alfred Häcker (Dortmund, Niemcy). Brus do wytwarzania narożników w palisadowej ścianie, wykonanej z brusów o podwójnie zagiętych złączach. 20.7 1927. Pierwsz. 27.11 1926 (Niemcy). Udzielono 31.3 1928.

$84c_{2}$ **8672.** Josef Meiser (Dortmund, Niemcy) i Alfred Häcker (Dortmund, Niemcy). Sposób wytwarzania brusów narożnikowych do żelaznych ścian palisadowych. 27.7 1927. Pierwsz. 28.7 1926 (Niemcy). Udzielono 31.3 1928.

$88b_{4}$ **8596.** Jan Bukato (Warzyn, Polska). Turbina do wykorzystywania prądu rzek. 25.5 1925. Udzielono 17.3 1928.

$88c_{2}$ **8573.** August Bunkenburg (Hamburg, Niemcy). Skrzydło wiatrakowe. 7.3 1927. Udzielono 12.3 1928.

PRZEJŚCIE PRAWA DO PATENTÓW.

(Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Nazwisko po numerze wskazuje nowonabywcę)

1568. Firma Vitrea A.-G. w Schaffhausen.

1597. Firma Vitrea A.-G. w Schaffhausen.

1631. Firma Vereinigte Stahlwerke Aktiengesellschaft w Düsseldorfie.

1938. Firma Vitrea A.-G. w Schaffhausen.

1940. Carl Tuchscherer w Berlinie.

1972. Firma Vitrea A.-G. w Schaffhausen.

2840. Carl Tuchscherer w Berlinie.

2980. Firma Vitrea A.-G. w Schaffhausen.

5492. Leon Kranc w Paryżu.

5907. Firma Excelsior Feuerlöschgeräte A.-G. w Berlinie.

8048. Firma Electrical Research Products, Inc. w New Yorku.

8136. Firma Vitrea A.-G. w Schaffhausen.

42.

OPISY PATENTOWE.

W myśl postanowienia art. 34 ustawy z dn. 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych, Urząd Patentowy Rz. P. opublikował w dalszym ciągu następujące opisy patentowe:

w dniu 30 marca 1928 r. — Nr. Nr. 6783, 7055, 7057, 7059, 7062, 7063, 7066 do 7090, 7092 do 7105, 7107 do 7124, 7126 do 7130, 7133 do 7142, 7144, 7145, 7147, 7148, 7150 do 7153, 7155 do 7200; 8352, 8357 do 8380;

w dniu 5 kwietnia 1928 r.—Nr. Nr. 7900; 8381 do 8400;

w dniu 16 kwietnia 1928 r. — Nr. Nr. 8401 do 8430.

Opublikowane dotychczas opisy patentowe nabywać można w Urzędzie Patentowym Rz. P. (Elektoralna 2, pokój 334) po cenie zł 1.— za egzemplarz.

43.

WZORY.

Rejestracja wzorów użytkowych i zdobniczych.

(Po numerze rejestru umieszczona jest w nawiasie data rejestracji, zaś w końcu podana jest data zgłoszenia)

A. WZORY UŻYTKOWE.

Nr. 1011 (29.3 1928). Firma Herzfeld & Victorius Towarzystwo Akcyjne, Grudziądz. Miska zlewowa z syfonem. 21.3 1928.

Nr. 1012 (29.3 1928). Adelheid Hadinek, Mysłowice. Koszula. 6.3 1928.

Nr. 1013 (29.3 1928). Firma Société des Aéroplanes H. Potez, Meaulte (Francja). Radjator (chłodnica). Pierwsz. 30.11 1927 (Francja). 14.3 1928.

Nr. 1014 (29.3 1928). Stanisław Chotkowski, Rybnik. Cewka do celów radjotechnicznych. 17.12 1927.

Nr. 1015 (29.3 1928). Erich Grabka, Hindenburg (Niemcy). Przyrząd do czyszczenia przewodów tłocznych do piwa lub tym podobnych części. 16.1 1928.

Nr. 1016 (29.3 1928). Bolesław Thiele, Rawicz. Deseczka do nawijania towarów włókienniczych. 23.1 1928.

Nr. 1017 (29.3 1928). Mendel Zakalik, Warszawa. Głowica do rączek parasolowych. 31.1 1928.

Nr. 1018 (29.3 1928). Marcin Penczek i Bernard Ginsberg, Warszawa. Prowadnica dla płomienia i gazów grzejnych w rurach płomiennych kotła parowego. 9.3 1928.

Nr. 1019 (29.3 1928). Firma Zakłady Radjotechniczne „Natawis", Warszawa. Detektor kryształkowy. 10.3 1928.

Nr. 1020 (29.3 1928). Firma Fabryka maszyn i odlewnia żelaza J. Gorniak, Przemyśl. Drzwiczki kuchenne i piecowe. 10.3 1928.

Nr. 1021 (29.3 1928). Firma Warszawska Fabryka Masowych Wyrobów blaszanych „Tłocznia", Sp. Akc., Warszawa. Otwieracz do puszek blaszanych. 12.3 1928.

Nr. 1022 (29.3 1928). Paweł Prabucki, Miłosław. Łódź składana. 17.2 1928.

Nr. 1023 (29.3 1928). Michał Kryński, Warszawa. Zespół kart indywidualnych do użytku szkolnego. 22.2 1928.

Nr. 1024 (29.3 1928). Aleksy Urbaniak, Wolsztyn. Poduszka do siodła rowerowego. 25.2 1928.

Nr. 1025 (30.3 1928). Firma Krajowa Wytwórnia Chemiczna I. Geyer, Warszawa. Pudełko. 7.2 1928.

Nr. 1026 (30.3 1928). Firma Pierwsza Polska Fabryka Haceli „Podkowa" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Sosnowiec. Pudełko do haceli. 17.12 1927.

Nr. 1027 (30.3 1928). Firma Henryk Wyss i S-ka, Łódź. Szpula do nici. 17.1 1928.

B. WZORY ZDOBNICZE.

Nr. 308 (29.3 1928). Edward Tadeusz Manitius, Warszawa. Zabawki w postaci ptaszków. 15.3 1928.

Nr. 309 (29.3 1928). Zjednoczenie Młodzieży Polskiej w Poznaniu. Odznaka w kształcie tarczy. 16.3 1926.

Nr. 310 (29.3 1928). Zjednoczenie Młodzieży Polskiej w Poznaniu. Odznaka w kształcie krzyża. 16.3 1926.

Nr. 311 (29.3 1928). Wielkopolskie Towarzystwo Kółek Rolniczych Stow. Zap., Poznań. Odznaka. 23.2 1928.

Nr. 312 (29.3 1928). Firma Zjednoczone Zakłady Przemysłowe K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 24.2 1928.

Nr. 313 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 314 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 315 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 316 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 317 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 318 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 319. (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 320 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 321 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 322 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Tkanina. 25.2 1928.

Nr. 323 (29.3 1928). Henriette Kozłowska, Poznań. Serwis stołowy. 15.3 1928.

Nr. 324 (29.3 1928). Firma I. Ringart i S-ka, Łódź. Chustka. 15.3 1928.

Nr. 325 (30.3 1928). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

Nr. 326 (30.3 1928). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

Nr. 327 (30.3 1928). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

Nr. 328 (30.3 1928). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

Nr. 329 (30.3 1928). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

Nr. 330 (30.3 1928). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

Nr. 331 (30.3 1928). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

Nr. 332 (30.3 1928). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

Nr. 333 (30.3 1928).Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

Nr. 334 (30.3 1928). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 23.3 1928.

PRZEDŁUŻENIE MOCY OBOWIĄZUJĄCEJ ŚWIADECTW OCHRONNYCH NA MODELE I WZORY.

(Po oznaczeniu przedmiotu podany jest termin, do którego przedłużono ochronę)

a) na modele:

Nr. 393. Wolf Szwarcowski, Łódź. Składane łóżko meblowe. 14.2 1932.

Nr. 408. Firma Akcyjna Towarzystwo „Arkona“, Tczew. Tarka do prania z pustą ramą metalową. 3.3 1932.

Nr. 425. Ludwik Piętka, Warszawa. Rozdwajak skrzynkowy. 29.3 1932.

b) na wzory użytkowe:

Nr. 86. Juljan Pircewicz, Gniezno. Zamek bezpieczeństwa do drzwi mie-

szkań, składów i t. p. lokali. 29.11 1930.

Nr. 113. Firma „Oja“ Aktiengesellschaft, Wiedeń (Austrja). Pudełko. 14.1 1931.

Nr. 114. Arnold Ludwik Hoffman, Warszawa. Odwracalny miękki kołnierzyk wykładany. 14.1 1931.

Nr. 115. Arnold Ludwik Hoffman, Warszawa. Gilza z regulacyjnym ustnikiem do papierosów. 14.1 1931.

Nr. 147. Firma Fabryka Aparatów Optycznych i Precyzyjnych H. Kolberg i S-ka, S-ka Akcyjna, Warszawa. Lupa składana ze statywem. 16.2 1931.

Nr. 148. Firma Fabryka Aparatów Optycznych i Precyzyjnych H. Kolberg i S-ka, S-ka Akcyjna, Warszawa. Akwarjum ręczne z lupą. 16.2 1931.

Nr. 159. Paweł Różyński, Starogard. Płaszcz fryzjerski do użytku przy strzyżeniu włosów. 27.2 1931.

c) na wzory zdobnicze:

Nr. 26. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 27. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 28. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 29. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 30. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 31. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 32. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 33. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 34. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Szkło dachowe. 12.3 1931.

Nr. 35. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 36. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 37. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Szkło dachowe. 12.3 1931.

Nr. 38. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 39. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 40. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 41. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 42. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 43. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 44. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 45. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 46. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

Nr. 47. Firma Sté Ame des Verreries de Fauquez, Fauquez (Belgja). Taflowe szkło budowlane. 12.3 1931.

WYKREŚLENIE Z REJESTRU.

(Po numerze podana jest data wygaśnięcia prawa wyłącznego korzystania z wzoru)

Na podstawie art. 87 ustawy z dnia 5.2 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 31, poz. 306) wykreślony został wzór użytkowy 701 — dn. 1.9 1927.

ZNAKI TOWAROWE.

REJESTRACJA.

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw." umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw." wskazuje, iż, na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej oraz Porozumienia Berneńskiego, przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju, należącym do Związku).

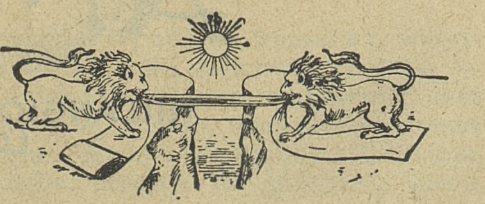
Nr. Rej. 16231. 1.III 1928. **Pierw.** 4.VI 1927. **Fa. The Leather Cloth Company, Limited.** Londyn (Wielka Brytanja). Wytwórnia i handel materjałami skórzanemi, oleistemi i ceratami. **Towary:** materjał skórzany, imitacja materjału skórzanego, amerykański materjał skórzany, lakierowany (emaljowany) materjał skórzany, lakierowane na sposób japoński i oleiste towary, lakierowane na sposób japoński moleskiny, ceraty i inne produkty podobnego rodzaju.

Nr. Rej. 16232. 1.III 1928. **Pierw.** 10.V 1927 (Konw. Zw. St. Zjedn. Am.). **Fa. General Motors Corporation.** Detroit, stan Michigan (St. Zjedn. Am.). Fabryka automobili. **Towary:** automobile.

Nr. Rej. 16233. 1.III 1928. **Pierw.** 11.VI 1927. **Fa. Nathan Seir Schulma.** Leeds (Wielka Brytanja). Fabryka wyrobów wełnianych i tkanin. **Towary:** tkaniny i wełny.

Nr. Rej. 16234. 1.III 1928. **Pierw.** 17.XI 1925. **Fa. Anaconda Copper Mining Company.** New York, stan New York (St. Zjedn. Am.). Huta i walcownia miedzi. **Towary:** rury mosiężne, rury mosiężne glijowane, rury mosiężne bez szwu, rury z niklowego srebra, rury z niklowego srebra bez szwu, rury kondensacyjne, wykończone segmenty do komutatorów, drut izolowany, rury miedziane, rury miedziane bez szwu, rury miedziane glijowane, miedziane pręty i wstęgi do elektryczności, izolowany drut miedziany, drut do złocenia, drut szpilkowy, drut śrubowy, mosiądz w prętach, bronz w prętach, mosiądz do toczenia, walcowana na gorąco i na zimno miedź w arkuszach i zwojach, na gorąco i zimno walcowane pierścienie miedziane, pręty, miedziane wstęgi, niewykończone komutatorowe miedziane pręty i wstęgi, miedziane pierścienie, blacha miedziana polerowana, mosiężny i miedziany ciągniony fasonowy metal, niklowe srebro i inne metale (prócz żelaza) w arkuszach, zwojach, lane, ciągnione, walcowane, prasowane i obrabiane maszynowo, ich aljaże i stopy, odlewy, blacha, wstęgi i drut w zwojach oraz pręty wyrabiane z takichże metali i aljaży, w szczególności następujące: mosiądz we wszelkich gatunkach, handlowy bronz i pozłota w zwojach i arkuszach, fosforbronz w zwojach, drucie, prętach i arkuszach, bronz manganowy w arkuszach, drucie i prętach, piłowany mosiądz, glijowany mosiądz, mosiądz do ciągnięcia, mosiądz do tkania, polerowany mosiądz, blacha bronzowa, drut mosiężny, drut bronzowy w pierścieniach i prętach, polerowana blacha z niklowego srebra i walcowana miedź.

ANACONDA

Nr. Rej. 16235. 1.III 1928. **Pierw.** 19.II 1927. **Fa. The Anglo-Asiatic Company Limited, London, Filiale Danzig.** Gdańsk (W. M. Gdańsk). Fabryka czekolady. **Towary:** czekolada.

Nr. Rej. 16236. 1.III 1928. Pierw. 19.II 1927. Fa. The Anglo-Asiatic Company Limited, London, Filiale Danzig. Gdańsk (W. M. Gdańsk). Handel herbatą. **Towary:** herbata.

Nr. Rej. 16237. 1.III 1928. Pierw. 24.III 1927. Fa. Browar Krakowski Jana Götza. Kraków. Browar. **Towary:** ekstrakt słodowy odżywczo-leczniczy.

Radjomaltyna

Nr. Rej. 16238. 2.III 1928. Pierw. 5.IV 1927. Fa. H. Trommsdorff. Akwizgran (Niemcy). Wyrób i zbyt produktów chemiczno-farmaceutycznych. **Towary:** sole sozojodolu (kwasu dwujodoparafenolsulfonowego) i preparaty sporządzane przy ich zastosowaniu.

Nr. Rej. 16239. 2.III 1928. Pierw. 21.VI 1927. Fréjus Vinatié. Paryż (Francja). Handel owocami. **Towary:** daktyle.

Nr. Rej. 16240. 2.III 1928. Pierw. 14.VII 1927. Fa. Degner und Ilgner Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Gdańsk (W. M. Gdańsk). Fabryka tłuszczów jadalnych, margaryny i olejów. **Towary:** wyroby mięsne i rybne, wyciągi (ekstrakty) mięsne, konserwy, warzywa, owoce, soki owocowe, żelatyna, jaja, mleko, masło, ser, margaryna, oleje i tłuszcze, kakao, czekolada, wyroby z cukru, pieczywo i wyroby cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, kawa,

namiastki (surogaty) kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i artykuły spożywcze, wyroby z ciasta, korzenie, sosy, ocet, musztarda, sól kuchenna, dietetyczne środki odżywcze, słód, środki spożywcze, lody.

Dida-Gold

Nr. Rej. 16241 — 16242. 2.III 1928. **Pierw.** 15.VII 1927. **Fa. Towarzystwo Handlowo - Przemysłowe „Albumina" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.** Warszawa. Wytwórnia paszy. **Towary:** pasza.

Nr. 16241.

Cukro

Nr. 16242.

Cukron

Nr. Rej. 16243. 2.III 1928. **Pierw.** 27.VII 1927. **Fa. Max Kermes.** Hainichen (Niemcy). Fabryka wyrobów chemicznych. **Towary:** produkty chemiczne do celów leczniczych, farmaceutyczne wyroby drogeryjne i preparaty, plastry, środki opatrunkowe, szczególnie plastry cynkowe, narzędzia i przybory lekarskie, bandaże, masa sztuczna do wyrobu protez.

Varicosan

Nr. Rej. 16244. 2.III 1928. **Pierw.** 8.VIII 1927. **Fa. Degner & Ilgner G. m. b. H.** Gdańsk (W. M. Gdańsk). Fabryka tłuszczów jadalnych i margaryny. **Towary:** wyroby mięsne i rybne, wyciągi mięsne, konserwy, włoszczyzna, jarzyny, soki owocowe, galarety, jaja, mleko, masło, ser, margaryna, olej jadalny, tłuszcze, kawa, namiastki kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i artykuły spożywcze, wyroby z ciasta, korzenie, sosy, ocet, musztarda, sól do gotowania, kakao, czekolada, wyroby z cukru, wyroby piekarniane i cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, słód, dietetyczne środki pokarmowe, pasze, lód.

Nr. Rej. 16245. 2.III 1928. **Pierw.** 2.IV 1927. **Fa. Brunon Kaszubowski.** Starogard, wojew. pomorskie. Fabryka cukierków. **Towary:** czekolada, cukierki i wyroby cukrowe.

Nr. Rej. 16246. 2.III 1928. **Pierw.** 3.III 1923. **Fa. Fabryka mydeł toaletowych, perfum i kosmetyków „Fornarina" Sp. Akc.** Warszawa. Fabryka mydeł toaletowych, perfum i kosmetyków. **Towary:** mydła toaletowe.

Nr. Rej. 16247. 3.III 1928. **Pierw.** 8.VIII 1927. **Fa. Degner & Ilgner G. m. b. H.** Gdańsk (W. M. Gdańsk). Fabryka tłuszczów jadalnych i margaryny. **Towary:** wyroby mięsne i rybne, wyciągi mięsne, konserwy, włoszczyzna, jarzyny, soki owocowe, galarety, jaja, mleko, masło, ser, margaryna, olej jadalny, tłuszcze, kawa, namiastki kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i artykuły spożywcze, wyroby z ciasta, korzenie, sosy, ocet, musztarda, sól do gotowania, kakao, czekolada, wyroby z cukru, wyroby piekarniane i cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, słód, dietetyczne środki pokarmowe, pasze, lód.

Nr. Rej. 16248. 3.III 1928. **Pierw.** 3.IX 1927. **Fa. George Salter & Co., Limited.** West Bromwich (Wielka Brytanja). Wytwórnia towarów w wykazie wymienionych. **Towary:** wagi sprężynowe i sprężynowe maszyny do ważenia, rożny do pieczenia, obracające się podstawy wystawowe do okien sklepowych i podobne maszyny, wykonane z żelaza, stali, bronzu, wprawiane w ruch zapomocą sprężyn, stalowe sprężyny do maszyn.

SALTER

Na. Rej. 16249 — 16252. 3.III 1928. **Pierw.** 15.IX 1927. **Fa. The Asiatic Petroleum Company, Limited.** St. Helens Court, Londyn (Wielka Brytanja). Fabryka przetworów tłuszczowych. **Towary:** świece, świetliki nocne, wosk oświetleniowy, oleje i tłuszcze oświetleniowe, ogrzewnicze i smarne, oleje pędne i spirytus pędny.

Nr. 16249.

DOUBLE SHELL

Nr. 16250.

GOLDEN SHELL

Nr. 16251.

TRIPLE SHELL

Nr. 16252.

SINGLE SHELL

Nr. Rej. 16253. 5.III 1928. **Pierw.** 17.IX 1927. **Fa. Wolseley Motors (1927) Limited.** Birmingham (Wielka Brytanja). Fabryka maszyn. **Towary:** automobile, części i akcesorja automobilowe do wytwarzania ruchu postępowego.

Wolseley

Nr. Rej. 16254. 5.III 1928. **Pierw.** 27.IX 1927. **Fa. Dresdner Strickmaschinenfabrik Irmscher & Witte Aktiengesellschaft.** Drezno (Niemcy). Fabryka maszyn do dziania. **Towary:** maszyny do dziania lnu i ich części.

Victoria

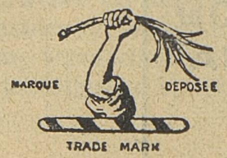
Nr. Rej. 16255. 5.III 1928. **Pierw.** 14.X 1927. **Dr. Francisco Jauregui i Dr. Luis Lancelotti.** Buenos Aires (Argentyna). Wyrób i zbyt przetworów medyczno - farmaceutycznych. **Towary:** przetwory farmaceutyczne i medyczne, w szczególności serum dla leczenia kiły.

Nr. Rej. 16256. 5.III 1928. **Pierw.** 31.VII 1926. **Bolesław Niemierko.** Częstochowa, wojew. kieleckie. Fabryka sztucznych wód mineralnych. **Towary:** sztuczne wody mineralne z wyłączeniem selcerskiej i giesshüblerskiej.

Nr. Rej. 16257. 5.III 1928. **Pierw.** 9.VII 1927. **Fa. T. D. Shepherd et Cie.** Cognac (Francja). Sprzedaż wódek. **Towary:** wódka.

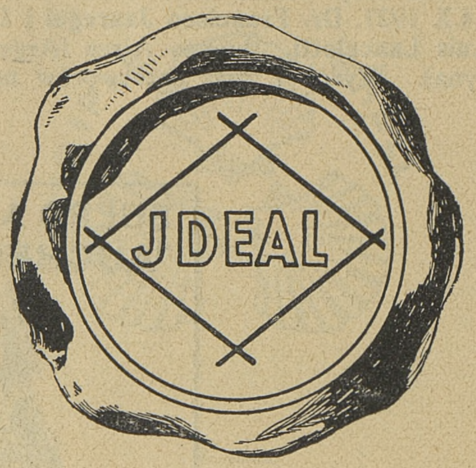

Nr. Rej. 16258 — 16260. 5.III 1928. **Pierw.** 30.VIII 1927. **Fa. „Olkusz" Fabryka Naczyń Emaljowanych, Spółka Akcyjna.** Olkusz, wojew. kieleckie. Fabryka naczyń emaljowanych i wyrobów metalowych. **Towary:** kuchenne przedmioty użytkowe jak: zawijane, wyciskane, obrobione i nieobrobione, szlifowane, cynowane, cynkowane i emaljowane sprzęty kuchenne, naczynia żelazne różnego rodzaju, wyroby z blachy, stali, glinu i innych metali; maszynki do rozdrabniania mięsa, w szczególności maszynki do mielenia mięsa oraz maszynki do lodu dla użytku domowego.

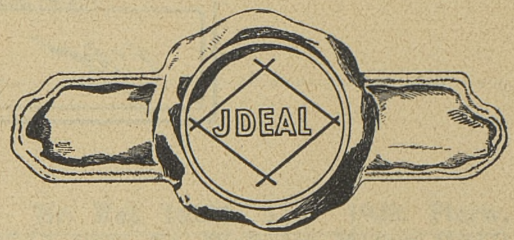
Nr. 16258.

Nr. 16259.

Nr. 16260.

Nr. Rej. 16261 — 16262. 6.III 1928. **Pierw.** 16.IX 1927. **Fa. Ethyl Gasoline Corporation.** Moraine, stan Ohio (St. Zjedn. Am.). Fabrykacja artykułów chemicznych. **Towary:** oleje pędne dla motorów.

Nr. 16261.

Towary: preparaty zapobiegające stukaniu motorów.

Nr. 16262.

ETHYL
BRAND OF
ANTI-KNOCK
COMPOUND
ETHYL GASOLINE
CORPORATION
NEW YORK, U.S.A.

Nr. Rej. 16263 — 16265. 6.III 1928. Pierw. 26.IX 1927. Fa. Kathreiners Malzkaffee-Fabriken G. m. b. H. Berlin (Niemcy). Fabryka kawy słodowej, fabrykacja i handel kawą, wyrobami zastępującemi kawę, dodatkami do kawy, jak również i innemi środkami spożywczemi. **Towary:** kawa, wyroby, zastępujące kawę i dodatki do kawy, szczególnie kawa słodowa, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i przekąski, wyroby z ciasta, korzenie, sosy, ocet, musztarda, sól do gotowania, kakao, czekolada, wyroby cukrowe, wyroby piekarskie i cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, dietetyczne środki spożywcze i preparaty, słód, pasza, lód, lody.

Nr. 16263.

Prälat

Towary: kawa, wyroby, zastępujące kawę i dodatki do kawy, szczególnie kawa słodowa, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i przekąski, wyroby z ciasta, korzenie, sosy, ocet, musztarda, sól, kakao, czekolada, wyroby cukrowe, pralinki z likierem, wyroby piekarskie i cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, dietetyczne środki spożywcze i preparaty, słód, ekstrakt słodowy, pasza, lód, lody.

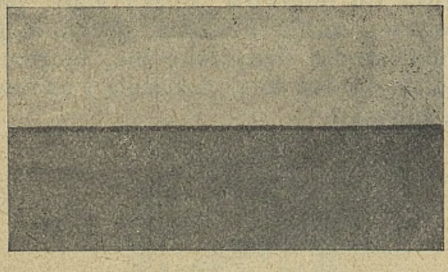
Nr. 16264.

Kathreiners
Malzkaffee

Paski wykonane są w kolorach szafirowym i żółtym.

Towary: kawa, wyroby, zastępujące kawę i dodatki do kawy, szczególnie kawa słodowa, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i przekąski, wyroby z ciasta, korzenie, sosy, ocet, musztarda, sól, kakao, czekolada, wyroby cukrowe, pralinki z likierem, wyroby piekarskie i cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, dietetyczne środki spożywcze i preparaty, słód, ekstrakt słodowy, pasza, lód, lody.

Nr. 16265.

Paski wykonane są w kolorach szafirowym i żółtym.

Nr. Rej. 16266 — 16267. 6.III 1928. **Pierw.** 27.X 1927. **Mr. Jakób Fränkel.** Królewska Huta, wojew. śląskie. Apteka i laboratorjum chemiczno-farmaceutyczne. **Towary:** środki lecznicze (przeciw dolegliwościom żołądkowym).

Nr. 16266.

Stomaril

Towary: środki lecznicze (do wcierania, ziółka, krople).

Nr. 16267.

Kalorja

Nr. Rej. 16268 — 16269. 6.III 1928. **Pierw.** 12.XI 1927. **Fa. Standard-Nobel w Polsce Spółka Akcyjna.** Warszawa. Przedsiębiorstwo mające na celu wydobywanie surowców mineralnych, ropy naftowej oraz wytwarzanie produktów naftowych. **Towary:** wszelkie produkty z ropy naftowej, a w szczególności na paliwa do motorów, smary stałe, oleje smarowe, nafta, benzyna, gazolina, parafina, środki dezynfekcyjne, lecznicze, asfalty, środki do czyszczenia i nadawania połysku.

Nr. 16268.

Pretorjanin

Nr. 16269.

Olbrzym

Nr. Rej. 16270. 7.III 1928. **Pierw.** 15.III 1927. **Fa. Zakłady Przemysłowe Winkelhausen Towarzystwo Akcyjne.** Starogard, wojew. pomorskie. Wytwórnia napojów alkoholowych. **Towary:** likier.

Nr. Rej. 16271. 7.III 1928. **Pierw.** 4.IV 1927. **Arthur Pillmann.** Berlin (Niemcy). Hurtowy handel artykułami technicznemi dla przemysłu i rolnictwa. **Towary:** materjały uszczelniające i izolacyjne, wyroby azbestowe, wyroby z gumy i z materjałów zastępujących gumę dla celów technicznych, papa.

Nr. Rej. 16272. 7.III 1928. **Pierw.** 20.V 1927. **Fa. Erich A. Kollontay.** Katowice-Brynów, wojew. śląskie. Fabryka chemiczna. **Towary:** mydła toaletowe wszelkiego rodzaju, mydła do prania, proszek mydlany, płatki mydlane, środki do bielenia, proszek do szorowania, świece, środki do czyszczenia obuwia i metali, wszelkie preparaty kosmetyczne, perfumerje, woda do mycia głowy, woda kolońska, środki do czyszczenia zębów, środki do pielęgnowania ciała.

Lilion

Nr. Rej. 16273. 7.III 1928. **Pierw.** 31.V 1927. **Fa. Fabryka Ultramaryny Setzer i Werner Sp. Akc.** Warszawa. Fabryka ultramaryny. **Towary:** ultramaryna.

Nr. Rej. 16274. 7.III 1928. **Pierw.** 4.VI 1927. **Kelman Potasz.** Warszawa. Wytwórnia wyrobów chemicznych. **Towary:** wosk dla szewców.

Nr. Rej. 16275. 7.III 1928. **Pierw.** 23.VII 1927. **Inż. J. Thisch.** Warszawa. Wytwórnia elektrycznych słaboprądnych aparatów. **Towary:** transformatory dzwonków elektrycznych, tudzież dzwonków mechanicznych.

Nr. Rej. 16276. 7.III 1928. **Pierw.** 8.VIII 1927. **Fa. Degner & Ilgner G. m. b. H.** Gdańsk (W. M. Gdańsk). Fabryka tłuszczów jadalnych i margaryny. **Towary:** wyroby mięsne i rybne, wyciągi mięsne, konserwy, włoszczyzna, jarzyny, soki owocowe, galarety, jaja, mleko, masło, ser, margaryna, olej jadalny, tłuszcze, kawa, namiastki kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka i artykuły spożywcze, wyroby z ciasta, korzenie, sosy, ocet, musztarda, sól do gotowania, kakao, czekolada, wyroby z cukru, wyroby piekarniane i cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, słód, dietetyczne środki pokarmowe, pasze, lód.

Nr. Rej. 16277. 8.III 1928. **Pierw.** 16.VIII 1927. **Fa. George Fitzhardinge Rose.** Londyn (Wielka Brytanja). Fabryka smarów. **Towary:** smary.

MIXTROL

Nr. Rej. 16278. 8.III 1928. **Pierw.** 18.VIII 1927. **Fa. Spinnfaser-Aktiengesellschaft.** Elsterberg (Niemcy). Przędzalnia sztucznego jedwabiu. **Towary:** przędza ze sztucznego jedwabiu.

Nr. Rej. 16279. 8.III 1928. **Pierw.** 23.VIII 1927. **Fa. Jenaer Glaswerk Schott & Gen.** Jena (Niemcy). Fabryka szkła i elektrycznych aparatów i przyrządów. **Towary:** szkła optyczne, rurki

szklane, sztabki szklane, płyty szklane, towary szklane, szkło dęte, elektryczne lampy, elektrotechniczne aparaty, instrumenty i przyrządy.

Nr. Rej. 16280. 8.III 1928. Pierw. 30.VIII 1927. Fa. Dr. M. Volf Aisenberg. Paryż (Francja). Fabryka produktów farmaceutycznych. Towary: produkty perfumeryjne, mydła, grzebienie, gąbki i inne akcesorja toaletowe.

L'esprit Paris

Nr. Rej. 16281. 8.III 1928. Pierw. 3.IX 1927. Fa. George Salter & Co., Limited. West Bromwich (Wielka Brytanja). Wytwórnia towarów w wykazie wymienionych. Towary: wagi sprężynowe i sprężynowe maszyny do ważenia, rożny do pieczenia, obracające się podstawy wystawowe do okien sklepowych i podobne maszyny, wykonane z żelaza, stali, bronzu (za wyjątkiem instrumentów do mierzenia czasu) wprawiane w ruch zapomocą sprężyn, stalowe sprężyny do maszyn.

SALTER S

Nr. Rej. 16282. 8.III 1928. Pierw. 8.IX 1927. Fa. Zakłady Przemysłowe Winkelhausen Tow. Akc. Starogard, wojew. pomorskie. Fabryka wódek i likierów. Towary: wódki.

Nr. Rej. 16283. 8.III 1928. **Pierw.** 27.IX 1927. **Icek Swirski.** Wilno. Fabryka przetworów techniczno-chemicznych. **Towary:** proszek mydlany.

Nr. Rej. 16284. 8.III 1928. **Pierw.** 27.IX 1927. **Icek Swirski.** Wilno. Fabryka przetworów techno-chemicznych. **Towary:** proszek mydlany.

Nr. Rej. 16285. 9.III 1928. **Pierw.** 24.VII 1925. **Fa. Polski Piec Tow. Akc.** Poznań. Fabryka pieców piekarskich i przyrządów piekarsko - cukierniczych. **Towary:** piece piekarskie, maszyny dla przedsiębiorstw piekarskich i cukierniczych.

Nr. Rej. 16286. 9.III 1928. **Pierw.** 2.VII 1924. **Fa. Krotoszyńska Fabryka Kawy Słodowej „Extra“ Staniszewski & Ska Tow. Akc.** Krotoszyn, wojew. poznańskie. Fabryka kawy słodowej i produktów spożywczych. **Towary:** kawa zwykła i słodowa, domieszki do kawy, artykuły spożywcze, herbata, kakao, cukier.

Nr. Rej. 16287. 9.III 1928. **Pierw.** 31.V 1927. **Fa. Seweryn Landau.** Częstochowa, wojew. kieleckie. Fabryka wyrobów celuloidowych. **Towary:** lalki, zabawki, grzebienie i klamerki.

Nr. Rej. 16288. 9.III 1928. **Pierw.** 27.V 1924. **Fa. Gustav Springer Nachf. Ges. m. b. H.** Gdańsk (W. M. Gdańsk). Fabryka likierów i produktów chemicznych. **Towary:** wina i spirytualje, perfumerje, środki kosmetyczne, oleje eteryczne, mydła, środki do prania i bielenia, krochmal i preparaty z krochmalu, dodatki barwiące do bielizny, środki do wywabiania plam, środki zabezpieczające od rdzy, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem stosowanych do skór), środki do szlifowania.

Nr. Rej. 16289. 9.III 1928. **Pierw.** 27.V 1924. **Fa. Gustav Springer Nachf. Ges. m. b. H.** Gdańsk (W. M. Gdańsk).

Gorzelnia i fabryka napojów wyskokowych. **Towary:** wina i napoje wyskokowe.

Nr. Rej. 16290. 10.III 1928. **Pierw.** 11.XI 1924. **Fa. Małopolska Cynkownia „Herold" Spółka z ogr. odp.** Kraków. Cynkownia. **Towary:** wyroby cynkowe, w szczególności blachy.

K C
„HEROLD"
PRIMA
QUALITÄT

Nr. Rej. 16291. 10.III 1928. **Pierw.** 13.IV 1926. **Fa. Brüder Löffler, Textil-Aktiengesellschaft.** Wiedeń (Austrja). Fabrykacja i handel przędzą i towarami tekstylnemi. **Towary:** przędza i nici każdego rodzaju.

BESTES STRICKGARN 100 GRAMM
AUS REINSTER SCHAFWOLLE HERGESTELLT
SCHUTZMARKE
DOM-WOLLE

Nr. Rej. 16292. 10.III 1928. **Pierw.** 1.III 1927. **Fa. Wołomińska Fabryka Wyrobów Metalowych i Odlewnia Żelaza Diment, Gordon i S-ka.** Wołomin, wojew. warszawskie. Fabryka wyrobów metalowych i odlewnia żelaza. **Towary:** łóżka metalowe, materace metalowe, wózki dziecięce i wózki zabawkowe.

WOŁOMIN

Nr. Rej. 16293. 10.III 1928. **Pierw.** 21.III 1927. **Fa. Rudolf Weinreb, główny skład wód mineralnych we Lwowie.** Lwów. Skład wód mineralnych i towarów aptecznych. **Towary:** lecznicze cukierki słodowe z maltogenem.

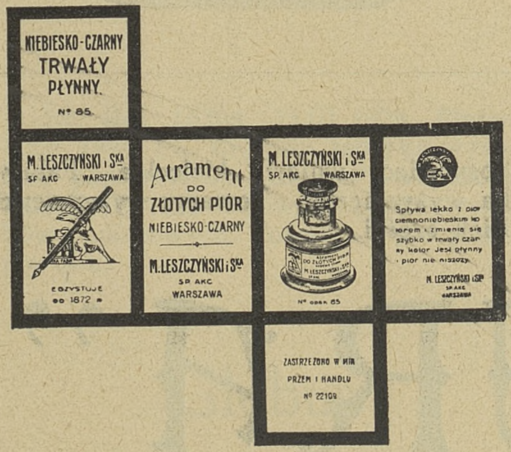
„Unikat" Lecznicze
Cukierki Słodowe
z Maltogenem

Nr. Rej. 16294. 12.III 1928. **Pierw.** 6.V 1927. **Fa. Brunon Kaszubowski.** Starogard, wojew. pomorskie. Fabryka cukierków. **Towary:** czekolada, cukierki i wyroby cukiernicze.

CHOCOLAT B S 18 96 K FONDANT

BRUNON:KASZUBOWSKI:STAROGARD

Nr. Rej. 16295. 12.III 1928. **Pierw.** 23.V 1927. **Fa. Fabryka Chemiczna M. Leszczyński i Ska Spółka Akcyjna.** Warszawa. Fabryka chemiczna. **Towary:** atrament do złotych piór.

Ochrona znaku zastrzeżona w kolorach: tło żółte, paski granatowe, pieczęć — czerwona.

Nr. Rej. 16296. 12.III 1928. **Pierw.** 12.VII 1927. **Inż. J. Thisch.** Warszawa. Wytwórnia elektrycznych słaboprądnych aparatów. **Towary:** transformatory elektryczne do dzwonków.

Hyperion

Nr. Rej. 16297 — 16298. 12.III 1928. **Pierw.** 15.X 1927. **Fa. Zyg. Mamlok.** Sosnowiec, wojew. kieleckie. Fabryka środków do tępienia owadów i gryzoni. **Towary:** muchołapki.

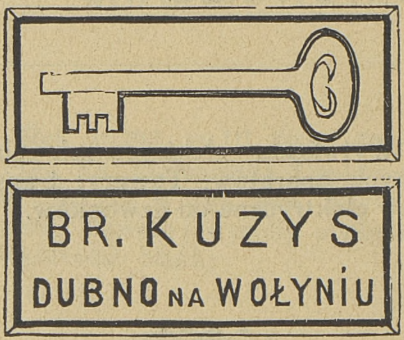
Nr. 16297.

Zap

Nr. 16298.

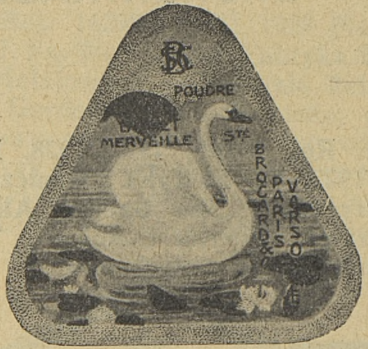
Czap

Nr. Rej. 16299. 12.III 1928. Pierw. 5.III 1921. Fa. Bracia Kuzis, właściciele Fiszel i Owszyj Kuzis. Dubno, wojew. wołyńskie. Fabryka mydła. Towary: mydło do prania.

Nr. Rej. 16300. 12.III 1928. Pierw. 30.I 1923. Fa. Brocard & Compagnie w Paryżu, Oddział w Warszawie. Warszawa. Fabryka wyrobów perfumeryjnych. Towary: puder.

Nr. Rej. 16301. 13.III 1928. Pierw. 19.VII 1926. Fa. „Laura" American Wringer Manufacture Borys Rosman. Sosnowiec, wojew. kieleckie. Fabryka wyżymaczek. Towary: wyżymaczki i ich części.

„LAURA"

Nr. Rej. 16302. 13.III 1928. Pierw. 2.V 1927. Fa. Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Biferg" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Sosnowiec, wojew. kieleckie. Sprzedaż artykułów technicznych i warsztat mechaniczno-lutowniczy. Towary: środek do lutowania żeliwa z żeliwem, żeliwa z żelazem kutem, stalą, miedzią, bronzem, niklem, bronzem fosforycznym i mosiądzem.

Hilefit

Nr. Rej. 16303. 13.III 1928. **Pierw.** 12.XII 1925. **Fa. Polska Wytwórnia Instrumentów Muzycznych Adam Klimkiewicz Sp. Akc.** Warszawa. Wytwórnia instrumentów muzycznych. **Towary:** aparaty patefonowe oraz płyty patefonowe do reprodukcji muzycznych na odpowiednich aparatach patefonowych.

Marka Fabryczna
A K
S. A.
Marque déposée

Nr. Rej. 16304. 13.III 1928. **Pierw.** 1.XII 1925. **Fa. Krajowa fabryka wyrobów papierowych „Globus", właściciel Rudolf Heftler.** Lwów. Fabryka wyrobów papierowych. **Towary:** wyroby papierowe.

Globus

Nr. Rej. 16305 — 16306. 13.III 1928. **Pierw.** 18.V 1927. **Fa. Richard Hudnut.** New York, stan New York (St. Zjedn. Am.). Fabryka wyrobów perfumeryjnych i kosmetycznych. **Towary:** puder do twarzy, puder do twarzy w stanie stałym i jako krem, kremy do twarzy i tkanki podskórnej, kryształki do kąpieli, brylantyna, kremy oczyszczające, puder talkowy i puder do rozpylania.

Nr. 16305.

Towary: perfumy, wody toaletowe, kremy wsiąkające, puder do twarzy, puder w stanie stałym, róż w postaci stałej, proszek talkowy, brylantyna, saszety, kremy do twarzy i tkanki podskórnej, kremy oczyszczające, kryształki do kąpieli, pomadki do ust.

Nr. 16306.

THREE
FLOWERS

Nr. Rej. 16307. 13.III 1928. **Pierw.** 18.V 1927. **Fa. Pond's Extract Company.** Londyn (Wielka Brytanja). Wytwórnia i handel towarami wymienionemi w wykazie. **Towary:** substancje chemiczne, przygotowane do celów medycznych i farmaceutycznych, substancje chemiczne do celów rolniczych, ogrodniczych, weterynaryjnych i sanitarnych i perfumeryjnych (włączając artykuły toaletowe, preparaty do zębów i włosów i perfumowane mydło).

PREPARED EXCLUSIVELY BY THE

POND'S EXTRACT COMPANY.

NEW YORK AND LONDON.

Nr. Rej. 16308 — 16310. 13.III 1928. **Pierw.** 21.VI 1927. **Fa. Degner & Ilgner G. m. b. H.** Gdańsk (W. M. Gdańsk). Fabryka tłuszczów jadalnych i margaryny. **Towary:** tłuszcze i oleje jadalne, margaryna, masło.

Nr. 16308.

Dida-Nuss

Nr. 16309.

Dida-Milch

Nr. 16310.

Blätterkrone

Nr. Rej. 16311 — 16312. 14.III 1928. **Pierw.** 12.III 1926. **Fa. General Motors Corporation.** Detroit, stan Michigan (St.

Zjedn. Am.). Fabryka automobili. **Towary:** automobile.

Nr 16311.

CADILLAC

Towary: pojazdy motorowe.

Nr. 16312.

BUICK

Nr. Rej. 16313. 14.III 1928. **Pierw.** 23.V 1927. **Fa. Spółka Akcyjna Dom Handlowo-Przemysłowy Franciszek Fuchs i Synowie.** Warszawa. Handel towarami kolonjalnemi, czekoladą i rozlewnia oliwy francuskiej. **Towary:** oliwa.

Zastrzeżono zmianę kolorów druku na tym znaku.

Nr. Rej. 16314. 14.III 1928. **Pierw.** 1.VII 1927. **Fa. Fabryka wyrobów nożowniczych i tarcz szmerglowych M. Ciurzyński.** Częstochowa, wojew. kieleckie. Fabryka wyrobów nożowniczych i tarcz szmerglowych. **Towary:** noże, scyzoryki i kłódki.

Herkules

Nr. Rej. 16315. 14.III 1928. **Pierw.** 13.VII 1927. **Fa. August Riedel's Brauerei.** Chojnice, wojew. pomorskie. Browar. **Towary:** wszelkiego rodzaju piwa i limonjada.

Nr. Rej. 16316. 14.III 1928. **Pierw.** 12.VIII 1927. **Fa. C. S. Norcross & Sons.** Bushnell, stan Illinois (St. Zjedn. Am.). Fabryka i handel maszyn. **Towary:** narzędzia ogrodnicze, mianowicie kultywatory i opielacze.

Nr. Rej. 16317. 14.III 1928. **Pierw.** 20.VIII 1927. **Fa. Rich. Klinger Gesellschaft m. b. H.** Gumpoldskirchen (Austrja). Fabryka maszyn i wyrobów metalowych, towarów gumowych i azbestowych, wyrób i sprzedaż artykułów technicznych wszelkiego rodzaju. **Towary:** kurki wszelkiego rodzaju, zawory, wodowskazy i szkła wodowskazowe.

KLINGER

Nr. Rej. 16318. 14.III 1928. **Pierw.** 30.VIII 1927. **Fa. Morland & Impey, Limited.** Birmingham (Wielka Brytanja). Fabryka artykułów piśmiennych i introligatorskich. **Towary:** książki z luźnemi kartkami, okładki (teczki) i oprawki, arkusze papieru i skorowidze do tych oprawek, wogóle piśmienne i introligatorskie artykuły.

KALAMAZOO

Nr. Rej. 16319. 15.III 1928. **Pierw.** 1.IX 1927. **Fa. Abram Lourie.** Łódź. Wytwórnia pończoch. **Towary:** pończochy.

Zastrzega się ochronę znaku we wszelkich kolorach.

Nr. Rej. 16320. 15.III 1928. **Pierw.** 15.IX 1927. **Fa. Wonder-Mist Polish Company.** Melrose, stan Massachusetts (St. Zjedn. Am.). Fabryka i sprzedaż środków do czyszczenia i politurowania mebli oraz wyrobów z drzewa. **Towary:** płynny środek do czyszczenia i poli-

turowania mebli, wyrobów z drzewa i innych powierzchni malowanych, lakierowanych, bejcowanych i podobnie wykańczanych.

WONDER-MIST

Nr. Rej. 16321. 15.III 1928. **Pierw.** 29.IX 1927. **Fa. A. J. Tower Company (organized in 1926).** Boston, stan Massachusetts (St. Zjedn. Am.). Fabryka impregnowanej odzieży. **Towary:** impregnowana odzież.

Nr. Rej. 16322. 15.III 1928. **Pierw.** 5.X 1927. **Fa. I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft.** Frankfurt n. M. (Niemcy). Fabryka chemiczna. **Towary:** aparaty, narzędzia i sprzęty lekarskie, środki lecznicze, produkty chemiczne do celów leczniczych i higjenicznych.

Parette

Nr. Rej. 16323. 15.III 1928. **Pierw.** 5.X 1927. **Fa. Carl Zeiss.** Jena (Niemcy). Zakłady optyczne. **Towary:** przyrządy optyczne i ich części.

Uropunktal

Nr. Rej. 16324 — 16325. 15.III 1928. **Pierw.** 8.X 1927. **Fa. Cream of Wheat Company.** Minneapolis, stan Minnesota (St. Zjedn. Am.). Fabryka produktów spożywczych. **Towary:** artykuł spożywczy sporządzony z pszenicy, służący jako posiłek ranny.

Nr. 16324.

CREAM OF

WHEAT

Nr. 16325.

Nr. Rej. 16326. 15.III 1928. **Pierw.** 10.X 1927. **Fa. Carl Mer & Söhne A. G.** Wiedeń (Austrja). Fabryka nici jedwabnych, bawełnianych i innych do szycia, dziania i haftowania, jako też handel temi towarami. **Towary:** przędza i nici wszelkiego rodzaju, tkaniny wszelkiego rodzaju.

Nr. Rej. 16327. 16.III 1928. **Pierw.** 14.X 1927. **Fa. Lüscher & Bömper A. G.** Fahr, Rhld. (Niemcy). Fabryka środków opatrunkowych. **Towary:** środki lecznicze, produkty chemiczne dla celów leczniczych i higjenicznych, wyroby drogeryjne i preparaty farmaceutyczne, plastry, środki opatrunkowe, środki dezynfekcyjne.

Elastoplast

Nr. Rej. 16328 — 16329. 16.III 1928. **Pierw.** 24. X 1927. **Fa. Zakłady Przemysłowe „Vitrum" Renglewski i Flancreich.** Warszawa. Huta szklana w Wołominie. **Towary:** wszelkie wyroby ze szkła.

Nr. 16328.

Nr. 16329.

Nr. Rej. 16330. 16.III 1928. **Pierw.** 17.XI 1927. **Fa. Apteka pod Koroną Mr. J. Drancz.** Bielsko, wojew. śląskie. Apteka. **Towary:** artykuły farmaceutyczne i kosmetyczne.

Kapsikomentol

Nr. Rej. 16331. 16.III 1928. **Pierw.** 10.XII 1927. **Fa. Iskra i Karmański Fabryka farb i przyborów malarskich.** Kraków. Fabryka farb i przyborów malarskich. **Towary:** farby olejne w tubkach.

Farby artyst. — Extra fine.

Nr.

ISKRA & KARMAŃSKI * KRAKÓW.

Nr. Rej. 16332 — 16333. 16.III 1928. **Pierw.** 15.XII 1927. **Fa. Modrzejowskie Zakłady Górniczo-Hutnicze, Spółka Akcyjna.** Warszawa. Wyrób naczyń metalowych blaszanych emaljowanych, aluminjowych, cynowych i cynkowych. **Towary:** naczynia metalowe blaszane emaljowane, aluminjowe, cynowe i cynkowe.

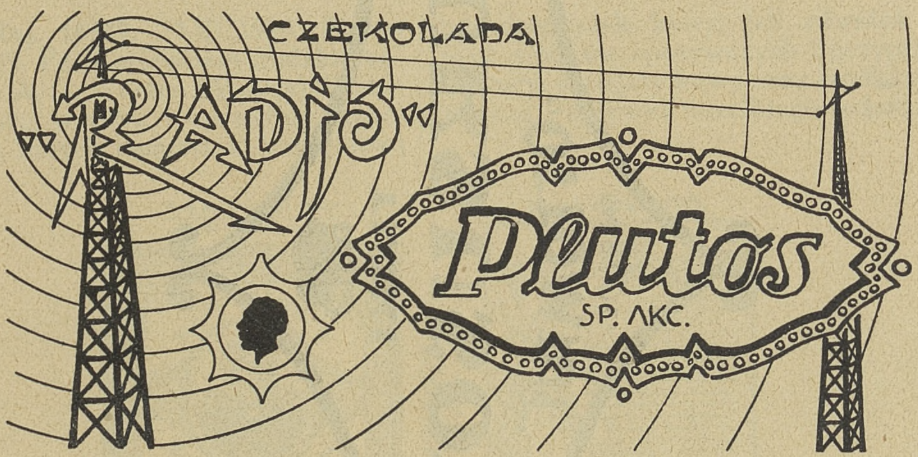
Nr. 16332.

Protos

Nr. 16333.

Orzeł

Nr. Rej. 16334. 17.III 1928. **Pierw.** 29.X 1925. **Fa. „Plutos" Spółka z o. o.** Warszawa. Fabryka cukrów i czekolady. **Towary:** czekolada.

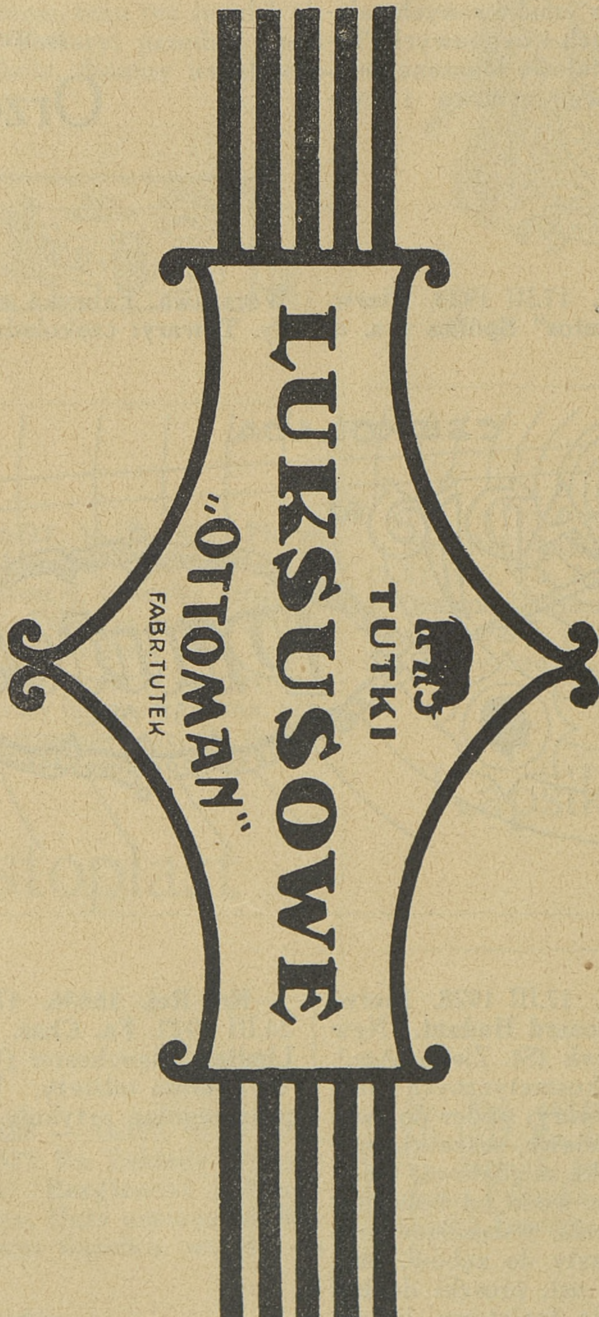
Nr. Rej. 16335. 17.III 1928. **Pierw.** 25.V 1927. **Fa. Riczard Hudnut.** New York, stan New York (St. Zjedn. Am.). Fabryka wyrobów kosmetycznych i farmaceutycznych. **Towary:** puder do twarzy, talk, sole kąpielowe, saszetki, proszki do zębów, mąka migdałowa, wody toaletowe, kolońska woda od bólu głowy, sole do wąchania, wsiąkające kremy, gold-kremy, pasty do zębów, perfumy, pomadka do ust, proszki do kąpieli, maść woskowa toaletowa, kremy do twarzy, kremy do twarzy i tkanin do nacierania, lekarstwa i farmaceutyczne preparaty, mydła toaletowe.

LE DEBUT

Nr. Rej. 16336. 17.III 1928. **Pierw.** 24.III 1927. **Fa. Chas. Macintosh & Co. Limited.** Manchester (Wielka Brytanja). Wytwórnia odzieży. **Towary:** odzież i poszczególne artykuły ubraniowe.

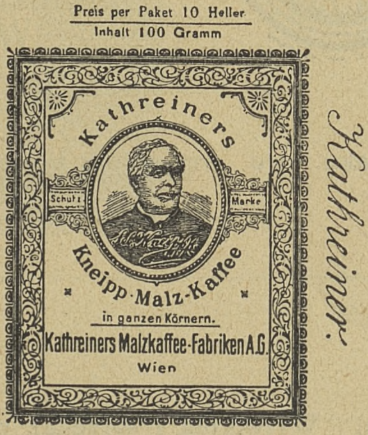

Nr. Rej. 16337. 17.III 1928. **Pierw.** 30.VII 1927. **Fa. Fabryka tutek i pudełek „Ottoman" Ch. Gurwicz.** Wilno. Fabryka tutek i pudełek. **Towary:** tutki papierowe.

Nr. Rej. 16338. 17.III 1928. **Pierw.** 1.IX 1927. **Fa. Hartwig Kantorowicz Następca Towarzystwo Akcyjne.** Poznań. Fabrykacja i sprzedaż napojów alkoholowych i bezalkoholowych. **Towary:** napoje zawierające alkohol.

Nr. Rej. 16339. 17.III 1928. **Pierw.** 29.IX 1927. **Fa. Kathreiners Malzkaffee-Fabriken A. G.** Wiedeń (Austrja). Przedsiębiorstwo wyrobu i sprzedaży kawy słodowej, innych namiastek (surogatów) lub domieszek kawy, jak również innych środków spożywczych i przypraw. **Towary:** surogaty kawy oraz środki spożywcze i zażywki wszelkiego rodzaju.

Nr. Rej. 16340 — 16341. 19.III 1928. **Pierw.** 5.VII 1927. **Fa. Antoni Tuczyn.** Warszawa. Fabryka oraz magazyn czapek i kapeluszy. **Towary:** czapki.

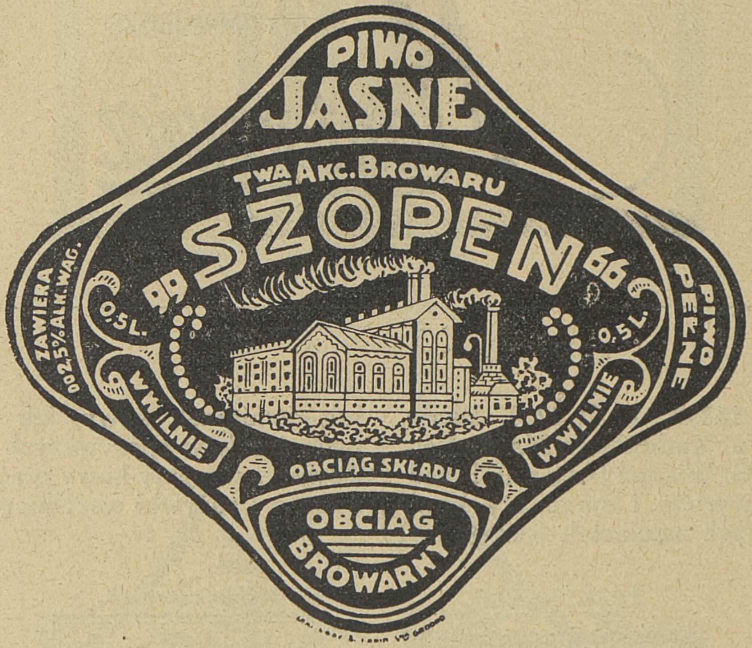
Nr. 16340.

Antoni Tuczyn w Warszawie 2 Podwale 2

Nr. 16341.

ANTONI TUCZYN PODWALE 2 W WARSZAWIE

Nr. Rej. 16342. 19.III 1928. **Pierw.** 9.VII 1927. **Fa. Towarzystwo Akcyjne Browaru „Szopen" w Wilnie.** Wilno. Browar. **Towary:** piwo.

Zastrzeżona ochrona znaku we wszystkich kolorach.

Nr. Rej. 16343. 19.III 1928. **Pierw.** 25.IV 1927. **Józef Szach.** Warszawa. Wytwórnia i sprzedaż perfumerji. **Towary:** wyroby perfumeryjne.

Nr. Rej. 16344. 19.III 1928. **Pierw.** 17.VIII 1927. **Fa. Fabryka Mydeł i Perfum „Warszawskie Laboratorjum Chemiczne" Spółka Akcyjna.** Warszawa. Fabryka mydeł i perfum. **Towary:** woda kwiatowa.

Nr. Rej. 16345. 20.III 1928. **Pierw.** 17.X 1927. **Marek Ettinger. Lwów.** Apteka. **Towary:** środki farmaceutyczne, chemiczno-lecznicze i kosmetyczne.

Rafał

Nr. Rej. 16346. 20.III 1928. **Pierw.** 2.XI 1927. **Fa. „Everitas" Polska fabryka dachówek azbestowych Sp. z ogr. odp.** Kraków. Fabryka dachówek, płyt azbestowych i innych wyrobów cementowo-azbestowych. **Towary:** wyroby cementowo-azbestowe.

Everitas

Nr. Rej. 16347 — 16350. 20.III 1928. Pierw. 17.XII 1927. **Fa. Fabryka Likierów Erven Lucas Bols Sp. z ogr. odp.** Klasno, wojew. krakowskie. Fabryka likierów. **Towary:** wódki słodkie i wytrawne.

Nr. 16347.

Towary: wódki.

Nr. 16348.

Nr. 16349.

Towary: wódki słodkie i wytrawne.

Nr. 16350.

Nr. Rej. 16351. 28.III 1928. **Pierw.** 18.VI 1926. **Fa. Fabryka Ultramaryny Setzer i Werner, Sp. Akc.** Warszawa. Fabryka ultramaryny. **Towary:** ultramaryna.

SPOSÓB UŻYCIA

Małą ilość farbki, która szczególnie nadaje się do bielizny, cedzić przez płótno do naczynia z wodą i farbować każdą sztukę z osobna.

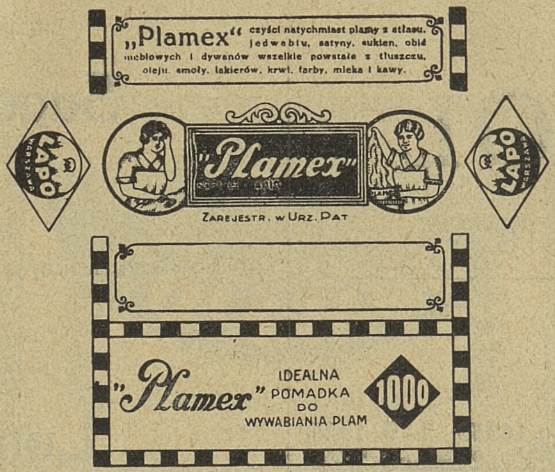
Nr. Rej. 16352 — 16353. 28.III 1928. **Pierw.** 18.V 1927. **Fa. Matjas Opal,** właściciel laboratorjum techno-chemicznego „Lapo". Warszawa-Praga. Laboratorjum techno-chemiczne. **Towary:** klej do skóry i wyrobów celuloidowych.

Nr. 16352.

Towary: pasta-pomadka do wywabiania wszelkich plam.

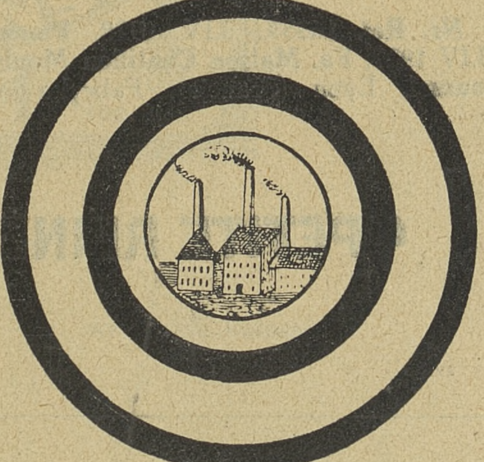
Nr. 16353.

Nr. Rej. 16354. 2.IV 1928. **Pierw.** 15.IX 1926. **Fa. J. Lukaschik.** Tarnowskie Góry, wojew. śląskie. Fabryka mydła. **Towary:** mydło do prania.

Nr. Rej. 16355. 2.IV 1928. **Pierw.** 12.II 1927. **Fa. „Radjolin“ Wanda Pawłusiewicz.** Warszawa. Wytwórnia artykułów chemicznych. **Towary:** proszek do czyszczenia metali i naczyń kuchennych, spirytus zgęszczony, zaprawa do podłóg, pasta do obuwia, świece, lakier, emalja lakierowa, farby olejne.

Nr. Rej. 16356. 2.IV 1928. **Pierw.** 26.III 1927. **Fa. „Daol“ Aktiengesellschaft für Lack-und Farbenfabrikation.**

Oliwa (W. M. Gdańsk). Wyrób i handel lakierami, pokostami, zaprawą, farbami, żywicą, klejami i podobnemi towarami. **Towary:** lakiery, pokosty, zaprawy, farby, żywice, kleje i podobne towary.

DAOL

Nr. Rej. 16357 — 16358. 2.IV 1928. **Pierw.** 12.IV 1927. **Fa. „Zabłocie" Zakłady Chemiczne Spółka Akcyjna.** Żywiec, wojew. krakowskie. Fabryka chemiczna. **Towary:** lakiery do podłóg.

Nr. 16357.

Succinal

Towary: lakiery emaljowe.

Nr. 16358.

Lumen

Nr. Rej. 16359. 3.IV 1928. **Pierw.** 23.IV 1927. **Fa. Maison Chatillon Mouly Roussel.** Lyon (Francja). Fabryka jedwabiu. **Towary:** materjały jedwabne i mieszane z jedwabiem.

«PETITE REINE»

Nr. Rej. 16360. 3.IV 1928. **Pierw.** 2.V 1927. **Fa. Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Biferg" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.** Sosnowiec, wojew. kieleckie. Handel artykułami technicznemi i żelaznemi oraz warsztat mechaniczno - spawalny i lutowniczy. **Towary:** środek do lutowania blachy aluminjowej i wszelkich stopów aluminjowych.

Alulot

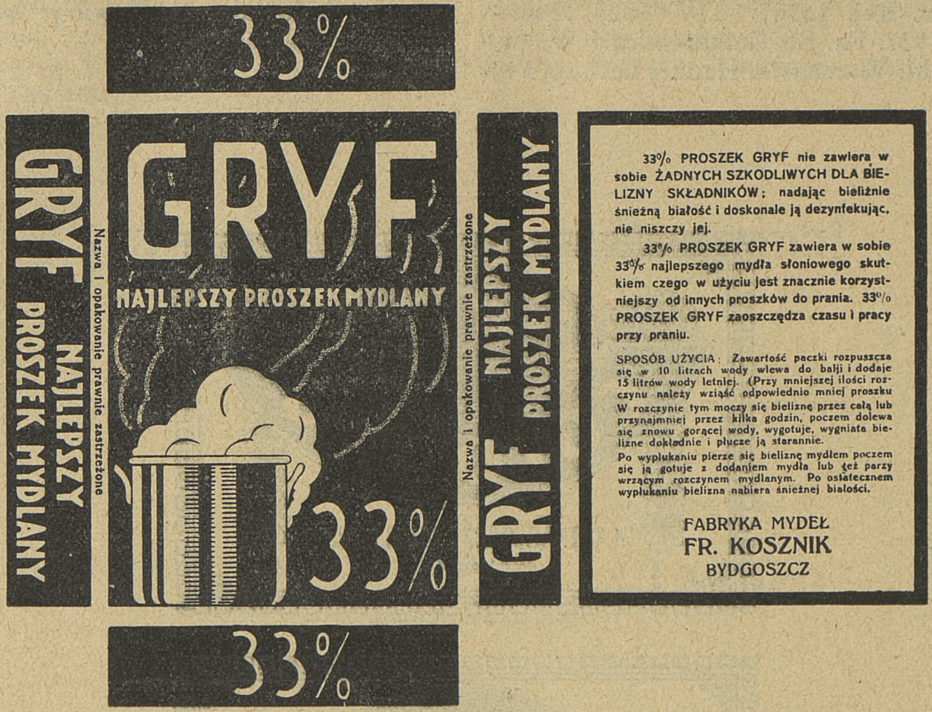
Nr. Rej. 16361. 3.IV 1928. **Pierw.** 7.V 1927. **Fa. St. Cetnarowicz i W. Falkowski. Warszawa.** Handel herbatą i towarami kolonjalnemi. **Towary:** herbatą i towary kolonjalne.

Ochrona znaku zastrzega się we wszelkich kolorach.

Nr. Rej. 16362. 3.IV 1928. **Pierw.** 30.V 1927. **Fa. Franciszek Kosznik, fabryka mydeł.** Bydgoszcz. Fabryka mydeł. **Towary:** proszki mydlane (proszki do prania).

Nr. Rej. 16363. 3.IV 1928. **Pierw.** 31.V 1927. **Fa. Fabryka Chemiczna „Barwnik“ Dra Antoniego Dulowskiego.** Warszawa. Fabryka chemiczna. **Towary:** barwniki anilinowe.

Nr. Rej. 16364. 4.IV 1928. **Pierw.** 15.VII 1927. **Fa. Poznańska Palarnia Kawy, właśc. Józef Walczyński.** Poznań. Wyrób i sprzedaż kawy oraz wszelkich innych artykułów żywnościowych. **Towary:** groch, mąka zarumieniona, cachou, kawa z cykorji, kawa żołędziowa, esencja do kawy, esencja do herbaty, ekstrakty, kawa figowa, konserwy kawowe, ekstrakt mięsny, żelatyna, galareta, jęczmień, mąka jęczmienna, zboże, kawa zbożowa, korzenie wszelkiego rodzaju całe, skubane i mielone, ekstrakty korzenne, krupy, kasza drobna, niedojrzała pszenica i żyto suszone i mielone, ekstrakt z niedojrzałej pszenicy suszonej, mąka z niedojrzałej pszenicy suszonej, grubo zmielona niedojrzała pszenica suszona, kasza, owies, krupy owsiane, kasza owsiana, drobna kasza owsiana, kakao owsiane, mąka owsiana, grubo zmielony owies, miód naturalny i sztuczny, kawa surowa i palona, esencje kawowe, ekstrakty kawowe, surogaty kawy, zapra-

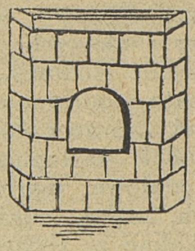
wy do kawy, domieszki do kawy, kakao, mąka kartoflana, mączki odżywcze dla dzieci, lukrecja, sok do lukrecji, cukierki z lukrecji, soczewica, makaron, kukurydza, mąka kukurydziana, słód, białko słodowe, ekstrakt słodowy, kawa słodowa, ekstrakt z kakao słodowego, zioła słodowe, jarzyny słodowe, mąka słodowa, ekstrakt z mleka słodowego, pokarm słodowy, sok słodowy, mąka do zup słodowych, ekstrakt zup słodowych, syrop słodowy, słód do słodzenia, herbata słodowa, ekstrakt herbaty słodowej, zaprawy słodowe, cukier słodowy, środek zastępujący migdały, surogaty migdałowe, marmelada, masa marcepanowa, mąka, cukier mleczny, mieszaniny kakao ze zbożem, wzgl. słodem — palone i niedopalone, serwatka, musztarda, proszek musztardowy, kluski (makaron), ziarna orzechowe, oleje, mąka do panierowania, pastylki, polenta, borówki, proszek pudyngowy, pigwa, ryż, płatki z ryżu, mąka ryżowa, żyto, mąka żytnia, sago, sole, sosy, śrut, gorczyca, mąka gorczycowa, nasiona gorczycowe, oliwa jadalna, preparaty zupowe, zaprawy do zup, mąki do zup w tabliczkach, zupy skoncentrowane, zaprawy do zup, syrop, tapioka exotique, tapioka julienne, herbata, konserwy z herbaty, ekstrakt z herbaty, esencje herbaciane, surogaty herbaty, przymieszki do herbaty, tragant, sosy, pszenica, mąka pszenna, kwas cukrowy, suchary, piwo, miód do picia, esencje owocowe, soki owocowe, wino owocowe, wino miodowe, limonjady, piwo słodowe, ekstrakt piwa słodowego, słodkie wino słodowe, napój słodowy bez alkoholu, wino słodowe, woda mineralna, słód suszony i mielony jako środek pomocniczy do pieczywa, młodzie, keksy słodowe.

Nr. Rej. 16365. 4.IV 1928. **Pierw.** 4.VIII 1927. **Fa. Metallhüttenwerke Schaefer & Schael Aktiengesellschaft.** Wrocław (Niemcy). Zakłady metalowe. **Towary:** metale łożyskowe.

Silesia

Nr. Rej. 16366. 4.IV 1928. **Pierw.** 6.VIII 1927. **Fa. Wytwórnia Polewy Kaflowej M. Chmielarz.** Warszawa. Wytwórnia polewy kaflowej. **Towary:** polewa do kafli.

Nr. Rej. 16367. 4.IV 1928. **Pierw.** 18.VIII 1927. **Samuel Weinreb.** Lwów. Fabryka wyrobów chemiczno-technicznych. **Towary:** krem do twarzy i rąk, krem do zębów, brylantyna, mydła toaletowe, wazelina, wody do ust i włosów, perfumy i inne środki kosmetyczne.

Nr. Rej. 16368. 4.IV 1928. **Pierw.** 24.VIII 1927. **Fa. Towarzystwo dla budowy dróg smołowcowych Sp. z o. o.** Katowice, wojew. śląskie. Budowa dróg smołowcowych. **Towary:** wszelkiego rodzaju materjały do budowy dróg, a w szczególności specjalny materjał składający się z żużli wielkopiecowych lub podobnych materjałów nasycanych preparatem smołowcowym.

Termakadam

Nr. Rej. 16369. 5.IV 1928. **Pierw.** 26.IX 1927. **Fa. Dom Handlowy Dawid Rettig.** Kraków. Import środków spożywczych, w szczególności tłuszczów jadalnych i towarów kolonjalnych. **Towary:** tłuszcze jadalne.

Goldstar

Nr. Rej. 16370. 5.IV 1928. **Pierw.** 12.X 1927. **Fa. Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „Blask" Spółka Akcyjna.** Poznań. Wytwórnia chemiczna. **Towary:** mydło, farby i lakiery.

Nr. Rej. 16371 — 16372. 5.IV 1928. **Pierw.** 25.X 1927. **Fa. Arcyksiążęcy Browar w Żywcu.** Żywiec, wojew. krakowskie. Browar. **Towary:** piwo.

Nr. 16371.

Nr. 16372.

Nr. Rej. 16373. 5.IV 1928. Pierw. 26.X 1927. Berisz Rubinowicz. Łódź. Fabryka mydła. Towary: mydło.

Nr. Rej. 16374. 5.IV 1928. Pierw. 5.XI 1927. Fa. Towarzystwo Przemysłu Chemiczno-Farmaceutycznego, dawniej Magister Klawe, Spółka Akcyjna. Warszawa. Wytwórnia i handel produktów chemicznych. Towary: preparaty chemiczno-farmaceutyczne.

Actifer

Nr. Rej. 16375 — 16376. 5.IV 1928. Pierw. 7.XI 1927. Fa. „Wolbrom". Fabryka Wyrobów Gumowych, Spółka Akcyjna. Wolbrom, wojew. kieleckie. Fabryka wyrobów gumowych. Towary: opony i dętki rowerowe.

Nr. 16375.

Favorit

Nr. 16376.

Ideal

Nr. Rej. 16377. 5.IV 1928. **Pierw.** 10.XI 1927. **Fa. Maurice Eugène Blanchet.** Suresnes pod Paryżem (Francja). Fabryka perfumeryjna. **Towary:** wyroby perfumeryjne wszelkiego rodzaju.

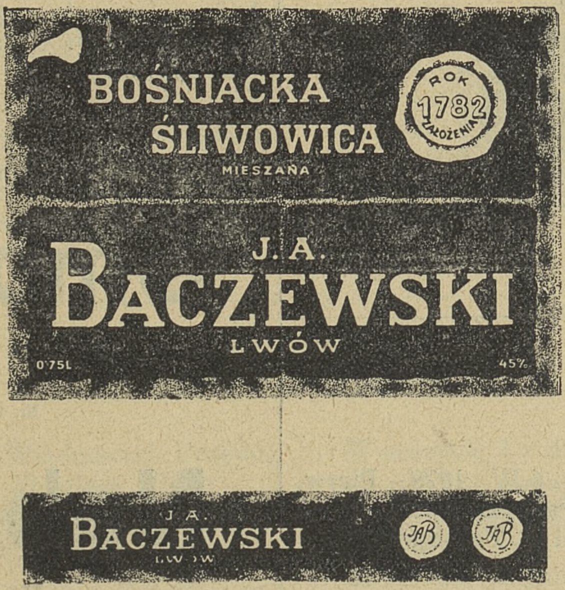
Coryse

Nr. Rej. 16378. 5.IV 1928. **Pierw.** 12.XI 1927. **Fa. Maypole Dairy Company, Limited.** Londyn (Wielka Brytanja). Wytwórnia artykułów żywnościowych. **Towary:** substancje używane jako pożywienie lub jako części składowe pożywienia.

MAYPOLE

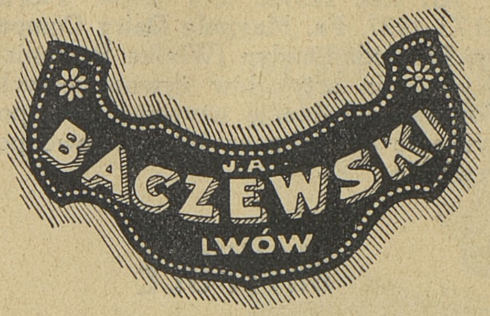
Nr. Rej. 16379 — 16380. 6.IV 1928. **Pierw.** 18.XI 1927. **Fa. J. A. Baczewski.** Zniesienie koło Lwowa. Rafinerja spirytusu, fabryka likierów, wódek i rumu. **Towary:** wódki, likiery i inne napoje zawierające alkohol.

Nr. 16379

Nr. 16380.

Nr. Rej. 16381. 6.IV 1928. **Pierw.** 18.XI 1927. **Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych F. A i G. Pal, Spółka Firmowa,** Warszawa. Wytwórnia towarów wyszczególnionych poniżej. **Towary:** towary apteczne (wyroby farmaceutyczne) wody mineralne (naturalne i sztuczne), zapałki, podpałki, pasty do obuwia, smary tłuszczowe techniczne, perfumerje, mydła, kosmetyki oraz wszelkie inne wytwory chemiczne.

Doskonalin

Nr. Rej. 16382 — 16383. 6.IV 1928. **Pierw.** 19.XI 1927. **Fa. Pebeco Wytwórnia Specyfików Beiersdorfa Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.** Katowice, wojew. śląskie. Wytwórnia artykułów kosmetycznych i farmaceutycznych. **Towary:** opaska względnie bandaż pępkowy.

Nr. 16382.

Umbilina

Nr. 16383.

Nabilina

ZMIANY W REJESTRZE.

Nr. Nr. Rej.: 2871, 2872, 3428 i 14098 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Aktiengesellschaft vorm. Adolf Finze & Co.", Kalsdorf b. Graz, na firmę: „Eisenwarenfabriken Lapp-Finze A. G." Graz.

Nr. Nr. Rej.: 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3011 i 3012 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Kakao-Com-

pagnie Theodor Reichardt G. m. b. H." na firmę: „Reichardtwerk Gesellschaft mit beschränkter Haftung".

Nr. Rej. 4125 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Ignatius (Isaak) Müller" na firmę: „Ing. J. J. Müller".

Nr. Nr. Rej.: 4438, 5905, 9505, 9953, 11935, 13521, 14849, 15475 i 15722 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna, Tow. Akc." na firmę: „Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „Blask" Spółka Akcyjna".

Nr. Rej. 5287 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Karol Eisert" na firmę: „Fabryka Wyrobów Wełnianych Karola Eiserta Spółka Akcyjna".

Nr. Rej. 5454 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Daimler Motoren-Gesellschaft", Untertürkheim b. Stuttgart, na firmę: „Daimler-Benz Aktiengesellschaft", Berlin.

Nr. Rej. 5811 — prawo do znaku przepisane z firmy „Essex Motors" na firmę: „Hudson Motor Car Company".

Nr. Rej. 11282 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Fabryka Chemiczna W. Stankiewicz i S-ka, Spółka z ogr. odp." na firmę: „Fabryka Chemiczna Krogulecki i Stankiewicz, Spółka z ogr. odpow."

Nr. Rej. 12237 — prawo do znaku przepisane z firmy: „The Pompeian Mfg. Co.", Cleveland, stan Ohio, na firmę: „The Pompeian Company", Jersey City, stan New Jersey.

Nr. Rej. 12883 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Powers Accounting Machine Corporation" na firmę: „Accounting and Tabulating Machine Corporation".

Nr. Rej. 13192 — prawo do znaku przepisane z firmy: „Essex Motors" na firmę: „Hudson Motor Car Company".

Nr. Rej. 14534 — prawo do znaku przepisane z firmy: „W. Vernon & Sons, Limited" na firmę: „Spillers Milling and Associated Industries Limited".

WYKREŚLENIA Z REJESTRU.

Na podstawie art. 117 p. 2 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306) wykreślone zostały znaki towarowe, zarejestrowane za następującemi numerami:

(Po numerze podana jest data wygaśnięcia prawa wyłącznej używalności znaku)

2144	—	10.IV 1928
4786	—	11.IV 1928
4850	—	„ „
4851	—	„ „
4852	—	„
12841	—	27.III 1928
13807	—	17.IV 1928
13808	—	„ „
16029	—	7.IV 1928.

SPROSTOWANIA.

W zeszycie 2 „Wiadomości Urzędu Patentowego" z dn. 29 lutego 1928 r.

na str. 132, szpalta 1, w wierszu 16 od góry, zamiast „10.10 1927" winno być „10.11 1927";

na str. 132, szpalta 1, w wierszu 19 od góry, zamiast „18.11 1927" winno być „16.11 1927";

W zeszycie 3 z dn. 31 marca 1928 r.:

na str. 231, szpalta 1, w wierszu 14 od dołu, zamiast „22.11 1928" winno być „22.11 1927";

na str. 257, szpalta 1, w wierszu 7 od góry, zamiast **„Van Hausen"** winno być **„Van Heusen"**.

Drukarnia Zakładów Wydawniczych M. Arct, Sp. Akc. w Warszawie, Czerniakowska 225.